

ความคืบหน้าการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย
ตัวชี้วัดที่ ๑๐ ด้านการแก้ปัญหาล้มละลาย
(Resolving Insolvency)

ข้อมูล ตั้งแต่

๑ มิถุนายน ๒๕๖๐ - ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

กรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม

ความคืบหน้าการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย
ตัวชี้วัดที่ ๑๐ ด้านการแก้ปัญหาการล้มละลาย
(Resolving Insolvency)

ข้อมูล ตั้งแต่

๑ มิถุนายน ๒๕๖๐ - ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

กรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม

ก. กฎหมาย กฎ ระเบียบ เกี่ยวกับด้านการแก้ไขปัญหาการล้มละลายของประเทศไทย
ที่มีผลบังคับใช้ภายหลังวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๐

๑. ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่...) พ.ศ.

๒. คำสั่งกรมบังคับคดีที่ ๕๐๕/๒๕๖๐ เรื่องการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานบังคับคดีในการงดและการถอนการบังคับคดี ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๐

๓. คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๑/๒๕๖๐ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเพื่ออำนวยความสะดวกในการประกอบธุรกิจ

๔. คำสั่งกรมบังคับคดีที่ ๒๐/๒๕๖๐ เรื่อง การโฆษณาคำสั่งหรือคำพิพากษาของศาล หรือประกาศหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์สาธารณะอื่นใด แทนการโฆษณาในหนังสือพิมพ์รายวัน ตามมาตรา ๑๔๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓

๕. ประกาศอธิบดีกรมบังคับคดี เรื่องกำหนดสื่ออิเล็กทรอนิกส์สาธารณะเพื่อโฆษณาคำสั่งหรือคำพิพากษาของศาล หรือประกาศหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในคดีล้มละลาย

ข. กฎหมายที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๕.ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่...) พ.ศ. (ส่วนการล้มละลายเกี่ยวกับต่างประเทศ)

ค. กฎหมายหรือมาตราที่เกี่ยวกับแบบสอบถาม

๖. มาตรา ๑๔ พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๒

๗. มาตรา ๕๔ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

๘. พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
เห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมายแล้ว

ร่าง

ยังไม่เป็นผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย

ยังไม่เป็นผลพระราชบัญญัติ

ยังไม่เป็นผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย

ล้มละลาย (ฉบับที่ ..)

ยังไม่เป็นผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย

พ.ศ. ...ยังไม่เป็นผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย

ยังไม่เป็นผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย

ยังไม่เป็นผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย

ยังไม่เป็นผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย

ยังไม่เป็นผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย

ยังไม่เป็นผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย

ยังไม่เป็นผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย

ยังไม่เป็นผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย

ยังไม่เป็นผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย

ยังไม่เป็นผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย

ยังไม่เป็นผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ

ยังไม่เป็นผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย

ยังไม่เป็นผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย

ยังไม่เป็นผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย

ของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๗ ของรัฐธรรมนูญ

แห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

ซึ่งเหตุผลและค้ำประกันในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้

เพื่อให้การคุ้มครองเจ้าหน้าที่ ลูกหนี้ และบุคคลที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งกระบวนการพิจารณาคดีล้มละลาย

ยังไม่เป็นผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย

เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการตรกพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ใน

มาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

ยังไม่เป็นผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย

ยังไม่เป็นผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย

ยังไม่เป็นผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย

ยังไม่เป็นผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย

ยังไม่เป็นผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

ยังไม่เป็นผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย

ยังไม่เป็นผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ

ยังไม่เป็นผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย

ยังไม่เป็นผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย

ยังไม่เป็นผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “เจ้าหนี้มีประกัน” ในมาตรา ๖

ยังไม่เป็นผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย

ยังไม่เป็นผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย

แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เจ้าหนี้มีประกัน” หมายความว่า เจ้าหนี้ผู้มีสิทธิเหนือทรัพย์สินของลูกหนี้

ยังไม่เป็นผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย

ยังไม่เป็นผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย

ยังไม่เป็นผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย

ในทางจำนอง จำน่า หรือสิทธิยึดเหนี่ยว หรือเจ้าหนี้ผู้มั่งมีสิทธิที่บังคับได้ทำนองเดียวกับผู้รับจำนำ

รวมถึงเจ้าหนี้ที่กฎหมายอื่นให้ถือว่าเป็นเจ้าหนี้มีประกัน”

ยังไม่เป็นผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย

ยังไม่เป็นผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย

ร่างฉบับที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบอนุมัติหลักการเมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ (เสนอโดยกรมบังคับคดี)

มาตรา ๑๘๑/๑๑ ผู้แทนต่างประเทศมีสิทธิที่จะยื่นคำร้องขอเริ่มกระบวนการพิจารณาภายใต้กฎหมายว่าด้วยล้มละลาย เมื่อกรณีเป็นไปตามเงื่อนไขที่กฎหมายบัญญัติไว้

มาตรา ๑๘๑/๑๒ เมื่อศาลมีคำสั่งรับรองกระบวนการพิจารณาต่างประเทศแล้ว ผู้แทนต่างประเทศมีสิทธิร้องขอเข้าร่วมกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับลูกหนี้ภายใต้กฎหมายว่าด้วยล้มละลาย

มาตรา ๑๘๑/๑๓ เจ้าหนี้ต่างประเทศมีสิทธิเช่นเดียวกับเจ้าหนี้ภายในประเทศ ในการเริ่มกระบวนการพิจารณาหรือเข้าร่วมกระบวนการพิจารณาตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย

บทบัญญัติในวรรคหนึ่ง ไม่มีผลกระทบต่อลำดับในการได้รับชำระหนี้ในกระบวนการพิจารณาภายใต้กฎหมายว่าด้วยล้มละลาย

มาตรา ๑๘๑/๑๔ เมื่อใดก็ตามตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลายกำหนดให้มีการส่งคำบอกกล่าวแก่เจ้าหนี้ในประเทศ จะต้องมีการส่งคำบอกกล่าวดังกล่าวแก่นักเจ้าหนี้ต่างประเทศที่ระบุตัวได้แต่ไม่มีที่อยู่ในประเทศด้วย ในกรณีที่ยังไม่ทราบที่อยู่ ศาลอาจสั่งให้ดำเนินการตามความเหมาะสมเพื่อที่จะส่งคำบอกกล่าวแก่นักเจ้าหนี้ด้วย

ให้มีการส่งคำบอกกล่าวแก่นักเจ้าหนี้ต่างประเทศเป็นรายบุคคล เว้นแต่ศาลจะพิจารณาเห็นว่าตามพฤติการณ์การส่งคำบอกกล่าวรูปแบบอื่นจะมีความเหมาะสมกว่า ในกรณีนี้ไม่ต้องมีรูปแบบพิธีการหรือมีลักษณะอย่างเป็นทางการแต่อย่างใด

เมื่อมีการส่งคำบอกกล่าวเริ่มกระบวนการพิจารณาแก่นักเจ้าหนี้ต่างประเทศคำบอกกล่าวนั้นจะต้อง

(๑) แจ้งกำหนดระยะเวลาในการยื่นคำขอรับชำระหนี้ และระบุสถานที่ยื่นคำขอรับชำระหนี้ดังกล่าว

(๒) แจ้งไปด้วยว่าเจ้าหนี้นี้ประกันจะต้องยื่นคำขอรับชำระหนี้หรือไม่

(๓) ข้อมูลอื่น ๆ ที่กำหนดให้มีในคำบอกกล่าวที่ส่งแก่นักเจ้าหนี้ภายในประเทศตามกฎหมายและตามคำสั่งศาล

ส่วนที่ ๓

การรับรองกระบวนการพิจารณาต่างประเทศและการให้ความคุ้มครอง

มาตรา ๑๘๑/๑๕ ผู้แทนต่างประเทศอาจยื่นคำร้องขอต่อศาลให้รับรองกระบวนการพิจารณาต่างประเทศซึ่งมีการแต่งตั้งตนเป็นผู้แทนต่างประเทศ

การยื่นคำร้องขอเพื่อรับรองจะต้องประกอบด้วย

(๑) สำเนาคำสั่งรับคำร้องขอเริ่มต้นกระบวนการพิจารณาต่างประเทศ และคำสั่งแต่งตั้งผู้แทนต่างประเทศ ที่มีการรับรองแล้ว หรือ

(๒) หนังสือรับรองจากศาลต่างประเทศที่ยืนยันถึงกระบวนการพิจารณาต่างประเทศ และการแต่งตั้งผู้แทนต่างประเทศ หรือ

(๓) กรณีที่ไม่มีหลักฐานที่กล่าวไว้ใน (๑) และ (๒) ศาลอาจรับฟังหลักฐานอื่นที่สามารถแสดงให้เห็นถึงการมีอยู่ของกระบวนการพิจารณาต่างประเทศและการแต่งตั้งผู้แทนต่างประเทศ

การยื่นคำร้องขอเพื่อรับรอง จะต้องยื่นพร้อมคำแถลงเพื่อชี้แจงให้ศาลทราบถึงกระบวนการพิจารณาต่างประเทศเกี่ยวกับลูกหนี้ทั้งหมดเท่าที่ผู้แทนต่างประเทศทราบ

ร่างฉบับที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบอนุมัติหลักการเมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ (เสนอโดยกรมบังคับคดี) ศาลอาจมีคำสั่งให้ทำคำแปลเอกสารที่ยื่นประกอบคำร้องขอให้ศาลรับรองทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นภาษาไทย

มาตรา ๑๘๑/๑๖ ในกรณีที่คำสั่งหรือหนังสือรับรองตามมาตรา ๑๘๑/๑๕ วรรคสอง ระบุว่ากระบวนการพิจารณาต่างประเทศเป็นกระบวนการพิจารณาตามมาตรา ๑๘๑/๒ และระบุว่าผู้แทนต่างประเทศเป็นบุคคลหรือหน่วยงานตามมาตรา ๑๘๑/๒ ย่อมสันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นการถูกต้อง

กรณีที่ไม่มี การพิสูจน์ให้เห็นเป็นอย่างอื่น ให้ถือว่าสำนักงานจดทะเบียนของลูกหนี้ หรือสถานที่อยู่ประจำของลูกหนี้ในกรณีที่ เป็นบุคคลธรรมดา เป็นศูนย์กลางผลประโยชน์หลักของลูกหนี้

มาตรา ๑๘๑/๑๗ ภายใต้บังคับบทบัญญัติในมาตรา ๑๘๑/๖ ศาลจะมีคำสั่งรับรองกระบวนการพิจารณาต่างประเทศ เมื่อปรากฏว่า

(๑) กระบวนการพิจารณาต่างประเทศเป็นกระบวนการพิจารณาตามมาตรา ๑๘๑/๒

(๒) ผู้แทนต่างประเทศที่ยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งรับรองเป็นบุคคลหรือหน่วยงานตามมาตรา ๑๘๑/๒

(๓) คำร้องขอเป็นไปตามเงื่อนไขตามมาตรา ๑๘๑/๑๕ วรรคสอง และ

(๔) มีการยื่นคำร้องขอต่อศาลที่มีอำนาจ ตามมาตรา ๑๘๑/๔

ศาลจะมีคำสั่งให้การรับรองกระบวนการพิจารณาต่างประเทศ

(๑) ในฐานะกระบวนการพิจารณาหลักต่างประเทศ ถ้ากระบวนการพิจารณาต่างประเทศนั้นได้ดำเนินการในประเทศที่เป็นศูนย์กลางผลประโยชน์หลักของลูกหนี้

(๒) ในฐานะกระบวนการพิจารณารองต่างประเทศ ถ้าลูกหนี้มีสถานประกอบการตามความในมาตรา ๑๘๑/๒ ในประเทศที่ได้ดำเนินการพิจารณานั้น

ให้ศาลมีคำวินิจฉัยเกี่ยวกับการขอให้รับรองกระบวนการพิจารณาต่างประเทศโดยไม่ชักช้า

บทบัญญัติของมาตรา ๑๘๑/๑๕ มาตรา ๑๘๑/๑๖ มาตรา ๑๘๑/๑๗ และมาตรา ๑๘๑/๑๘ ไม่มีผลกระทบต่อศาลที่ใช้ดุลยพินิจเพื่อมีคำสั่งให้แก้ไข หรือยกเลิกการให้การรับรอง ถ้าปรากฏต่อมาว่าเหตุอันเป็นองค์ประกอบที่ศาลใช้พิจารณาในการให้การรับรองนั้นไม่เคยมีอยู่ หรือมีอยู่ไม่ครบถ้วน หรือเคยมีอยู่แต่ได้สิ้นสุดลงทั้งหมดหรือเพียงบางส่วน

มาตรา ๑๘๑/๑๘ นับแต่เวลาที่ยื่นคำร้องขอให้ศาลรับรองกระบวนการพิจารณาต่างประเทศ ผู้แทนต่างประเทศมีหน้าที่จะต้องแจ้งให้ศาลทราบทันทีถึง

(๑) การเปลี่ยนแปลงในส่วนสาระสำคัญของสถานะของกระบวนการพิจารณาต่างประเทศที่ได้ให้การรับรอง หรือสถานะของการแต่งตั้งผู้แทนต่างประเทศนั้น และ

(๒) กระบวนการพิจารณาต่างประเทศอื่นที่เกี่ยวข้องกับลูกหนี้รายเดียวกันซึ่งผู้แทนต่างประเทศนั้นทราบ

มาตรา ๑๘๑/๑๙ นับแต่เวลาที่ศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอให้รับรองกระบวนการพิจารณาต่างประเทศจนถึงเวลาที่ศาลมีคำสั่งคำร้องขอนั้น เมื่อผู้แทนต่างประเทศได้ยื่นคำร้องเพื่อให้มีการคุ้มครองโดยเร่งด่วนเพื่อปกป้องทรัพย์สินของลูกหนี้หรือผลประโยชน์ของเจ้าหนี้ ศาลอาจมีคำสั่งให้ความคุ้มครองชั่วคราวได้รวมถึง

(๑) ห้ามมิให้บังคับคดีแก่ทรัพย์สินของลูกหนี้

ร่างฉบับที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบอนุมัติหลักการเมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ (เสนอโดยกรมบังคับคดี)

(๒) มอบหมายให้ผู้แทนต่างประเทศหรือบุคคลอื่นที่ศาลแต่งตั้งดูแลจัดการหรือจำหน่ายทรัพย์สินของลูกหนี้ไม่ว่าทั้งหมดหรือแต่บางส่วนที่ตั้งอยู่ในประเทศ เพื่อปกป้องและสงวนไว้ซึ่งมูลค่าของทรัพย์สินนั้นซึ่งโดยสภาพ หรือโดยพฤติการณ์จะเป็นของเสียง่ายน่าจะทำให้มูลค่าลดลงหรือได้รับอันตรายในประการอื่น

(๓) ให้ความคุ้มครองอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๘๑/๒๑ วรรคหนึ่ง (๓)

(๔) และ (๗)

การให้ความคุ้มครองตามมาตรานี้จะสิ้นสุดลงเมื่อศาลมีคำสั่งคำร้องขอให้รับรอง เว้นแต่จะมีการขยายเวลาตามมาตรา ๑๘๑/๒๑ วรรคหนึ่ง (๖)

ศาลอาจจะปฏิเสธการให้ความคุ้มครองตามมาตรา นี้ ถ้าการให้ความคุ้มครองดังกล่าวจะมีผลกระทบต่อการบริหารจัดการตามกระบวนการพิจารณาหลักต่างประเทศ

มาตรา ๑๘๑/๒๐ เมื่อศาลมีคำสั่งให้การรับรองกระบวนการพิจารณาต่างประเทศซึ่งเป็นกระบวนการพิจารณาหลักต่างประเทศมีผลดังนี้

(๑) ห้ามมิให้มีการเริ่มกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับทรัพย์สิน สิทธิ หน้าที่ หรือภาระผูกพันของลูกหนี้ หากมีการดำเนินกระบวนการพิจารณาอยู่ที่แห่งการพิจารณาไว้

(๒) ห้ามมิให้บังคับคดีแก่ทรัพย์สินของลูกหนี้

(๓) ห้ามมิให้ลูกหนี้จำหน่าย จ่าย โอน ก่อภาระผูกพัน หรือกระทำการใด ๆ ที่ก่อให้เกิดภาระในทรัพย์สิน

ขอบเขตการเปลี่ยนแปลงและการยกเลิกข้อจำกัดสิทธิตามที่กล่าวถึงในวรรคหนึ่งอยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๙๐/๑๒ มาตรา ๙๐/๑๓ และมาตรา ๙๐/๑๔

บทบัญญัติในวรรคหนึ่งไม่มีผลกระทบต่อสิทธิในการฟ้องคดี หรือการเริ่มกระบวนการพิจารณาใดๆ ตามสมควรเพื่อสงวนไว้ซึ่งสิทธิเรียกร้องที่มีต่อลูกหนี้และไม่มีผลกระทบต่อสิทธิที่จะร้องขอให้มีการเริ่มกระบวนการพิจารณาตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย หรือสิทธิที่จะยื่นคำขอรับชำระหนี้ในกระบวนการพิจารณาดังกล่าวนั้น

มาตรา ๑๘๑/๒๑ เมื่อศาลมีคำสั่งให้การรับรองกระบวนการพิจารณาต่างประเทศ ไม่ว่าในฐานะกระบวนการพิจารณาหลัก หรือกระบวนการพิจารณารอง ในกรณีที่จำเป็นจะต้องคุ้มครองทรัพย์สินของลูกหนี้ หรือประโยชน์ของเจ้าหนี้ เมื่อได้รับคำร้องขอจากผู้แทนต่างประเทศ ศาลอาจมีคำสั่งให้ความคุ้มครองตามที่เห็นสมควร รวมถึง

(๑) ห้ามมิให้มีการเริ่มกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับทรัพย์สิน สิทธิ หน้าที่ หรือภาระผูกพันของลูกหนี้ หากมีการดำเนินกระบวนการพิจารณาไว้ก่อนแล้วก็ให้แห่งการพิจารณาไว้ ในบรรดาซึ่งการกระทำที่มีได้อยู่ในขอบเขตของคำสั่งตามมาตรา ๑๘๑/๒๐ (๑)

(๒) ห้ามมิให้บังคับคดีแก่ทรัพย์สินของลูกหนี้ที่มีได้อยู่ในขอบเขตของคำสั่งศาลตามมาตรา ๑๘๑/๒๐ (๒)

(๓) ห้ามมิให้ลูกหนี้จำหน่าย จ่าย โอน ก่อภาระผูกพัน หรือกระทำการใด ๆ ที่ก่อให้เกิดภาระในทรัพย์สินนอกเหนือจากที่ศาลมีคำสั่งตามมาตรา ๑๘๑/๒๐ (๓)

ร่างฉบับที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบอนุมัติหลักการเมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๘ (เสนอโดยกรมบังคับคดี)

(๔) จัดให้มีการซักถามพยาน การสืบพยานหลักฐาน หรือการให้ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สิน กิจการ สิทธิ หนี้สิน หรือภาระผูกพันของลูกหนี้

(๕) มอบหมายผู้แทนต่างประเทศ หรือบุคคลอื่นใดที่ศาลแต่งตั้งดูแลการบริหารจัดการ หรือการจำหน่ายทรัพย์สินของลูกหนี้ซึ่งอยู่ภายในประเทศไม่ว่าทั้งหมดหรือแต่บางส่วน

(๖) ขยายเวลาการให้ความคุ้มครองตามมาตรา ๑๘๑/๑๙ วรรคหนึ่ง

(๗) ให้ความคุ้มครองเพิ่มเติมตามที่ศาลอาจสั่งอนุญาตให้ความคุ้มครองแก่ผู้จัดการ ทรัพย์สิน ตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย

เมื่อศาลมีคำสั่งให้การรับรองกระบวนการพิจารณาต่างประเทศแล้ว ไม่ว่าจะเป็นการพิจารณา พิเคราะห์หลัก หรือกระบวนการพิจารณารอง หากผู้แทนต่างประเทศร้องขอ ศาลอาจมอบหมายให้ผู้แทน ต่างประเทศหรือบุคคลอื่นที่ศาลแต่งตั้งแบ่งทรัพย์สินของลูกหนี้ไม่ว่าทั้งหมดหรือแต่บางส่วน เมื่อเป็นที่ พอใจแก่ศาลว่าได้มีการคุ้มครองประโยชน์ของเจ้าหนี้ในประเทศอย่างเพียงพอแล้ว

ในการให้ความคุ้มครองตามมาตรา ๑๘๑/๑๙ แก่ผู้แทนของกระบวนการพิจารณารองต่างประเทศ ศาลจะต้องเป็นที่พอใจว่าการให้ความคุ้มครองนั้นเกี่ยวข้องกับทรัพย์สินที่จะต้องจัดการในกระบวนการพิจารณา รองต่างประเทศ หรือเกี่ยวข้องกับข้อมูลที่สำคัญสำหรับกระบวนการพิจารณานั้น

มาตรา ๑๘๑/๒๒ ในการที่ศาลจะมีคำสั่งให้ความคุ้มครอง หรือปฏิเสธการให้ความ คุ้มครองตามมาตรา ๑๘๑/๑๙ หรือมาตรา ๑๘๑/๒๑ หรือเปลี่ยนแปลง หรือยกเลิกความคุ้มครอง ตามวรรคสามจะต้องเป็นที่พอใจของศาลว่าประโยชน์ของเจ้าหนี้ หรือผู้มีส่วนได้เสียอื่น รวมทั้งลูกหนี้ ได้รับการคุ้มครองอย่างเพียงพอ

ศาลอาจมีคำสั่งให้ความคุ้มครองตามมาตรา ๑๘๑/๑๙ หรือมาตรา ๑๘๑/๒๑ ภายใต้ เงื่อนไขใดๆ ตามที่เห็นสมควรก็ได้

เมื่อได้รับคำร้องขอของผู้แทนต่างประเทศ หรือบุคคลที่ได้รับผลกระทบจากคำสั่ง ให้ความคุ้มครองตามมาตรา ๑๘๑/๑๙ หรือมาตรา ๑๘๑/๒๑ หรือเมื่อศาลเห็นสมควร ศาลอาจมีคำสั่ง ให้เปลี่ยนแปลง หรือยกเลิกการให้ความคุ้มครองนั้นเสียก็ได้

มาตรา ๑๘๑/๒๓ เมื่อศาลมีคำสั่งรับรองกระบวนการพิจารณาต่างประเทศแล้ว ผู้แทน ต่างประเทศมีสิทธิที่จะร้องขอให้เพิกถอนการฉ้อฉลหรือการชำระหนี้ที่เป็นการให้เปรียบ ตามที่บัญญัติไว้ใน พระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๑๓ มาตรา ๑๑๕ มาตรา ๙๐/๔๐ และมาตรา ๙๐/๔๑

ในกรณีที่กระบวนการพิจารณาต่างประเทศเป็นกระบวนการพิจารณารอง ศาลจะต้องเป็นที่พอใจ ว่าการกระทำดังกล่าวเกี่ยวข้องกับทรัพย์สินที่จะต้องจัดการในกระบวนการพิจารณารองนั้น

มาตรา ๑๘๑/๒๔ เมื่อศาลมีคำสั่งให้รับรองกระบวนการพิจารณาต่างประเทศแล้ว ผู้แทน ต่างประเทศอาจยื่นคำร้องสอดเข้าร่วมในกระบวนการพิจารณาใดๆ ที่ลูกหนี้เป็นคู่ความได้ ตามเงื่อนไขที่ กฎหมายบัญญัติไว้

ส่วนที่ ๔

ความร่วมมือกับศาลและผู้แทนต่างประเทศ

มาตรา ๑๘๑/๒๕ ในการดำเนินการตามมาตรา ๑๘๑/๑ ให้ศาลพิจารณาให้ความร่วมมือกับศาลต่างประเทศ หรือผู้แทนต่างประเทศโดยตรง หรือโดยผ่านทางผู้จัดการทรัพย์สิน ตามที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดคดีล้มละลาย

ผู้จัดการทรัพย์สินภายใต้การกำกับดูแลของศาลมีอำนาจที่จะติดต่อกับศาลต่างประเทศ หรือผู้แทนต่างประเทศโดยตรง ในการปฏิบัติหน้าที่ของตน

มาตรา ๑๘๑/๒๖ ในการดำเนินการตามมาตรา ๑๘๑/๑ ภายใต้การกำกับดูแลของศาล ผู้จัดการทรัพย์สินจะต้องให้ความร่วมมือกับศาลต่างประเทศ หรือผู้แทนต่างประเทศในขอบเขตที่มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ในการปฏิบัติหน้าที่

ภายใต้การกำกับดูแลของศาล ผู้จัดการทรัพย์สินมีอำนาจที่จะติดต่อกับศาลต่างประเทศ หรือผู้แทนต่างประเทศโดยตรงในการปฏิบัติตามหน้าที่ของตน

มาตรา ๑๘๑/๒๗ การให้ความร่วมมือตามมาตรา ๑๘๑/๒๕ และมาตรา ๑๘๑/๒๖ อาจจะทำได้โดยวิธีใด ๆ ที่เหมาะสมรวมถึง

- (๑) การแต่งตั้งบุคคล หรือหน่วยงานเพื่อกระทำหน้าที่ตามคำสั่งของศาล
- (๒) การติดต่อสื่อสารข้อมูลโดยวิธีใดๆ ที่ศาลพิจารณาเห็นสมควร
- (๓) การประสานงานในการจัดกิจการและกำกับดูแลกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้
- (๔) การเห็นชอบหรือปฏิบัติตามข้อตกลงเกี่ยวกับการประสานงานในกระบวนการพิจารณาโดยศาล
- (๕) การประสานงานเกี่ยวกับกระบวนการพิจารณาคู่ขนานต่อลูกหนี้รายเดียวกัน

ส่วนที่ ๕

กระบวนการพิจารณาคู่ขนาน

มาตรา ๑๘๑/๒๘ ภายหลังจากศาลมีคำสั่งรับรองกระบวนการพิจารณาหลักต่างประเทศแล้ว การเริ่มต้นกระบวนการพิจารณาภายใต้ กฎหมายว่าด้วยล้มละลายจะกระทำต่อเมื่อลูกหนี้มีทรัพย์สินอยู่ในประเทศและผลของกระบวนการพิจารณานั้นจะจำกัดเพียงทรัพย์สินของลูกหนี้ที่ตั้งอยู่ในประเทศเท่านั้น เมื่อมีเหตุจำเป็นที่จะให้ความร่วมมือและการประสานงานภายใต้มาตรา ๑๘๑/๒๕ มาตรา ๑๘๑/๒๖ และมาตรา ๑๘๑/๒๗ ทรัพย์สินอื่นของลูกหนี้ควรได้รับการบริหารจัดการในกระบวนการพิจารณาภายใต้กฎหมายภายในประเทศตามบทบัญญัติของกฎหมาย

มาตรา ๑๘๑/๒๙ ให้ศาลพิจารณาดำเนินการโดยร่วมมือและประสานงานกันตามมาตรา ๑๘๑/๒๕ มาตรา ๑๘๑/๒๖ มาตรา ๑๘๑/๒๗ เมื่อปรากฏว่ามีกระบวนการพิจารณาต่างประเทศและกระบวนการพิจารณาภายใต้กฎหมายว่าด้วยล้มละลายเกิดขึ้นพร้อมกันสำหรับลูกหนี้รายเดียวกัน โดยให้บังคับตามบทบัญญัติดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อมีกระบวนการพิจารณาภายในประเทศเกิดขึ้นแล้ว ในเวลาที่มีการยื่นคำร้องขอให้รับรองกระบวนการพิจารณาต่างประเทศ

(ก) การให้ความคุ้มครองภายใต้มาตรา ๑๘๑/๑๙ หรือมาตรา ๑๘๑/๒๑ จะต้องสอดคล้องกับกระบวนการพิจารณาภายในประเทศ

ร่างฉบับที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบอนุมัติหลักการเมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ (เสนอโดยกรมบังคับคดี)

(ข) ถ้ามีการรับรองกระบวนการพิจารณาต่างประเทศในฐานะเป็นกระบวนการพิจารณาหลัก แล้ว จะไม่นำมาตรา ๑๘๑/๒๐ มาปรับใช้

(๒) เมื่อมีการเริ่มกระบวนการพิจารณาภายในประเทศภายหลังศาลมีคำสั่งให้การรับรองแล้ว หรือภายหลังจากการยื่นคำร้องขอเพื่อให้รับรองกระบวนการพิจารณาต่างประเทศ

(ก) ให้ศาลพิจารณาทบทวนการคุ้มครองที่มีผลใช้อยู่ตามมาตรา ๑๘๑/๑๙ หรือ มาตรา ๑๘๑/๒๑ และมีคำสั่งเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกการคุ้มครองนั้น เมื่อเห็นว่าทำให้ความคุ้มครองนั้น ไม่สอดคล้องกับกระบวนการพิจารณาภายในประเทศ และ

(ข) ถ้ากระบวนการพิจารณาต่างประเทศเป็นกระบวนการพิจารณาหลัก คำสั่งห้ามหรือให้งด ตามมาตรา ๑๘๑/๒๐ วรรคหนึ่ง จะต้องมีการแก้ไขหรือยกเลิกตามมาตรา ๑๘๑/๒๐ วรรคสอง ถ้าคำสั่ง ดังกล่าวไม่สอดคล้องกับกระบวนการพิจารณาภายในประเทศ

(๓) ให้ศาลมีคำสั่งให้การคุ้มครอง ขยายการคุ้มครอง หรือเปลี่ยนแปลงการคุ้มครองที่ ให้แก่ผู้แทนของกระบวนการรองต่างประเทศ เมื่อศาลพิจารณาแล้วเป็นที่พอใจว่าเป็นการคุ้มครอง เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินที่ควรบริหารจัดการโดยกระบวนการรองต่างประเทศ หรือเกี่ยวกับข้อมูลที่ จำเป็นสำหรับกระบวนการพิจารณานั้น

มาตรา ๑๘๑/๓๐ ในการดำเนินการตามมาตรา ๑๘๑/๑ ให้ศาลดำเนินการโดยร่วมมือ และประสานงานกันตามมาตรา ๑๘๑/๒๕ มาตรา ๑๘๑/๒๖ และมาตรา ๑๘๑/๒๗ เมื่อปรากฏว่ามี กระบวนการพิจารณาต่างประเทศคู่ขนานสำหรับลูกหนี้รายเดียวกัน โดยให้ดำเนินการดังนี้

(๑) คำสั่งที่ให้การคุ้มครองตามมาตรา ๑๘๑/๑๙ หรือมาตรา ๑๘๑/๒๑ แก่ผู้แทน ของกระบวนการพิจารณารองต่างประเทศภายหลังจากการรับรองกระบวนการพิจารณาหลักต่างประเทศ จะต้องสอดคล้องกับกระบวนการพิจารณาหลักต่างประเทศ

(๒) ถ้ามีการรับรองกระบวนการพิจารณาหลักต่างประเทศภายหลังการรับรอง หรือภายหลัง การยื่นคำร้องขอให้รับรองกระบวนการพิจารณารองต่างประเทศ ให้ศาลพิจารณาทบทวนการคุ้มครองที่มีผลอยู่ ตามมาตรา ๑๘๑/๑๙ หรือมาตรา ๑๘๑/๒๑ และจะต้องแก้ไขหรือยกเลิกการคุ้มครองนั้น หากปรากฏว่าไม่ สอดคล้องกับกระบวนการพิจารณาหลักต่างประเทศ

(๓) ถ้าภายหลังจากการรับรองกระบวนการพิจารณารองต่างประเทศแล้ว มีการรับรอง กระบวนการพิจารณารองต่างประเทศอื่นด้วย ให้ศาลมีคำสั่งให้การคุ้มครอง เปลี่ยนแปลง หรือยกเลิกการ คุ้มครองเพื่อส่งเสริมการประสานงานกันในระหว่างกระบวนการพิจารณานั้น ๆ

มาตรา ๑๘๑/๓๑ ในกรณีที่ปรากฏพยานหลักฐานเป็นอย่างอื่น ให้ถือว่าการรับรอง กระบวนการพิจารณาหลักต่างประเทศเป็นข้อพิสูจน์ว่าลูกหนี้มีหนี้สินล้นพ้นตัวในการเริ่มต้นกระบวนการพิจารณา ขอให้ล้มละลาย หรือลูกหนี้ไม่อยู่ในสถานะที่จะชำระหนี้ได้ในการเริ่มต้นกระบวนการพิจารณาขอให้ฟื้นฟู กิจการ ตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย

มาตรา ๑๘๑/๓๒ ภายใต้สิทธิของเจ้าหนี้มีประกันหรือทรัพย์สินสิทธิ เจ้าหนี้ที่ได้รับการชำระ หนี้คืนบางส่วนจากการขอรับชำระหนี้ในกระบวนการพิจารณาตามกฎหมายเกี่ยวกับการล้มละลายใน ต่างประเทศแล้ว ไม่อาจได้รับชำระหนี้คืนสำหรับการขอรับชำระหนี้เดียวกันนั้นในกระบวนการพิจารณาภายใต้

ร่างฉบับที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบอนุมัติหลักการเมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ (เสนอโดยกรมบังคับคดี) กฎหมายว่าด้วยล้มละลาย สำหรับลูกหนี้รายเดียวกันอีก ๓ รายเท่าที่การชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้รายอื่นในลำดับเดียวกันมีอัตราส่วนน้อยกว่าการชำระหนี้ที่เจ้าหนี้ได้รับไปแล้ว

ขอบเขต ขั้นตอน และวิธีการในการให้ความร่วมมือและการประสานงานกับศาลต่างประเทศหรือผู้แทนต่างประเทศตามความในบทบัญญัติในส่วนที่ ๔ และส่วนที่ ๕ ให้เป็นไปตามข้อกำหนดคดีล้มละลายซึ่งได้ออกตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๑๘

ข้อกำหนดดังกล่าวนี้เมื่อได้รับความเห็นชอบจากประธานศาลฎีกาและได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ส่วนที่ ๖

กระบวนการพิจารณาต่างประเทศกรณีอื่น

มาตรา ๑๘๑/๓๓ ในกรณีที่กระบวนการพิจารณาต่างประเทศได้ดำเนินการในประเทศที่มีได้มีบทบัญญัติตั้งที่บัญญัติไว้ข้างต้นและไม่มีข้อตกลงระหว่างประเทศไทยกับประเทศดังกล่าว ให้ศาลหรือผู้จัดการทรัพย์สินภายใต้การกำกับดูแลของศาลมีดุลพินิจในการให้ความร่วมมือและประสานงานกันโดยหลักถ้อยที่ถ้อยอาศัยตามที่เห็นสมควรในอันที่จะส่งเสริมสนับสนุนและช่วยเหลือในการบังคับใช้กฎหมายล้มละลายระหว่างประเทศ

หากประเทศที่ดำเนินกระบวนการพิจารณานั้นมีสนธิสัญญา อนุสัญญา หรือความตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วยก็ให้ปฏิบัติตามข้อตกลงนั้น ในกรณีที่ข้อตกลงดังกล่าวมิได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในส่วนที่เกี่ยวกับการใช้สิทธิของเจ้าหนี้ การให้ความร่วมมือและการประสานงานกันเกี่ยวกับการล้มละลายและฟื้นฟูกิจการ ให้นำบทบัญญัติในหมวดนี้มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๔๒ นอกจากความตามมาตรา ๔๑ บรรดาคดีล้มละลายที่ได้ยื่นฟ้องก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังคงค้างพิจารณาอยู่ในศาลหรืออยู่ในระหว่างปฏิบัติการของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ให้บังคับตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓ ซึ่งใช้อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๔๓ ให้ประธานศาลฎีกา และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

ร่างฉบับที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบอนุมัติหลักการเมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ (เสนอโดยกรมบังคับคดี)

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายล้มละลายมีความสอดคล้องกับสถานะเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบันที่มีความเจริญทางด้านเทคโนโลยีอำนวยความสะดวกทำให้การค้าและการลงทุนมีความรวดเร็วและข้ามพรมแดนมากยิ่งขึ้น เพื่อแก้ไขอุปสรรคในการจัดการและรวบรวมทรัพย์สินของลูกหนี้ที่มีลักษณะระหว่างประเทศ โดยให้สามารถบังคับคดีกับทรัพย์สินของผู้ล้มละลายที่อยู่ในต่างประเทศได้ อีกทั้งยังเป็นการสร้างความเชื่อมั่นต่อนักลงทุนชาวต่างประเทศต่อกฎหมายล้มละลายของประเทศไทย และทำให้กระบวนการล้มละลายกับการบังคับหลักประกันเกิดการสอดรับกันส่งผลให้ธุรกิจสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้มากขึ้น โดยแก้ไขหลักการของกระบวนการฟื้นฟูกิจการให้เป็นไปในแนวทางเดียวกับหลักการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) แก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติกฎหมายล้มละลายให้เชื่อมโยงและรองรับกับพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๕๘ เพิ่มเติมบทบัญญัติกฎหมายให้รองรับการล้มละลายระหว่างประเทศ ตามกรอบของคณะกรรมการสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายการค้าระหว่างประเทศ (UNCITRAL) ปรับปรุงให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และยกระดับการบังคับคดีล้มละลายให้เป็นไปตามมาตรฐานทางวิชาชีพและจริยธรรมขั้นสูง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ

ข้อมูลข่าวสารของราชการ

พ.ศ.2540

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ กันยายน พ.ศ.๒๕๔๐

เป็นปีที่ ๔๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดากฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับอื่น ในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ข้อมูลข่าวสาร” หมายความว่า สิ่งที่สื่อความหมายให้รู้เรื่องราวข้อเท็จจริง ข้อมูล หรือสิ่งใดๆ ไม่ว่าการสื่อความหมายนั้นจะทำได้โดยสภาพของสิ่งนั้นเองหรือโดยผ่านวิธีการใดๆ และไม่ว่าจะได้จัดทำไว้ในรูปของเอกสาร แฟ้ม รายงาน หนังสือ แผ่นผิง แผนที่ ภาพวาด ภาพถ่าย ฟิล์ม การบันทึกภาพหรือเสียง การบันทึกโดยเครื่องคอมพิวเตอร์ หรือวิธีอื่นใดที่ทำให้สิ่งที่บันทึกไว้ปรากฏได้

“ข้อมูลข่าวสารของราชการ” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ ไม่ว่าจะเป็ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของรัฐหรือข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกชน

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ ส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ศาลเฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดี องค์กรควบคุมการประกอบวิชาชีพ หน่วยงานอิสระของรัฐและหน่วยงานอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า ผู้ซึ่งปฏิบัติงานให้แก่หน่วยงานของรัฐ

“ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล เช่น การศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม หรือประวัติการทำงาน บรรดาที่มีชื่อของผู้ นั้นหรือมีเลขหมาย รหัส หรือสิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้นั้นได้ เช่น ลายพิมพ์นิ้วมือ แผ่นบันทึก ลักษณะเสียงของคนหรือรูปถ่าย และให้หมายความรวมถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของผู้ที่ถึงแก่กรรมแล้วด้วย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

“คนต่างด้าว” หมายความว่า บุคคลธรรมดาที่ไม่มีสัญชาติไทยและไม่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย และนิติบุคคลดังต่อไปนี้

(๑) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนที่มีทุนเกินกึ่งหนึ่งเป็นของคนต่างด้าว ใบหุ้นชนิดออกให้แก่ผู้ถือ ให้ถือว่าใบหุ้นนั้นคนต่างด้าวเป็นผู้ถือ

(๒) สมาคมที่มีสมาชิกเกินกึ่งหนึ่งเป็นคนต่างด้าว

(๓) สมาคมหรือมูลนิธิที่มีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ของคนต่างด้าว

(๔) นิติบุคคลตาม (๑) (๒) (๓) หรือนิติบุคคลอื่นใดที่มีผู้จัดการหรือกรรมการเกินกึ่งหนึ่งเป็นคนต่างด้าว

นิติบุคคลตามวรรคหนึ่ง ถ้าเข้าไปเป็นผู้จัดการหรือกรรมการ สมาชิก หรือมีทุนในนิติบุคคลอื่น ให้ถือว่าผู้จัดการหรือกรรมการ หรือสมาชิก หรือเจ้าของทุนดังกล่าวเป็นคนต่างด้าว

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกกฎกระทรวง เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๖ ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการขึ้นในสังกัดสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี มีหน้าที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานวิชาการและธุรการให้แก่คณะกรรมการและคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ประสานงานกับหน่วยงานของรัฐ และให้คำปรึกษาแก่เอกชนเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

มาตรา ๗ หน่วยงานของรัฐต้องส่งข้อมูลข่าวสารของราชการอย่างน้อยดังต่อไปนี้ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา

- (๑) โครงสร้างและการจัดองค์กรในการดำเนินงาน
- (๒) สรุปอำนาจหน้าที่ที่สำคัญและวิธีการดำเนินงาน
- (๓) สถานที่ติดต่อเพื่อขอรับข้อมูลข่าวสาร หรือคำแนะนำในการติดต่อกับหน่วยงานของรัฐ
- (๔) กฎ มติคณะรัฐมนตรี ข้อบังคับ คำสั่ง หนังสือเวียน ระเบียบ แบบแผน นโยบาย หรือการตีความ ทั้งนี้ เฉพาะที่จัดให้มีขึ้นโดยมีสภาพอย่างกฎ เพื่อให้มีผลเป็นการทั่วไปต่อเอกชนที่เกี่ยวข้อง
- (๕) ข้อมูลข่าวสารอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อมูลข่าวสารใดที่ได้มีการจัดพิมพ์เพื่อให้แพร่หลายตามจำนวนพอสมควรแล้ว ถ้ามีการลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาโดยอ้างอิงถึงสิ่งพิมพ์นั้นก็ถือว่าเป็นการปฏิบัติตามบทบัญญัติวรรคหนึ่งแล้ว

ให้หน่วยงานของรัฐรวบรวมและจัดให้มีข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่งไว้เผยแพร่เพื่อขายหรือจำหน่ายจ่ายแจก ณ ที่ทำการของหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๘ ข้อมูลข่าวสารที่ต้องลงพิมพ์ตามมาตรา ๗ (๔) ถ้ายังไม่ได้ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา จะนำมาใช้บังคับในทางที่ไม่เป็นคุณแก่ผู้ใดไม่ได้ เว้นแต่ผู้นั้นจะได้อ้างถึงข้อมูลข่าวสารนั้นตามความเป็นจริงมาก่อนแล้วเป็นเวลาพอสมควร

มาตรา ๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการอย่างน้อยดังต่อไปนี้ไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

- (๑) ผลการพิจารณาหรือคำวินิจฉัยที่มีผลโดยตรงต่อเอกชน รวมทั้งความเห็นแย้งและคำสั่งที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาวินิจฉัยดังกล่าว
- (๒) นโยบายหรือการตีความที่ไม่เข้าข่ายต้องลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา ตามมาตรา ๗ (๔)
- (๓) แผนงาน โครงการ และงบประมาณรายจ่ายประจำปีของปีที่กำลังดำเนินการ
- (๔) คู่มือหรือคำสั่งเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งมีผลกระทบต่อสิทธิหน้าที่ของเอกชน
- (๕) สิ่งพิมพ์ที่ได้มีการอ้างอิงถึงตามมาตรา ๗ วรรคสอง

ร่างฉบับที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบอนุมัติหลักการเมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ (เสนอโดยกรมบังคับคดี)

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙๐/๗๐ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ บัญญัติเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๙๐/๗๐ ถ้าผู้บริหารของลูกหนี้ ผู้บริหารแผน ผู้บริหารแผนชั่วคราว หรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ แล้วแต่กรณี เห็นว่าการฟื้นฟูกิจการได้ดำเนินการเป็นผลสำเร็จตามแผนแล้ว ให้รายงานขอให้ศาลมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการโดยไม่ชักช้า และให้ศาลนัดพิจารณาหากได้ความว่าการฟื้นฟูกิจการได้ดำเนินการเป็นผลสำเร็จตามแผน ก็ให้ศาลมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการโดยไม่ชักช้า แต่ถ้าได้ความว่าการฟื้นฟูกิจการยังไม่เป็นผลสำเร็จตามแผน ในกรณีที่ยังเหลือระยะเวลาดำเนินการตามแผน ก็ให้ศาลมีคำสั่งให้ดำเนินการฟื้นฟูกิจการต่อไปภายในกำหนดระยะเวลาตามแผน ถ้าในระหว่างนั้นระยะเวลาดำเนินการตามแผนสิ้นสุดลงแล้ว แต่เป็นที่เห็นได้ชัดว่าแผนได้ดำเนินการมาใกล้จะสำเร็จแล้ว ศาลจะขยายระยะเวลาดำเนินการตามแผนต่อไปอีกตามควรแก่กรณีก็ได้ มิฉะนั้นให้ศาลดำเนินการต่อไปตามวรรคสอง

เมื่อระยะเวลาดำเนินการตามแผนสิ้นสุดลง แต่การฟื้นฟูกิจการยังไม่เป็นผลสำเร็จตามแผน ให้ผู้บริหารแผน ผู้บริหารแผนชั่วคราว หรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ แล้วแต่กรณี รายงานให้ศาลทราบภายในสิบสี่วันนับแต่ระยะเวลาดำเนินการตามแผนสิ้นสุดลง ในกรณีเช่นนี้ให้ศาลนัดพิจารณาเป็นการด่วน และแจ้งวันเวลานัดให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ทราบ ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ส่งแจ้งความให้ลูกหนี้และเจ้าหนี้ทั้งหลายทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวัน ในการพิจารณาให้ศาลพิจารณาพยานหลักฐานในสำนวนและฟังคำชี้แจงของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ เจ้าหนี้ และคำคัดค้านของลูกหนี้ ถ้าศาลเห็นสมควรให้ลูกหนี้ล้มละลายให้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด แต่ถ้าศาลไม่เห็นสมควรให้ลูกหนี้ล้มละลายก็ให้มีคำสั่งให้ยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ หรือมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ

นับแต่ระยะเวลาดำเนินการตามแผนสิ้นสุดลงจนกระทั่งศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาดหรือให้ยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการหรือยกเลิกการฟื้นฟูกิจการตามวรรคสอง ให้ผู้บริหารแผน ผู้บริหารแผนชั่วคราว หรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์แล้วแต่กรณี คงมีอำนาจหน้าที่จัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ต่อไปเท่าที่จำเป็น”

มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙๐/๗๑ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ บัญญัติเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๙๐/๗๑ เมื่อศาลมีคำสั่งให้ยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการหรือคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ แต่ผู้บริหารของลูกหนี้ยังไม่ได้เข้าไปจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ ให้ผู้บริหารแผน ผู้บริหารแผนชั่วคราว หรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ แล้วแต่กรณีมีอำนาจจัดการเพื่อรักษาประโยชน์ของลูกหนี้ตามสมควรแก่พฤติการณ์จนกว่าผู้บริหารของลูกหนี้จะเข้าจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้

ถ้าตำแหน่งผู้บริหารของลูกหนี้ว่างอยู่ในวันที่ศาลมีคำสั่งให้ยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการหรือคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ จนเป็นเหตุให้ไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เรียกประชุมผู้ถือหุ้นของลูกหนี้ หรือดำเนินการตามกฎหมายเพื่อให้มีการแต่งตั้งผู้บริหารของลูกหนี้โดยเร็วที่สุด

ในกรณีที่ต้องมีการประชุมเพื่อดำเนินการตามวรรคสอง ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เป็นประธานในการประชุมดังกล่าว และให้ถือว่าเป็นการประชุมตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น”

ร่างฉบับที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบอนุมัติหลักการเมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ (เสนอโดยกรมบังคับคดี)
มาตรา ๒๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๙๐/๗๔ แห่งพระราชบัญญัติ
ล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ บัญญัติเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑

“คำสั่งศาลตามวรรคแรกไม่กระทบถึงการใดที่ได้กระทำโดยสุจริตและเป็นไปตามแผนแล้ว
ก่อนศาลมีคำสั่งเช่นนั้น และมีผลให้หนี้ที่เจ้าหนี้อาจมีสิทธิได้รับชำระในการฟื้นฟูกิจการกลับคืนสู่สถานะดังที่
เป็นอยู่เดิม เว้นแต่สภาพแห่งหนี้ในขณะนั้นจะไม่เปิดช่องให้กระทำได้”

มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๑ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช
๒๔๘๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ถ้าลูกหนี้ร่วมบางคนถูกพิทักษ์ทรัพย์ ลูกหนี้ร่วมคนอื่นอาจยื่นคำขอรับชำระหนี้สำหรับ
จำนวนที่ตนอาจใช้สิทธิไต่เบียดในเวลาที่กำหนด เว้นแต่เจ้าหนี้ได้ใช้สิทธิขอรับชำระหนี้ไว้เต็มจำนวนแล้ว

ในกรณีที่เจ้าหนี้ขอรับชำระหนี้ไว้เต็มจำนวนแล้ว ถ้าลูกหนี้ร่วมคนใดได้ชำระหนี้แทน
ลูกหนี้ให้ถือว่าลูกหนี้ร่วมคนนั้นเป็นผู้รับช่วงสิทธิของเจ้าหนี้ผู้ขอรับชำระหนี้ และให้แจ้งเจ้าพนักงาน
พิทักษ์ทรัพย์ทราบโดยเร็ว

บทบัญญัติในวรรคหนึ่งและวรรคสองให้ใช้บังคับแก่ผู้ค้าประกัน ผู้ค้าประกันร่วมหรือ
บุคคลที่อยู่ในลักษณะเดียวกันนี้โดยอนุโลม”

มาตรา ๒๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๑๐๔ แห่งพระราชบัญญัติ
ล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓

“ในกรณีที่เจ้าหนี้หรือลูกหนี้ประสงค์จะโต้แย้งคำขอรับชำระหนี้ของเจ้าหนี้รายใด
ให้ยื่นคำร้องเป็นหนังสือพร้อมเหตุผลประกอบต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ภายใน ๗ วัน นับแต่วันตรวจ
คำขอรับชำระหนี้”

มาตรา ๓๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๑๑๓ แห่งพระราชบัญญัติ
ล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓

“การเพิกถอนตามมาตรานี้ ให้กระทำภายในระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่เจ้าพนักงาน
พิทักษ์ทรัพย์รู้ถึงการนั้น หรือภายในสิบปีนับแต่นิติกรรมนั้นได้ทำขึ้น”

มาตรา ๓๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๔ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช
๒๔๘๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๑ และพระราชบัญญัติ
ล้มละลาย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑๔ ถ้านิติกรรมที่ขอเพิกถอนการฉ้อฉลตามมาตรา ๑๑๓ นั้น เกิดขึ้นภายใน
ระยะเวลาสามปีก่อนมีการขอให้ล้มละลายและภายหลังนั้น หรือเป็นการทำให้โดยเสนาหาหรือเป็นการที่
ลูกหนี้ได้รับค่าตอบแทนน้อยเกินสมควร ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นการกระทำที่ลูกหนี้และผู้ที่ได้ลากงอก
แต่การนั้นรู้อยู่ว่าเป็นทางให้เจ้าหนี้ต้องเสียเปรียบ

มาตรา ๓๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๕ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช
๒๔๘๓ และบัญญัติเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้
แทน

ร่างฉบับที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบอนุมัติหลักการเมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ (เสนอโดยกรมบังคับคดี)

“มาตรา ๑๑๕ การโอนทรัพย์สินหรือการกระทำใด ๆ ซึ่งลูกหนี้ได้กระทำหรือยินยอมให้กระทำในระหว่างระยะเวลาสามเดือนก่อนมีการขอให้ล้มละลายและภายหลังนั้น โดยมุ่งหมายให้เจ้าหนี้คนหนึ่งคนใดได้เปรียบแก่เจ้าหนี้อื่น ถ้าเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีคำขอโดยทำเป็นคำร้อง ศาลมีอำนาจสั่งเพิกถอนการโอนหรือการกระทำนั้นได้

ถ้าเจ้าหนี้ผู้ได้เปรียบเป็นบุคคลภายในของลูกหนี้ ศาลมีอำนาจสั่งเพิกถอนการโอนหรือการกระทำตามวรรคหนึ่งที่ได้กระทำขึ้นในระหว่างระยะเวลาหนึ่งปีก่อนมีการขอให้ล้มละลายและภายหลังนั้น การโอนทรัพย์สินหรือการกระทำใดๆ ที่มีให้ถือว่าเป็นการโอนอันเป็นการให้เปรียบเจ้าหนี้ได้แก่

(๑) การชำระหนี้ตามปกติทางการค้า

(๒) สัญญากู้ยืมเงินโดยให้หลักประกัน ซึ่งลูกหนี้ได้มาและใช้ประโยชน์จากหลักประกันดังกล่าวด้วยตนเอง

(๓) การโอนตามสัญญาหลักประกันตามกฎหมายหลักประกันทางธุรกิจ

(๔) สิทธิยึดหวงตามกฎหมาย”

มาตรา ๓๓๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๑๗ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เมื่อศาลได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้แล้ว ศาลหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีอำนาจออกหมายเรียกลูกหนี้ บุคคลภายในของลูกหนี้ หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดซึ่งได้ความ หรือสงสัยว่ามีทรัพย์สินของลูกหนี้อยู่ในครอบครอง หรือเชื่อว่าเป็นหนี้ลูกหนี้หรือเห็นว่าสามารถแจ้งข้อความเกี่ยวกับกิจการหรือทรัพย์สินของลูกหนี้มาไต่สวน หรือสอบสวน และมีอำนาจสั่งให้บุคคลนั้น ๆ ส่งเอกสารหรือวัตถุพยานซึ่งอยู่ในความยึดถือ หรืออำนาจของผู้ที่อันเกี่ยวกับกิจการหรือทรัพย์สินของลูกหนี้”

มาตรา ๓๔ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของวรรคหนึ่ง ในมาตรา ๑๓๐ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) ค่าใช้จ่ายของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในการจัดการทรัพย์สินของลูกหนี้ รวมถึงหนี้ซึ่งเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ผู้ทำแผน ผู้บริหารแผนหรือผู้บริหารแผนชั่วคราวก่อขึ้นตามแผนเพื่อประโยชน์ในการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ และหนี้ที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เห็นเป็นการจำเป็นที่จะต้องกู้ยืมเงินเพื่อประโยชน์แห่งการจัดการทรัพย์สินของลูกหนี้”

มาตรา ๓๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๓๙/๑ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓

“ให้กรมบังคับคดีจัดให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เข้ารับการศึกษาอบรมก่อนเข้าปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้มีการพัฒนาความรู้ ความสามารถ คุณธรรม จริยธรรม และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน รวมถึง

ร่างฉบับที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบอนุมัติหลักการเมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ (เสนอโดยกรมบังคับคดี) การฝึกอบรมเพื่อเพิ่มทักษะและความเชี่ยวชาญ ตามหลักสูตรการฝึกอบรมที่กรมบังคับคดีกำหนดภายใต้ความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ซึ่งผ่านการอบรมตามวรรคหนึ่งให้เป็นตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และในการกำหนดให้ได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษ ให้คำนึงถึงภาระหน้าที่ คุณภาพของงาน โดยเปรียบเทียบกับค่าตอบแทนของผู้ปฏิบัติงานอื่นในกระบวนการยุติธรรมด้วย ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงยุติธรรมโดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง”

มาตรา ๓๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๑๕๕ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓

“ภายใต้บังคับมาตรา ๑๕๖ กรณีที่เจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์ไม่ชำระค่าธรรมเนียม ค่าเสียหาย และค่าใช้จ่ายในคดีล้มละลาย ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ขอออกหมายบังคับคดีแก่ทรัพย์สินของผู้นั้นเพื่อชำระค่าธรรมเนียม ค่าเสียหาย และค่าใช้จ่ายในคดีล้มละลายนั้น”

มาตรา ๓๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๕๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓

“มาตรา ๑๕๕/๑ บรรดาเจ้าหนี้ทั้งหลายมีหน้าที่ต้องช่วยเหลือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ในการสืบหาทรัพย์สินของลูกหนี้และแจ้งต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ รวมทั้งต้องช่วยเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในการรวบรวมทรัพย์สินตามคำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ด้วย”

มาตรา ๓๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๘ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๘ ผู้มีส่วนได้เสียคนใดเห็นว่าเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ไม่มีสิทธิยึดทรัพย์สินอย่างหนึ่งอย่างใด ให้คัดค้านต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่มีการยึดทรัพย์สิน แต่ถ้าไม่สามารถยื่นคำร้องขอภายในระยะเวลาดังกล่าวบุคคลนั้นจะยื่นคำร้องขอเมื่อพ้นระยะเวลาเช่นว่านั้น ได้ก็ต่อเมื่อมีพฤติการณ์พิเศษและได้ยื่นคำร้องขอไม่ช้ากว่า ๗ วันก่อนวันที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์กำหนดไว้เพื่อการขายทอดตลาดหรือจำหน่ายโดยวิธีอื่นซึ่งทรัพย์สินนั้นเป็นครั้งแรก เว้นแต่ในกรณีที่มิเหตุสุดวิสัย บุคคลนั้นจะยื่นคำร้องขอในภายหลังก็ได้แต่จะต้องยื่นเสียก่อนวันขายทอดตลาดหรือจำหน่ายโดยวิธีอื่นซึ่งทรัพย์สินนั้น

เมื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้รับคำคัดค้านแล้วให้สอบสวนและมีคำสั่ง โดยให้ส่งการขายทอดตลาด หรือจำหน่ายทรัพย์สินที่พิพาทนั้นไว้ระหว่างรอคำสั่งเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ถ้าเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์สั่งไม่ให้ถอนการยึด ผู้นั้นมีสิทธิยื่นคำร้องขอต่อศาลภายในกำหนดเวลาสิบสี่วัน นับแต่วันได้ทราบคำสั่งนั้น เมื่อศาลได้รับคำร้องขอแล้ว ให้ศาลพิจารณาและมีคำสั่งชี้ขาดเหมือนอย่างคดีธรรมดา โดยเรียกเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เข้ามาสู่คดี”

มาตรา ๓๙ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๗๓ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ร่างฉบับที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบอนุมัติหลักการเมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ (เสนอโดยกรมบังคับคดี)

“เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเมื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้โฆษณาคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ในราชกิจจานุเบกษาและหนังสือพิมพ์รายวันหรือผ่านช่องทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์สาธารณะไม่น้อยกว่าหนึ่งช่องทางตามที่อธิบดีกรมบังคับคดีประกาศกำหนดแล้ว บุคคลทุกคนได้ทราบว่ามีคำสั่งนั้น”

มาตรา ๔๐ ให้ยกเลิกส่วนที่ ๒ การล้มละลายเกี่ยวกับต่างประเทศ ในหมวด ๘ บทบัญญัติเปิดเตล็ด มาตรา ๑๗๗ และมาตรา ๑๗๘ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓

มาตรา ๔๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๙ การล้มละลายเกี่ยวกับต่างประเทศ มาตรา ๑๘๑/๑ ถึงมาตรา ๑๘๑/๓๓ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓

“หมวด ๙

การล้มละลายเกี่ยวกับต่างประเทศ

ส่วนที่ ๑

บททั่วไป

มาตรา ๑๘๑/๑ บทบัญญัติในหมวดนี้ใช้บังคับเมื่อ

(๑) มีการขอความช่วยเหลือโดยศาลต่างประเทศ หรือผู้แทนต่างประเทศเกี่ยวกับกระบวนการพิจารณาต่างประเทศ หรือ

(๒) มีการขอความช่วยเหลือในต่างประเทศเกี่ยวกับกระบวนการพิจารณาภายใต้กฎหมายว่าด้วยล้มละลาย หรือ

(๓) มีกระบวนการพิจารณาต่างประเทศและกระบวนการพิจารณาภายใต้กฎหมายว่าด้วยล้มละลายเกี่ยวกับลูกหนี้รายเดียวกันดำเนินอยู่ในเวลาเดียวกัน หรือ

(๔) เจ้าหนี้หรือผู้มีส่วนได้เสียอื่นในต่างประเทศมีส่วนได้เสียในการร้องขอให้มีการเริ่มกระบวนการพิจารณาหรือการร้องขอเข้าร่วมในกระบวนการพิจารณาภายใต้กฎหมายว่าด้วยล้มละลาย

บทบัญญัติในหมวดนี้ไม่ใช้บังคับแก่

(ก) กระบวนการพิจารณาที่เกี่ยวข้องกับธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน บริษัทเครดิตฟองซิเอร์ หรือสถาบันการเงินอื่น ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจสถาบันการเงิน

(ข) กระบวนการพิจารณาที่เกี่ยวข้องกับบริษัทหลักทรัพย์ตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ.๒๕๓๕

(ค) กระบวนการพิจารณาที่เกี่ยวข้องกับบริษัทประกันภัย ตามกฎหมายเกี่ยวกับการประกันภัย

มาตรา ๑๘๑/๒ บทบัญญัติในหมวดนี้

“กระบวนการพิจารณาต่างประเทศ” หมายความว่า กระบวนการพิจารณาในการจัดการทรัพย์สินในลักษณะรวมในทางศาลหรือองค์กรฝ่ายบริหารในต่างประเทศ รวมทั้งกระบวนการพิจารณาคู่ครองชั่วคราวตามกฎหมายเกี่ยวกับการล้มละลายที่มีผลทำให้ทรัพย์สินและกิจการของลูกหนี้ตกอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลโดยศาลต่างประเทศเพื่อวัตถุประสงค์ในการฟื้นฟูกิจการหรือการชำระบัญชี

“กระบวนการพิจารณาหลักต่างประเทศ” หมายความว่า กระบวนการพิจารณาต่างประเทศที่เกิดขึ้นในประเทศที่เป็นศูนย์กลางผลประโยชน์หลักของลูกหนี้

ร่างฯฉบับที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบอนุมัติหลักการเมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ (เสนอโดยกรมบังคับคดี)

“กระบวนการพิจารณารองต่างประเทศ” หมายความว่า กระบวนการพิจารณาต่างประเทศอื่นนอกจากกระบวนการหลักต่างประเทศที่เกิดขึ้นในประเทศที่ลูกหนี้มีสถานประกอบการอยู่

“ผู้แทนต่างประเทศ” หมายความว่า บุคคล หรือหน่วยงาน รวมทั้งบุคคลหรือหน่วยงานที่ได้รับแต่งตั้งขึ้นชั่วคราวที่ได้รับมอบอำนาจในกระบวนการพิจารณาต่างประเทศให้จัดการเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการหรือการชำระบัญชีของทรัพย์สินหรือกิจการของลูกหนี้ หรือให้กระทำการในฐานะผู้แทนของกระบวนการพิจารณาต่างประเทศ

“ผู้จัดการทรัพย์สิน” หมายความว่า เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ผู้ทำแผน ผู้บริหารแผน หรือบุคคลอื่นที่ได้รับมอบหมายให้บริหารกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย

“ศาลต่างประเทศ” หมายความว่า หน่วยงานศาลหรือหน่วยงานอื่น ๆ ที่มีอำนาจในการควบคุมหรือดูแลกระบวนการพิจารณาต่างประเทศ

“สถานประกอบการ” หมายความว่า สถานที่ประกอบกิจการที่ลูกหนี้ใช้กระทำการกิจกรรมทางการค้า ที่มีใช้ลักษณะเพียงแค่ชั่วคราว

มาตรา ๑๘๑/๓ ในกรณีที่บทบัญญัติในหมวดนี้ขัดกับพันธกรณีของประเทศไทยที่มีตามสนธิสัญญาหรือข้อตกลงระหว่างประเทศในรูปแบบอื่น ๆ ซึ่งประเทศไทยเป็นคู่สัญญากับประเทศอื่นไม่ว่าประเทศเดียวหรือหลายประเทศ ให้ข้อกำหนดของสนธิสัญญาหรือข้อตกลงดังกล่าวมีผลใช้บังคับ

มาตรา ๑๘๑/๔ ให้ศาลล้มละลายกลางมีอำนาจหน้าที่พิจารณาให้การรับรองกระบวนการพิจารณาต่างประเทศ และให้ความร่วมมือกับศาลต่างประเทศ ตามความที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้

มาตรา ๑๘๑/๕ ผู้จัดการทรัพย์สินหรือบุคคลอื่นที่ได้รับการแต่งตั้งจากศาลมีอำนาจที่จะกระทำการในต่างประเทศในนามของกองทรัพย์สินภายใต้กฎหมายเกี่ยวกับการล้มละลายและฟื้นฟูกิจการตามที่กฎหมายต่างประเทศให้อำนาจไว้

มาตรา ๑๘๑/๖ ศาลมีอำนาจจะปฏิเสธการดำเนินการใด ๆ ภายใต้บทบัญญัติในหมวดนี้ ถ้าการดำเนินการดังกล่าวจะเป็นการขัดต่อนโยบายสาธารณะ หรือความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

มาตรา ๑๘๑/๗ ศาลหรือผู้จัดการทรัพย์สินมีอำนาจที่จะให้ความช่วยเหลือเพิ่มเติมแก่ผู้แทนต่างประเทศตามที่กฎหมายอื่นบัญญัติไว้

มาตรา ๑๘๑/๘ ในการตีความบทบัญญัติในหมวดนี้ ให้คำนึงถึงลักษณะแห่งความเป็นระหว่างประเทศและวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความสอดคล้องกันในการบังคับใช้กฎหมายนี้และคำนึงถึงหลักสุจริต

ส่วนที่ ๒

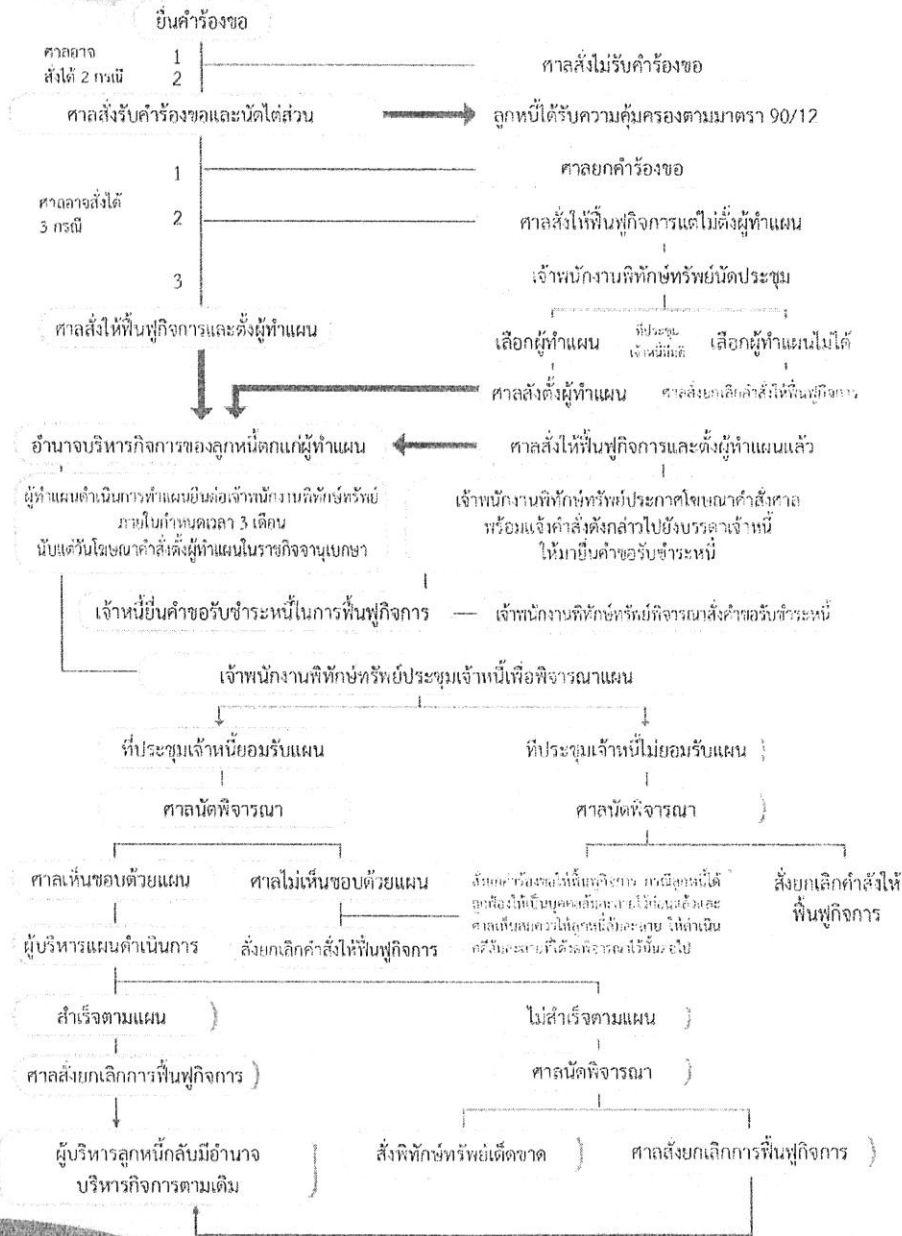
การใช้สิทธิของเจ้าหนี้และผู้แทนต่างประเทศทางศาล

มาตรา ๑๘๑/๙ ผู้แทนต่างประเทศมีสิทธิที่จะยื่นคำร้องขอต่อศาลได้โดยตรง

มาตรา ๑๘๑/๑๐ ลำพังการที่ผู้แทนต่างประเทศได้ยื่นคำร้องขอตามบทบัญญัติในหมวดนี้ต่อศาล ไม่ทำให้ผู้แทนต่างประเทศหรือทรัพย์สินและกิจการในต่างประเทศของลูกหนี้ต้องตกอยู่ภายใต้บังคับของเขตอำนาจศาลไทย

ขั้นตอนการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้

Add friend Line @กรมบังคับคดี

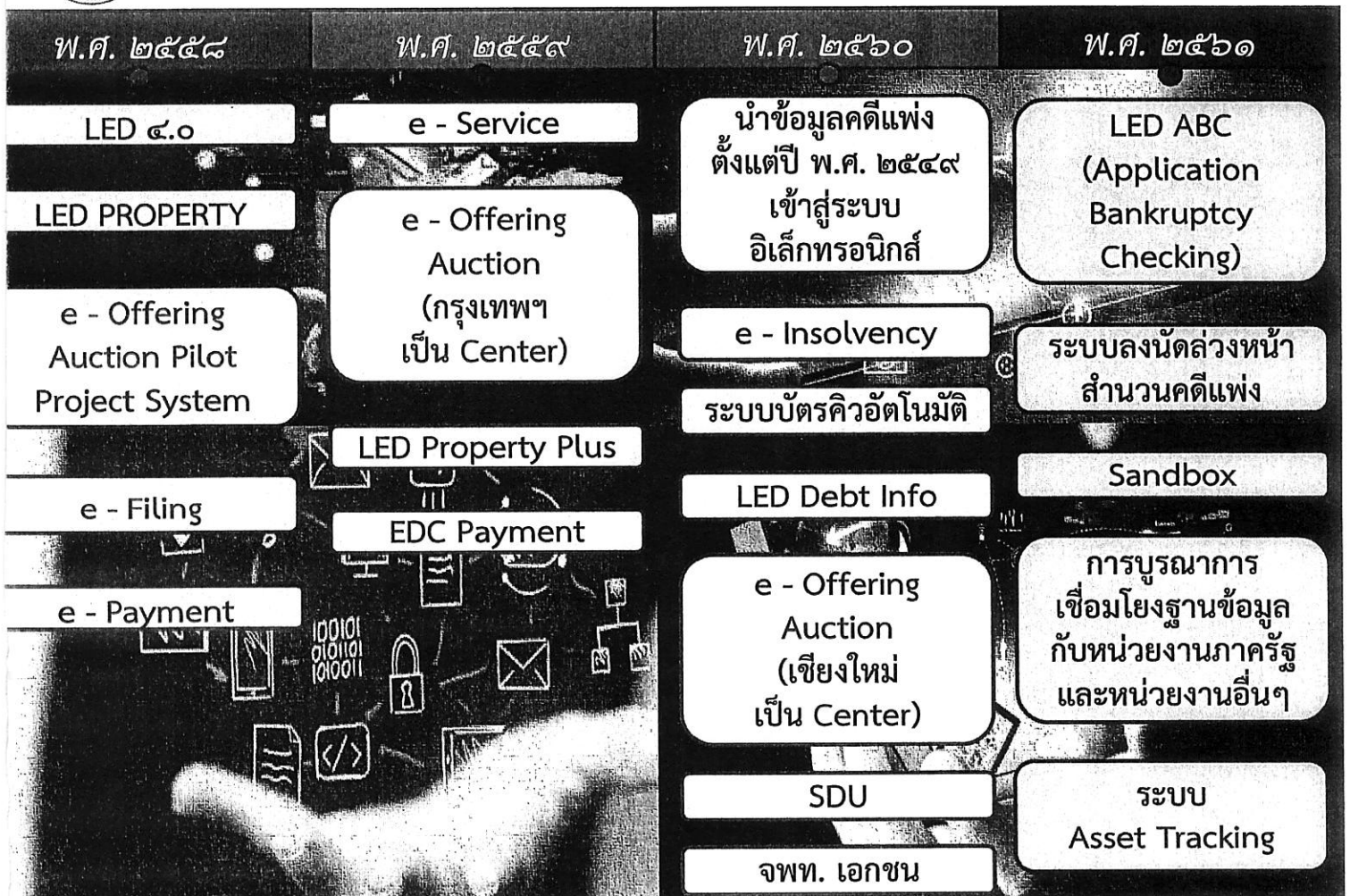
www.led.go.th

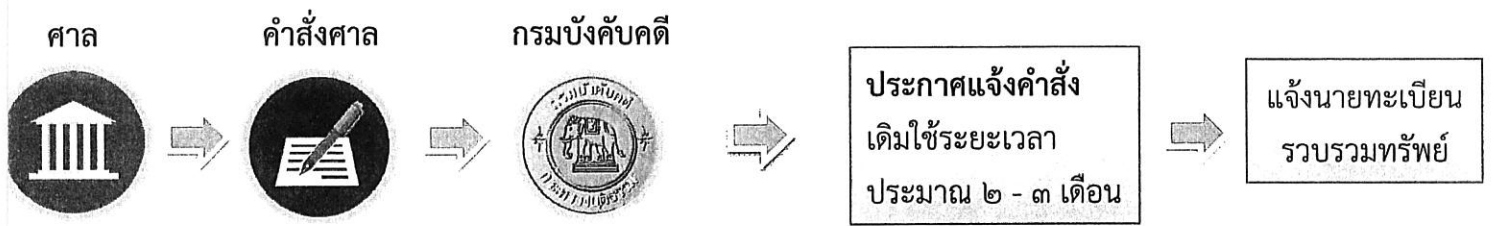
http://www.facebook.com/กรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม

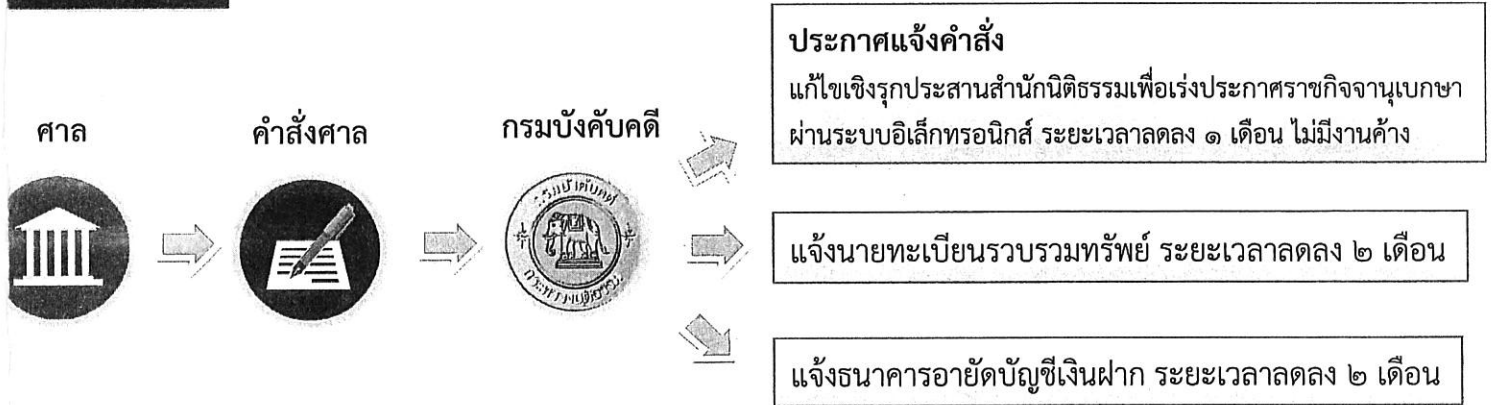
LED - Transformation

กระบวนการเดิม

Reprocess

การโฆษณาคำสั่ง คำพิพากษา หรือประกาศทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์สาธารณะ

 ค้นหาประกาศจำหน่ายนักงานพิทักษ์ทรัพย์

ประเภทคดี

ศาล

คดีเลขที่

คดีสำนวน

ประกาศ

วันที่

ประกาศ

การยื่นคำร้องและจ่ายเงินส่วนแบ่ง
ในคดีล้มละลาย

E-Services

1

ยื่นคำร้องโดยส่งแบบแสดงความประสงค์ขอโอนเจ้าบัญชี
ทางหน้าเว็บไซต์กรมบังคับคดี (www.led.go.th)

E-Filing

กรมบังคับคดีตรวจสอบเอกสารและพิจารณา

2

E-Payment

3

โอนเงินส่วนแบ่งเจ้าบัญชีธนาคารของเจ้าหนี้
ที่ได้รับส่วนแบ่ง ไม่เกิน 30,000 บาท

เจ้าหนี้ตรวจสอบและรับเงินผ่านบัญชีธนาคารของเจ้าหนี้

4

เริ่มต้นใช้งาน

27

พฤศจิกายน 2558

- ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย
- สะดวก รวดเร็ว ในการติดต่อราชการ

ศูนย์สารสนเทศ กรมบังคับคดี

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ โทร. ๑๑๑๑ ต่อ ๗๑

Email : itsupport@led.mail.go.th

กระทรวงศึกษาธิการ

ศูนย์สอบแห่งชาติ

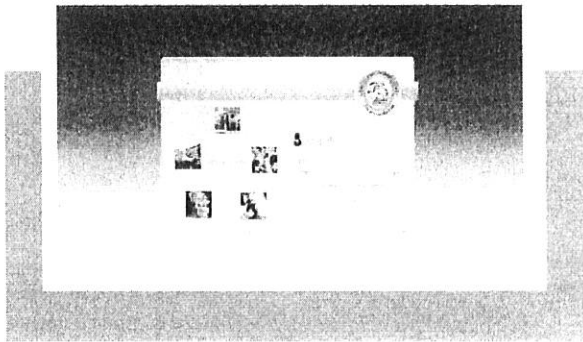
กรมบังคับคดี

เปิดบริการสอบถามสถานะคดี

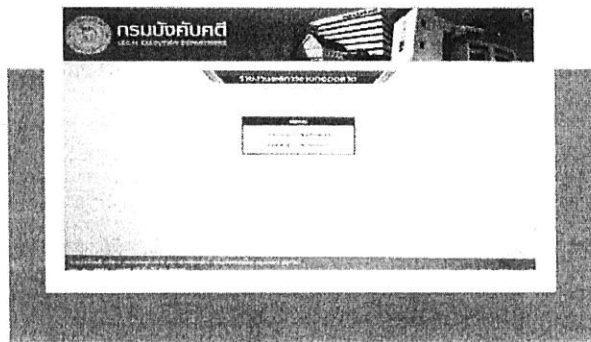
และผลการขายทอดตลาดทรัพย์สินทั่วประเทศ

ด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ผ่านทางเว็บไซต์กรมบังคับคดี

www.led.go.th

ระบบสอบถามสถานะคดี

รายงานผล
การขายทอดตลาดทรัพย์สิน

สนใจสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ หมายเลข 0 2881 4999 หรือสายด่วน 1111 กด 79

www.led.go.th

 กรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม

 @ กรมบังคับคดี

**กรมบังคับคดีขอเชิญเข้าร่วมประมูลขายทอดตลาดทรัพย์สิน
ด้วยวิธีการเสนอราคาผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์
e-Offering Auction**

**ทรัพย์สินที่จะทำการขายเป็นทรัพย์สินในพื้นที่ จ. เชียงใหม่
กำหนดขายทอดตลาดทุกวันอาทิตย์**

นัดที่1 วันที่ 26 พฤศจิกายน 2560

นัดที่2 วันที่ 17 ธันวาคม 2560

นัดที่3 วันที่ 7 มกราคม 2561

นัดที่4 วันที่ 28 มกราคม 2561

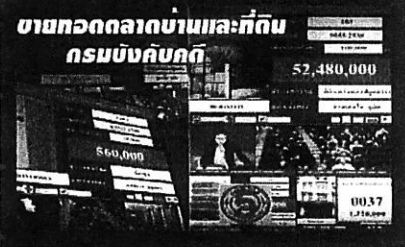
**ณ ห้องขายทอดตลาด อาคารอสิติพรรษ กรมบังคับคดี หรือสำนักงานบังคับคดีจังหวัด
ผู้สนใจซื้อทรัพย์สินลงทะเบียนตั้งแต่ เวลา 8.30 น.
เริ่มประมูลขายทอดตลาด เวลา 10.00 น.**

เชียงใหม่

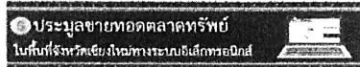
ขอนแก่น

นครราชสีมา

สงขลา

คลิกดูรายละเอียดเพิ่มเติมที่

สอบถามรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่จะขายได้ที่

สำนักงานบังคับคดีแพ่งกรุงเทพมหานคร 1-6 สำนักงานบังคับคดีจังหวัดเชียงใหม่ สำนักงานบังคับคดีจังหวัดขอนแก่น
สำนักงานบังคับคดีจังหวัดนครราชสีมา สำนักงานบังคับคดีจังหวัดสงขลา

กรมบังคับคดี หมายเลข 0 2881 4999 หรือสายด่วน 1111 กด 79

EDC Payment

ทางเลือกใหม่ในการวางหลักประกันเข้าซื้อทรัพย์สิน
จากการขายทอดตลาดกรมบังคับคดี

กรมบังคับคดีจะนำระบบ EDC Payment มาใช้ในการรับชำระเงิน
หลักประกันสำหรับผู้ซื้อทรัพย์สินจากการขายทอดตลาดจากกรมบังคับคดี

ประโยชน์

ไม่ต้องนำเงินสดมาวางหลักประกันในมือทรัพย์สิน

ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมเช็ก

ระบบ EDC Payment สามารถใช้ด้านบัตร
Credit/Debit ของทุกธนาคาร

อัตราค่าธรรมเนียมการใช้บริการชำระผ่านเครื่อง EDC

1.

บัตร ATM และบัตร Debit ของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)

2.

บัตร Debit ธนาคารอื่น ที่มีสัญลักษณ์ Visa หรือ Mastercard

3.

บัตร Credit ทุกธนาคาร ที่มีสัญลักษณ์ Visa หรือ Mastercard
ค่าธรรมเนียม 0.97% ต่อยอดชำระ

กรมบังคับคดี หมายเลข 0 2881 4999 หรือสายด่วน 1111 กด 79

www.led.go.th

LED 4.0 APPLICATION

เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน

ระบบค้นหาทรัพย์สินขายทอดตลาด

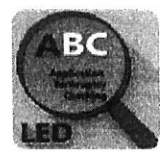
ระบบค้นหาทรัพย์สินขายทอดตลาดใกล้แนวรถไฟฟ้า

ระบบตรวจสอบข้อมูลการอายัด

ระบบตรวจสอบข้อมูลบุคคลล้มละลาย

ระบบถ่ายทอดสดการขายทอดตลาด

ความคืบหน้าการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างกรมบังคับคดีและหน่วยงานทะเบียน

หน่วยงาน	ผลการดำเนินการประสานและเชื่อมโยงข้อมูล				
	ลงนาม MOU แล้ว	อยู่ระหว่างนัดหมาย เพื่อหารือร่วมกัน	อยู่ระหว่าง ทดสอบระบบ ด้านเทคนิค	อยู่ระหว่าง ประสานงาน	หน่วยงานที่แจ้งความประสงค์ ขอเชื่อมโยงข้อมูลมายัง กบค.
กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ	✓		✓		
ธนาคารแห่งประเทศไทย	✓		✓		
กรมโรงงานอุตสาหกรรม	✓		✓		
สมาคมธนาคารไทย		✓			
ศูนย์รับฝากหลักทรัพย์		✓			
สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย		✓			
กรมขนส่งทางบก		✓	✓		
กรมเจ้าท่า			✓		
กรมการปกครอง			✓		
๖. กรมพัฒนาธุรกิจการค้า				✓	
๑. กรมทรัพย์สินทางปัญญา				✓	
๒. กรมที่ดิน				✓	
๓. สำนักงานประกันสังคม				✓	
๔. กรุงเทพมหานคร				✓	
๕. สมาคมบริษัทหลักทรัพย์ไทย					✓
๖. สมาคมบริษัทจัดการลงทุน					✓

วิธีการปรับปรุงกระบวนการรวบรวมทรัพย์สิน (Recovery rate) ให้มากยิ่งขึ้น

ประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเชิงรุก

แจ้งหน่วยงานทางทะเบียนทางอิเล็กทรอนิกส์

แจ้งธนาคาร / สถาบันทางการเงิน

ปรับบทบาท จพท. ให้ทำงานเชิงรุกมากยิ่งขึ้น

เป้าหมาย

ลดระยะเวลา

รวบรวมทรัพย์สิน

ได้มากยิ่งขึ้น

การเพิ่มประสิทธิภาพในการรวบรวมและติดตามทรัพย์สินโดยจัดทำระบบ Asset tracking

Asset control

GPS intelligent

Location control

Monitor console

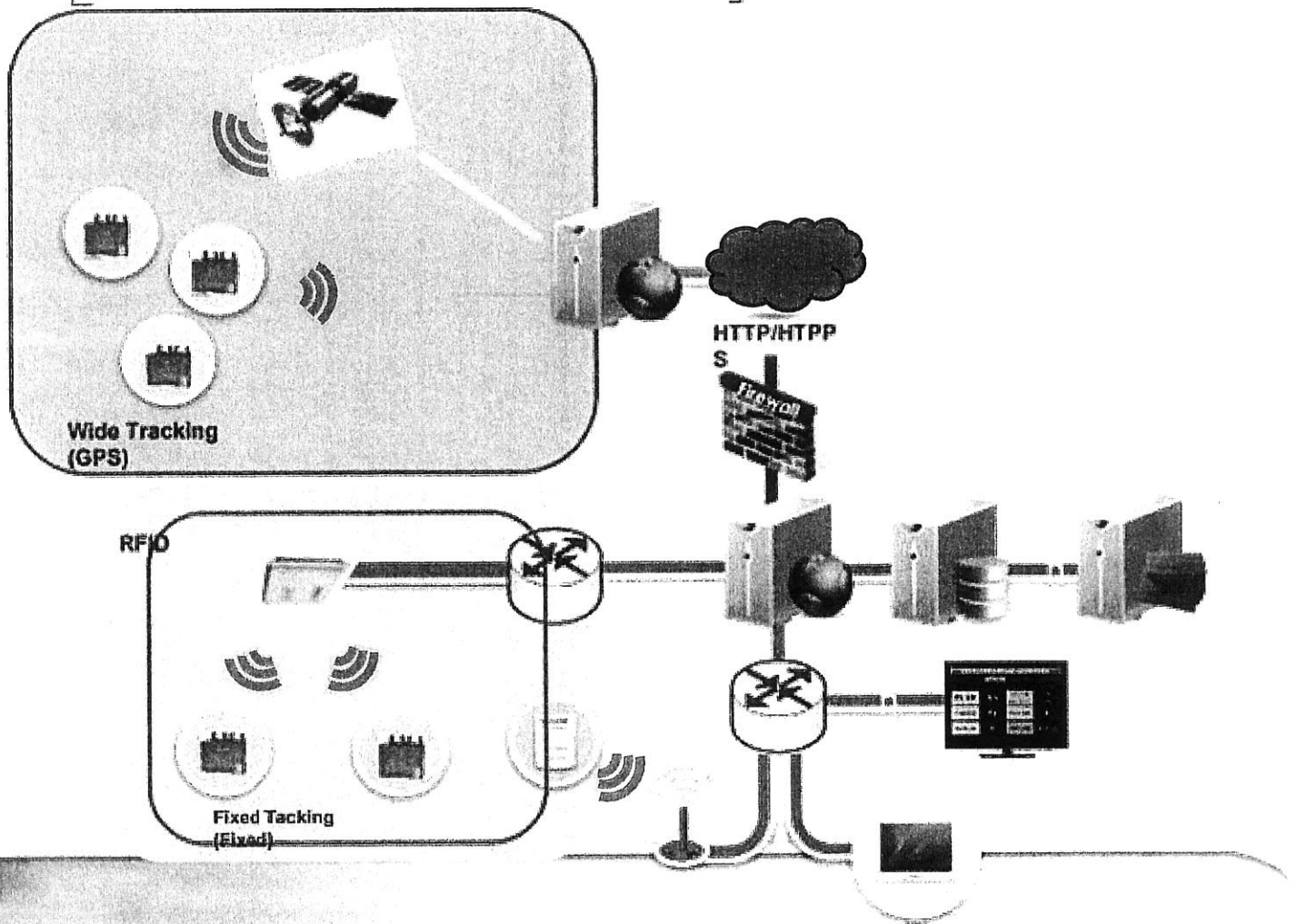
Analysis

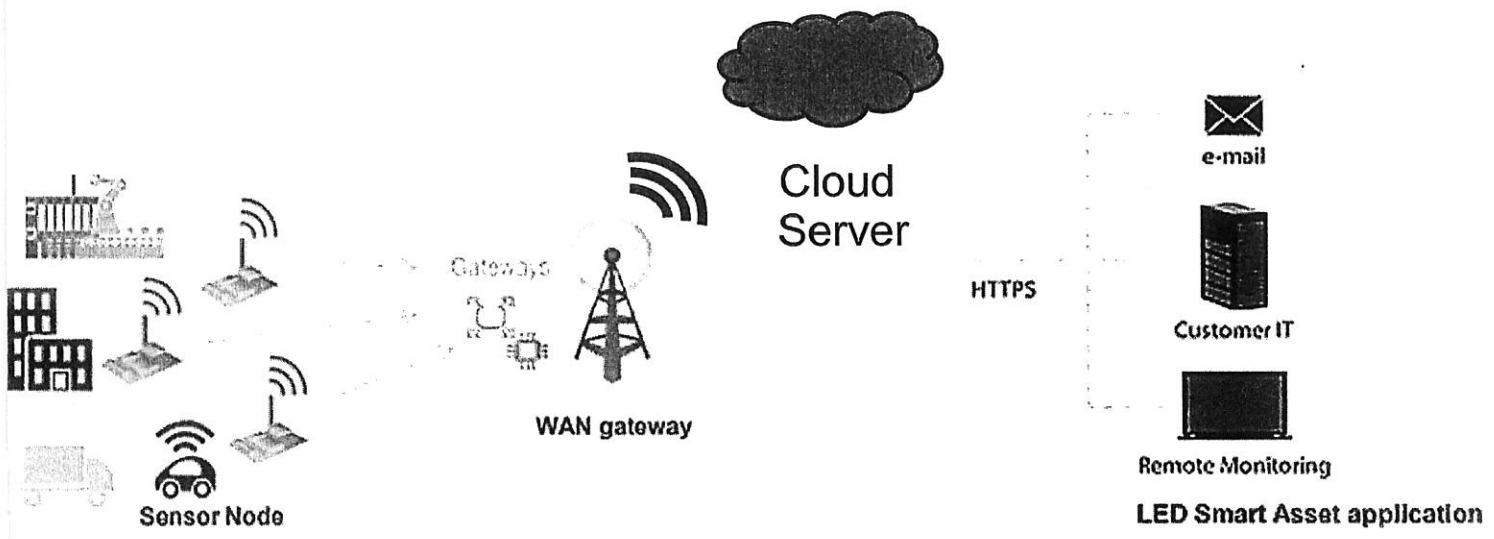
Area control

Transaction relation

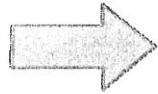
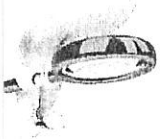
Internet of thing (IOT)

Architecture

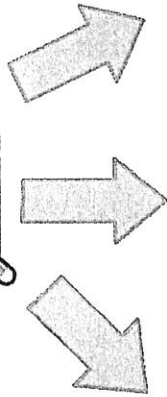

การตรวจสอบเส้นทางการเงิน

ตรวจสอบ
เส้นทาง
การเงิน

Statement of Financial Position

Particulars	2018	2017
Assets		
Current Assets	1,000,000	950,000
Non-current Assets	500,000	450,000
Total Assets	1,500,000	1,400,000
Equity		
Share Capital	1,000,000	1,000,000
Reserves	500,000	400,000
Total Equity	1,500,000	1,400,000

Income Statement

Particulars	2018	2017
Revenue	1,000,000	900,000
Cost of Sales	(400,000)	(350,000)
Gross Profit	600,000	550,000
Operating Expenses	(200,000)	(180,000)
Operating Profit	400,000	370,000
Other Income	50,000	40,000
Profit Before Tax	450,000	410,000
Income Tax Expense	(50,000)	(40,000)
Profit After Tax	400,000	370,000

Statement of Financial Position (Continued)

Particulars	2018	2017
Liabilities		
Current Liabilities	1,000,000	950,000
Non-current Liabilities	500,000	450,000
Total Liabilities	1,500,000	1,400,000

ติดตามข่าวสาร ของกรมบังคับคดีทาง

LINE@

ช่องทางใหม่ในการรับข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่สำคัญ
ได้อย่างสะดวกรวดเร็ว

บทบัญญัติวรรคสามไม่เป็นการห้ามหน่วยงานของรัฐที่จะจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการได้ขึ้นใหม่ ให้แก่ผู้ร้องขอ หากเป็นการสอดคล้องด้วยอำนาจหน้าที่ตามปกติของหน่วยงานของรัฐนั้นอยู่แล้ว

ให้นำความในมาตรา ๙ วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ มาใช้บังคับแก่การจัดหาข้อมูลข่าวสารให้ ตามมาตรานี้ โดยอนุโลม

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่มีผู้ยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๑ แม้ว่าข้อมูลข่าวสารที่ ขอจะอยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานส่วนกลาง หรือส่วนสาขาของหน่วยงานแห่งนั้นหรือจะอยู่ในความ ควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นก็ตาม ให้หน่วยงานของรัฐที่รับคำขอให้คำแนะนำ เพื่อไปยื่นคำขอต่อ หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารนั้นโดยไม่ชักช้า

ถ้าหน่วยงานของรัฐผู้รับคำขอเห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่จัดทำโดยหน่วยงานของ รัฐแห่งอื่น และได้ระบุห้ามการเปิดเผยไว้ตามระเบียบที่กำหนดตามมาตรา ๑๖ ให้ส่งคำขอนั้นให้หน่วยงาน ของรัฐผู้จัดทำข้อมูลข่าวสารนั้นพิจารณาเพื่อมีคำสั่งต่อไป

มาตรา ๑๓ ผู้ใดเห็นว่าหน่วยงานของรัฐไม่จัดพิมพ์ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๗ หรือไม่จัดข้อมูลข่าวสารไว้ให้ประชาชนตรวจดูได้ตามมาตรา ๙ หรือไม่จัดหาข้อมูลข่าวสารให้แก่ตนตามมาตรา ๑๑ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าหรือเห็นว่าจะตนไม่ได้รับความสะดวกโดยไม่มีเหตุอันสมควร ผู้นั้นมีสิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการ เว้นแต่เป็นเรื่องเกี่ยวกับการมีคำสั่งให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ หรือคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านตามมาตรา ๑๗ หรือคำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๕

ในกรณีที่มีการร้องเรียนต่อคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้องเรียน ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นให้ขยายเวลาออกไปได้ แต่ต้องแสดงเหตุผลและรวมเวลาทั้งหมดแล้วต้องไม่เกินหกสิบวัน

หมวด ๒

ข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย

มาตรา ๑๔ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อสถาบันพระมหากษัตริย์จะเปิดเผยมิได้

มาตรา ๑๕ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน

(๑) การเปิดเผยจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และความมั่นคงในทางเศรษฐกิจหรือการคลังของประเทศ

(๒) การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการฟ้องคดี การป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม

(๓) ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงรายงานทางวิชาการ รายงานข้อเท็จจริง หรือข้อมูลข่าวสารที่นำมาใช้ในการทำความเข้าใจหรือคำแนะนำภายในดังกล่าว

(๔) การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด

(๕) รายงานการแพทย์หรือข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดย
ไม่สมควร

(๖) ข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย หรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่
ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น

(๗) กรณีอื่นตามที่กำหนดให้พระราชกฤษฎีกา

คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการจะกำหนดเงื่อนไขอย่างไรก็ได้ แต่ต้องระบุไว้ด้วยว่าที่
เปิดเผยไม่ได้เพราะเป็นข้อมูลข่าวสารประเภทใดและเพราะเหตุใด และให้ถือว่าการมีคำสั่งเปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารของราชการเป็นดุลพินิจโดยเฉพะของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามลำดับสายการบังคับบัญชา แต่ผู้ขออาจ
อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๖ เพื่อให้เกิดความชัดเจนในทางปฏิบัติว่าข้อมูลข่าวสารของราชการจะเปิดเผยต่อบุคคลใดได้
หรือไม่ภายใต้เงื่อนไขเช่นใด และสมควรมีวิธีการรักษามิให้รั่วไหลให้หน่วยงานของรัฐกำหนดวิธีการคุ้มครอง
ข้อมูลข่าวสารนั้น ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนดว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการใดอาจกระทบถึง
ประโยชน์ได้เสียของผู้ใด ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแจ้งให้ผู้ผู้นั้นเสนอ
คำคัดค้านภายในเวลาที่กำหนด แต่ต้องให้เวลาอันสมควรที่ผู้นั้นอาจเสนอคำคัดค้านได้ ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสิบ
ห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

ผู้ที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง หรือผู้ที่ทราบว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการใดอาจกระทบถึง
ประโยชน์ได้เสียของตน มีสิทธิคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นได้โดยทำเป็นหนังสือถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐ
ผู้รับผิดชอบ

ในกรณีที่มีการคัดค้าน เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับผิดชอบต้องพิจารณาคำคัดค้านและแจ้งผลการพิจารณา
ให้ผู้คัดค้านทราบโดยไม่ชักช้า ในกรณีที่มิได้รับฟังคำคัดค้าน เจ้าหน้าที่ของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
นั้นมิได้จนกว่าจะล่วงพ้นกำหนดเวลาอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๘ หรือจนกว่าคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารได้มีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นได้ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารใดตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ หรือมีคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของผู้มีประโยชน์ได้เสียตามมาตรา ๑๗ ผู้นั้นอาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับแจ้งคำสั่งนั้นโดยยื่นคำอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ

มาตรา ๑๙ การพิจารณาเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารที่มีคำสั่งมิให้เปิดเผยนั้นไม่ว่าจะเป็นการพิจารณาของคณะกรรมการ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารหรือศาลก็ได้ จะต้องดำเนินกระบวนการพิจารณาโดยมิให้ข้อมูลข่าวสารนั้นเปิดเผยแก่บุคคลอื่นใดที่ไม่จำเป็นแก่การพิจารณาและในกรณีที่จำเป็นจะพิจารณาลับหลังคู่กรณีหรือคู่ความฝ่ายใดก็ได้

มาตรา ๒๐ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใด แม้จะเข้าข่ายต้องมีความลับหรือความลับตามกฎหมายใด ให้ถือว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ต้องรับผิดชอบหากเป็นการกระทำโดยสุจริตในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ดำเนินการโดยถูกต้องตามระเบียบตามมาตรา ๑๖

(๒) ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐในระดับตามที่กำหนดในกฎกระทรวงมีคำสั่งให้เปิดเผยเป็นการทั่วไปหรือเฉพาะแก่บุคคลใด เพื่อประโยชน์อันสำคัญยิ่งกว่าที่เกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะหรือชีวิต ร่างกาย สุขภาพ หรือประโยชน์อื่นของบุคคล และคำสั่งนั้นได้กระทำโดยสมควรแก่เหตุ ในการนี้ จะมีการกำหนดข้อจำกัดหรือเงื่อนไขในการใช้ข้อมูลข่าวสารนั้นตามความเหมาะสมก็ได้

การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุให้หน่วยงานของรัฐพ้นจากความรับผิดชอบตามกฎหมายหากจะพึงมีในกรณีดังกล่าว

หมวด ๓

ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

มาตรา ๒๑ เพื่อประโยชน์แห่งหมวดนี้ “บุคคล” หมายความว่า บุคคลธรรมดา ที่มีสัญชาติไทย และบุคคลธรรมดาที่ไม่มีสัญชาติไทยแต่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย

มาตรา ๒๒ สำนักข่าวกรองแห่งชาติ สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ และหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง อาจออกระเบียบโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่มีให้นำบัญญัติวรรคหนึ่ง (๓) ของมาตรา ๒๓ มาใช้บังคับกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานดังกล่าวก็ได้

หน่วยงานของรัฐแห่งอื่นที่จะกำหนดในกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งนั้น ต้องเป็นหน่วยงานของรัฐซึ่งการเปิดเผยประเภทข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง (๓) จะเป็นอุปสรรคร้ายแรงต่อการดำเนินการของหน่วยงานดังกล่าว

มาตรา ๒๓ หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลดังต่อไปนี้

(๑) ต้องจัดให้มีระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเพียงเท่าที่เกี่ยข้อง และจำเป็นเพื่อการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์เท่านั้น และยกเลิกการจัดให้มีระบบดังกล่าวเมื่อหมดความจำเป็น

(๒) พยายามเก็บข้อมูลข่าวสารโดยตรงจากเจ้าของข้อมูล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่จะกระทบถึงประโยชน์ได้เสียโดยตรงของบุคคลนั้น

(๓) จัดให้มีการพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา และตรวจสอบแก้ไขให้ถูกต้องอยู่เสมอเกี่ยวกับสิ่งดังต่อไปนี้

(ก) ประเภทของบุคคลที่มีการเก็บข้อมูลไว้

(ข) ประเภทของระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

(ค) ลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ

(ง) วิธีการขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารของเจ้าของข้อมูล

(จ) วิธีการขอให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูล

(ฉ) แหล่งที่มาของข้อมูล

(๔) ตรวจสอบแก้ไขข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลในความรับผิดชอบให้ถูกต้องอยู่เสมอ

(๕) จัดระบบรักษาความปลอดภัยให้แก่ระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามความเหมาะสม เพื่อป้องกันมิให้มีการนำไปใช้โดยไม่เหมาะสมหรือเป็นผลร้ายต่อเจ้าของข้อมูล

ในกรณีที่เก็บข้อมูลข่าวสารโดยตรงจากเจ้าของข้อมูล หน่วยงานของรัฐต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบล่วงหน้าหรือพร้อมกับการขอข้อมูลถึงวัตถุประสงค์ที่จะนำข้อมูลมาใช้ ลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ และกรณีที่ขอข้อมูลนั้นเป็นกรณีที่น่าจะให้ข้อมูลได้ด้วยความสมัครใจหรือเป็นกรณีมีกฎหมายบังคับ

หน่วยงานของรัฐต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบในกรณีมีการจัดส่งข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลไปยังที่ใดซึ่งจะเป็นผลให้บุคคลทั่วไปทราบข้อมูลข่าวสารนั้นได้ เว้นแต่เป็นไปตามลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ

มาตรา ๒๔ หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ได้รับล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยดังต่อไปนี้

(๑) ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของตน เพื่อการนำไปใช้ตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแห่งนั้น

(๒) เป็นการใช้ข้อมูลตามปกติภายในวัตถุประสงค์ของการจัดให้มีระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนั้น

(๓) ต่อหน่วยงานของรัฐที่ทำงานด้วยการวางแผน หรือการสถิติ หรือสำมะโนต่างๆ ซึ่งมีหน้าที่ต้องรักษาข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลไว้ไม่ให้เปิดเผยต่อไปยังผู้อื่น

(๔) เป็นการให้เพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัย โดยไม่ระบุชื่อหรือส่วนที่ทำให้รู้ว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับบุคคลใด

(๕) ต่อหอจดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากร หรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามมาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง เพื่อการตรวจสอบคุณค่าในการเก็บรักษา

(๖) ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อการป้องกันการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย การสืบสวน การสอบสวน หรือการฟ้องคดี ไม่ว่าเป็นคดีประเภทใดก็ตาม

(๗) เป็นการให้ซึ่งจำเป็น เพื่อการป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิตหรือสุขภาพของบุคคล

(๘) ต่อศาล และเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะขอข้อเท็จจริงดังกล่าว

(๙) กรณีอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่ง (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๙) ให้มีการจัดทำบัญชีแสดงการเปิดเผยกำกับไว้กับข้อมูลข่าวสารนั้น ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ บุคคลย่อมมีสิทธิที่จะได้รับถึงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน และเมื่อบุคคลนั้นมีคำขอเป็นหนังสือ หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารนั้นจะต้องให้บุคคลนั้นหรือผู้กระทำการแทนบุคคลนั้นได้ตรวจสอบหรือได้รับสำเนาข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลส่วนที่เกี่ยวกับบุคคลนั้น และให้นำมาตรา ๙ วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การเปิดเผยรายงานการแพทย์ที่เกี่ยวกับบุคคลใด ถ้ากรณีมีเหตุอันควรเจ้าหน้าที่ของรัฐจะเปิดเผยต่อเฉพาะแพทย์ที่บุคคลนั้นมอบหมายก็ได้

ถ้าบุคคลใดเห็นว่าข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนส่วนใดไม่ถูกต้องตามที่แท้จริง ให้มีสิทธิยื่นคำขอเป็นหนังสือให้หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนั้นได้ ซึ่งหน่วยงานของรัฐจะต้องพิจารณาคำขอดังกล่าว และแจ้งให้บุคคลนั้นทราบโดยไม่ชักช้า

ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารให้ตรงตามที่มีคำขอ ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งไม่ยินยอมแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสาร โดยยื่นคำอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ และไม่ว่ากรณีใดๆ ให้เจ้าของข้อมูลมีสิทธิร้องขอให้หน่วยงานของรัฐหมายเหตุคำขอของตนแนบไว้กับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องได้

ให้บุคคลตามที่กำหนดในกฎกระทรวงมีสิทธิดำเนินการตามมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ และมาตรานี้แทนผู้เยาว์ คนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถ หรือเจ้าของข้อมูลถึงแก่กรรมแล้วก็ได้

หมวด ๔

เอกสารประวัติศาสตร์

มาตรา ๒๖ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐไม่ประสงค์จะเก็บรักษาหรือมีอายุครบกำหนดตามวรรคสองนับแต่วันที่เสร็จสิ้นการจัดให้มีข้อมูลข่าวสารนั้น ให้หน่วยงานของรัฐส่งมอบให้แก่หอจดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากรหรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา เพื่อคัดเลือกไว้ให้ประชาชนได้ศึกษาค้นคว้า

กำหนดเวลาต้องส่งข้อมูลข่าวสารของราชการตามวรรคหนึ่งให้แยกประเภท ดังนี้

(๑) ข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๔ เมื่อครบเจ็ดสิบห้าปี

(๒) ข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๕ เมื่อครบยี่สิบปี

กำหนดเวลาตามวรรคสอง อาจขยายออกไปได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) หน่วยงานของรัฐยังจำเป็นต้องเก็บรักษาข้อมูลข่าวสารของราชการไว้เองเพื่อประโยชน์ในการใช้สอย โดยต้องจัดเก็บและจัดให้ประชาชนได้ศึกษาค้นคว้าตามที่จะตกลงกับหอจดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากร

(๒) หน่วยงานของรัฐเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารนั้นยังไม่ควรเปิดเผย โดยมีคำสั่งขยายเวลากำกับไว้เป็นการเฉพาะราย คำสั่งการขยายเวลานั้นให้กำหนดระยะเวลาไว้ด้วย แต่จะกำหนดเกินคราวละห้าปีไม่ได้

การตรวจสอบหรือทบทวนมิให้มีการขยายเวลาไม่เปิดเผยจนเกินความจำเป็น ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

บทบัญญัติตามมาตรา ๖๖ นี้ ให้ใช้บังคับกับข้อมูลข่าวสารของราชการตามที่คณะรัฐมนตรีหรือกระเป๋ียบ
กำหนดให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องทำลายหรืออาจทำลายได้โดยไม่ต้องเก็บรักษา

หมวด ๕

คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

มาตรา ๒๗ ให้มีคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ประกอบด้วยรัฐมนตรี ซึ่ง
นายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธาน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวง
เกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงมหาดไทย
ปลัดกระทรวงพาณิชย์ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน
เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ผู้อำนวยการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ
ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ และผู้ทรงคุณวุฒิอื่นจากภาครัฐและภาคเอกชน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอีก
เก้าคนเป็นกรรมการ

ให้ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีคนหนึ่งเป็น
เลขานุการ และอีกสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๒๘ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) สอดส่องดูแล และให้คำแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐและหน่วยงานของรัฐ
ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) ให้คำปรึกษาแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐ เกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้
ตามที่ได้รับคำขอ
- (๓) เสนอแนะในการตราพระราชกฤษฎีกา และการออกกฎกระทรวง หรือระเบียบของคณะรัฐมนตรี
ตามพระราชบัญญัตินี้
- (๔) พิจารณาและให้ความเห็นเรื่องร้องเรียนตามมาตรา ๑๓
- (๕) จัดทำรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ เสนอคณะรัฐมนตรีเป็นครั้งคราวตาม
ความเหมาะสม แต่อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง
- (๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้
- (๗) ดำเนินการเรื่องอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๒๙ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๒๗ มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปีนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง ผู้ที่พ้นจากตำแหน่งแล้วอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้

มาตรา ๓๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๒๗ พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่อง หรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๓๑ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๓๒ ให้คณะกรรมการมีอำนาจเรียกให้บุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานมาประกอบการพิจารณาได้

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามที่มิคำขอไม่ว่าจะเป็นกรณีมาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๒๕ ถ้าผู้มีคำขอไม่เชื่อว่าเป็นความจริงและร้องเรียนต่อคณะกรรมการตามมาตรา ๑๓ ให้คณะกรรมการมีอำนาจเข้าดำเนินการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารของราชการที่เกี่ยวข้องได้ และแจ้งผลการตรวจสอบให้ผู้ร้องเรียนทราบ

หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องยินยอมให้คณะกรรมการหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายเข้าตรวจสอบข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของตนได้ ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่ก็ตาม

มาตรา ๓๔ คณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติงานอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้และให้นำความในมาตรา ๓๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๖

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

มาตรา ๓๕ ให้มีคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาต่างๆ ตามความเหมาะสม ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งตามข้อเสนอของคณะกรรมการ มีอำนาจหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ หรือคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านตามมาตรา ๑๗ และคำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๕

การแต่งตั้งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งตามสาขาความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านของข้อมูลข่าวสารของราชการ เช่น ความมั่นคงของประเทศ เศรษฐกิจและการคลังของประเทศ หรือการบังคับใช้กฎหมาย

มาตรา ๓๖ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คณะหนึ่งๆ ประกอบด้วยบุคคลตามความจำเป็น แต่ต้องไม่น้อยกว่าสามคน และให้ข้าราชการที่คณะกรรมการแต่งตั้งปฏิบัติหน้าที่เป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ

ในกรณีพิจารณาเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานของรัฐแห่งใด กรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารซึ่งมาจากหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นจะเข้าร่วมพิจารณาด้วยไม่ได้

กรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จะเป็นเลขานุการหรือผู้ช่วยเลขานุการไม่ได้

มาตรา ๓๗ ให้คณะกรรมการพิจารณาส่งคำอุทธรณ์ให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยคำนึงถึงความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแต่ละสาขาภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่คณะกรรมการได้รับคำอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้เป็นที่สุด และในการมีคำวินิจฉัยจะมีข้อสังเกตเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องปฏิบัติเกี่ยวกับกรณีใดตามที่เห็นสมควรก็ได้

ให้นำความในมาตรา ๑๓ วรรคสอง มาใช้บังคับแก่การพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยอนุโลม

มาตรา ๓๘ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร แต่ละสาขา วิธีพิจารณาและวินิจฉัย และองค์คณะในการพิจารณาและวินิจฉัย ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๙ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๒ และบทกำหนดโทษที่ประกอบ
กับบทบัญญัติดังกล่าวมาใช้บังคับกับคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยอนุโลม

หมวด ๗
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการที่สั่งตามมาตรา ๓๒ ต้องระวางโทษจำคุก
ไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๑ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อจำกัดหรือเงื่อนไขที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกำหนดตามมาตรา
๒๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๒ บทบัญญัติมาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๙ มิให้ใช้บังคับกับข้อมูลข่าวสารของ
ราชการที่เกิดขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้หน่วยงานของรัฐจัดพิมพ์ข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่ง หรือจัดให้มีข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่งไว้
เพื่อให้ประชาชนเข้าถึงตรวจดูได้ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการจะได้กำหนด

มาตรา ๔๓ ให้ระบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภ้ยแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๑๗ ในส่วนที่เกี่ยวกับ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ ยังคงใช้บังคับต่อไปได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ระบียบที่
คณะรัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา ๑๖ จะได้กำหนดเป็นอย่างอื่น

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ ในระบอบประชาธิปไตย การให้ประชาชน
มีโอกาสกว้างขวางในการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆ ของรัฐเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อที่

ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับความเป็นจริง อันเป็นการส่งเสริมให้มีความเป็นรัฐบาลโดยประชาชนมากยิ่งขึ้น สมควรกำหนดให้ประชาชนมีสิทธิได้รับข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยมีข้อยกเว้นอันไม่ต้องเปิดเผยที่แจ้งชัดและจำกัดเฉพาะข้อมูลข่าวสารที่หากเปิดเผยแล้วจะเกิดความเสียหายต่อประเทศชาติหรือต่อประโยชน์ที่สำคัญของเอกชน ทั้งนี้ เพื่อพัฒนาระบบประชาธิปไตยให้มั่นคงและจะยังผลให้ประชาชนมีโอกาสรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ เพื่อที่จะปกป้องรักษาประโยชน์ของตนได้อีกประการหนึ่งด้วย ประกอบกับสมควรคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารของราชการไปพร้อมกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๔ คู่ความก็ดี หรือพยานในส่วนที่เกี่ยวกับคำให้การของตนในคดีนั้นก็ดี หรือบุคคลภายนอกผู้มีส่วนได้เสียโดยชอบหรือมีเหตุผลอันสมควรก็ดี อาจร้องขออนุญาตต่อศาล ไม่ว่าเวลาใดในระหว่าง หรือภายหลังการพิจารณาเพื่อตรวจเอกสารทั้งหมดหรือแต่บางฉบับในสำนวนเรื่องนั้น หรือขอคัดสำเนา หรือขอให้จำศาลคัดสำเนาและรับรอง แต่ทั้งนี้

(๑) ห้ามมิให้อนุญาตเช่นนั้นแก่บุคคลอื่นนอกจากคู่ความหรือพยานในคดีที่พิจารณาโดยไม่เปิดเผย หรือในคดีที่ศาลได้มีคำสั่งห้ามการตรวจหรือคัดสำเนาเอกสารในสำนวนทั้งหมดหรือบางฉบับเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือผลประโยชน์ทั่วไปของประชาชน ถึงแม้ผู้ขอจะเป็นคู่ความหรือพยานก็ห้ามมิให้อนุญาตตักกัน แต่ทั้งนี้ไม่ตัดสิทธิของคู่ความในการที่จะตรวจหรือคัดสำเนาคำพิพากษาหรือคำสั่งในคดีนั้น หรือในการที่จะขอสำเนาอันรับรองถูกต้อง

(๒) ห้ามมิให้อนุญาตให้คู่ความคัดถ้อยคำพยานฝ่ายตนจนกว่าจะได้สืบพยานฝ่ายตนเสร็จสิ้นแล้ว เว้นแต่จะมีพฤติการณ์พิเศษที่จะให้อนุญาต

เมื่อได้ให้อนุญาตแล้ว การตรวจ หรือการคัดสำเนานั้น ให้ผู้ขอหรือบุคคลซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากผู้ขอโดยชอบเป็นผู้คัดตามเวลาและเงื่อนไขซึ่งจำศาลจะได้กำหนดให้เพื่อความสะดวกของศาลหรือเพื่อความปลอดภัยของเอกสารนั้น

ห้ามมิให้คัดสำเนาคำพิพากษาหรือคำสั่ง ก่อนที่ได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น และก่อนที่ได้ลงทะเบียนในสารบบคำพิพากษา

ในกรณีที่ศาลได้ทำคำอธิบายเพิ่มเติมกลัดไว้กับรายงานแห่งคำสั่งหรือคำพิพากษาซึ่งกระทำด้วยวาจาตามบทบัญญัติมาตรา ๑๔๑ คำอธิบายเพิ่มเติมเช่นนั้นคู่ความจะขอตรวจหรือขอคัดสำเนา หรือขอสำเนาเสมือนเป็นส่วนหนึ่งแห่งคำสั่งหรือคำพิพากษาก็ได้

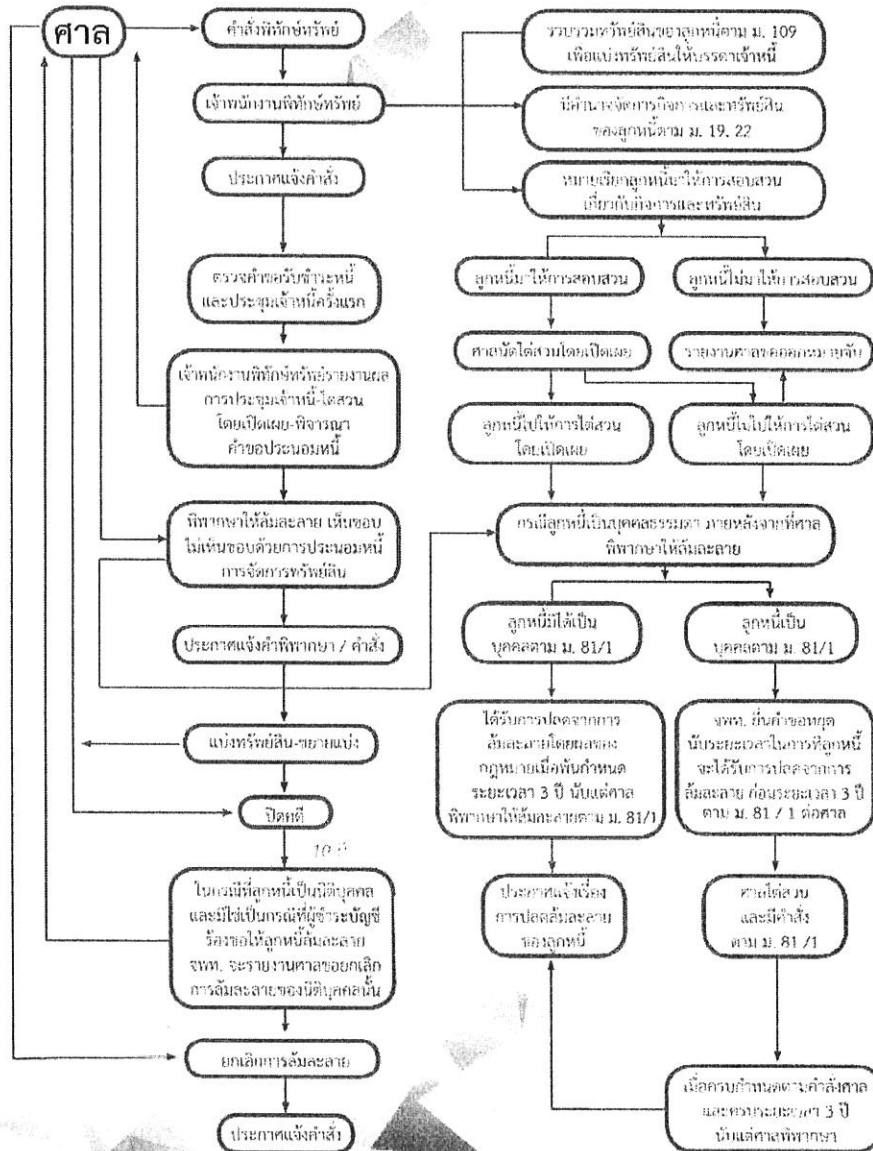
สำเนาที่รับรองนั้น ให้จำศาลเป็นผู้รับรองโดยเรียกค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดไว้ในอัตราท้ายประมวลกฎหมายนี้ ในกรณีที่ผู้ขอตรวจเอกสารหรือขอคัดสำเนาด้วยตนเอง ไม่ต้องเรียกค่าธรรมเนียม

กรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม

ขั้นตอนการบังคับคดีล้มละลาย

Add friend Line

www.led.go.th

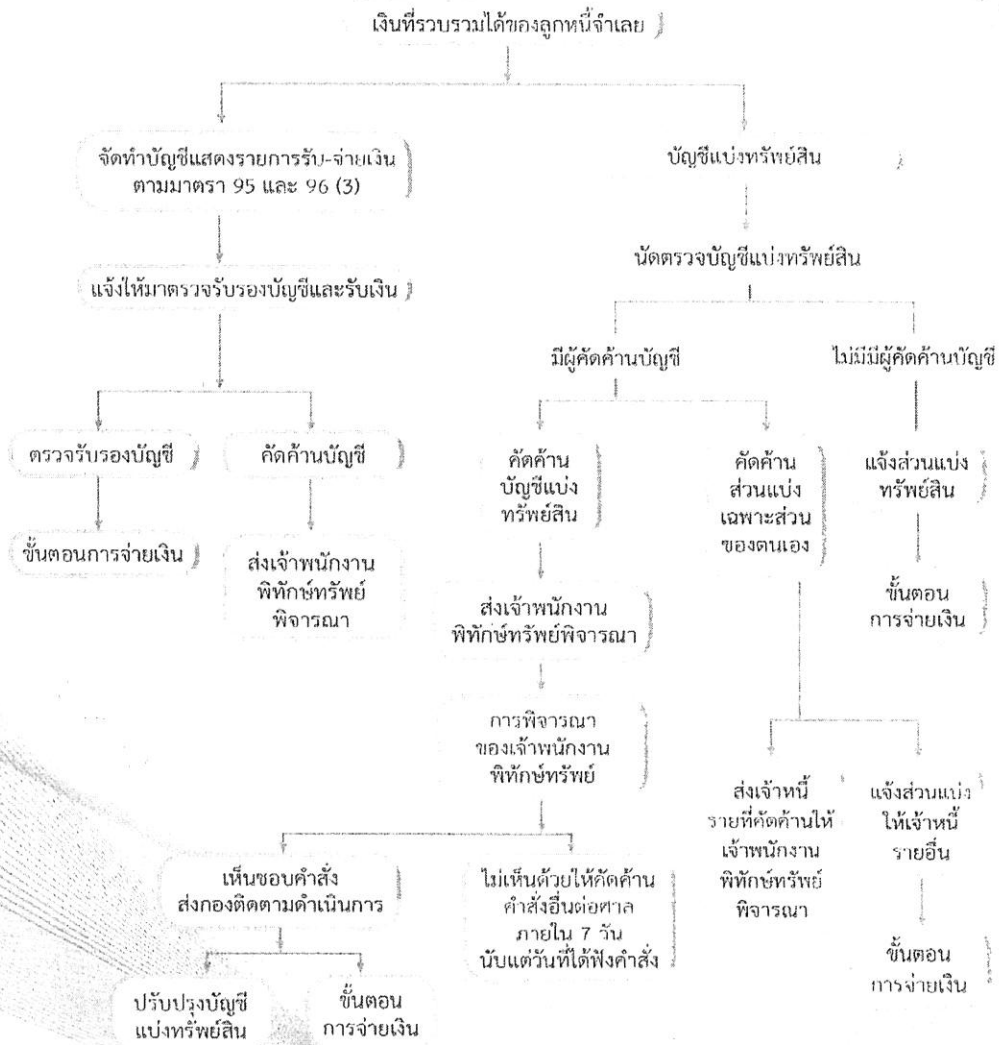
http://www.facebook.com

STAGE OF ENFORCEMENT PROCESS

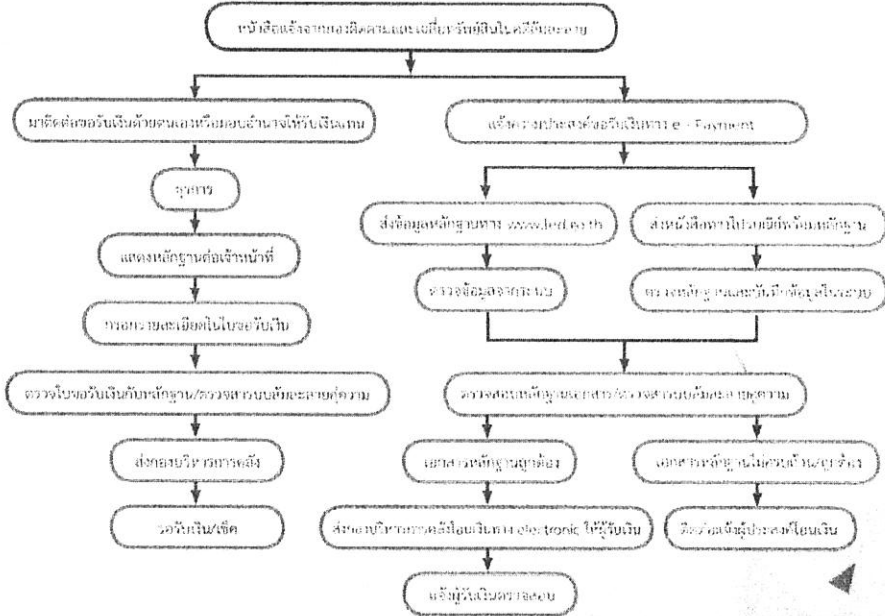
กรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม

ขั้นตอนการทำบัญชี แสดงรายการรับจ่ายเงินและบัญชีแบ่งทรัพย์สิน

ขั้นตอนการรับเงินคดีล้มละลาย

หลักฐานที่จะนำมาแสดง

บุคคลธรรมดา (ส่วนตัวตนเอง)
บัตรประชาชน บัตรประชาชนหรือบัตรอื่นที่มีรูปถ่าย บัตรประชาชนที่มีรูปถ่าย คำยืนยันหรือสำเนาบัตรประชาชน

นิติบุคคล (ส่วนตัวตนเอง)

- พยานผู้เสียหายขอมีคำสั่งแต่งตั้งผู้รับเงินในคดีล้มละลาย
- บัตรประชาชน บัตรประชาชนหรือบัตรอื่นที่มีรูปถ่าย บัตรประชาชนที่มีรูปถ่าย คำยืนยันหรือสำเนาบัตรประชาชน
- ทะเบียนการค้า/ทะเบียนพาณิชย์/ทะเบียนนิติบุคคล
- ทะเบียนการค้า/ทะเบียนพาณิชย์/ทะเบียนนิติบุคคล (ถ้ามี)

บุคคลธรรมดา (รับมอบอำนาจ)

- ใบมอบอำนาจจากผู้เสียหายหรือผู้รับเงินแทนผู้เสียหาย
- บัตรประชาชน บัตรประชาชนหรือบัตรอื่นที่มีรูปถ่าย บัตรประชาชนที่มีรูปถ่าย คำยืนยันหรือสำเนาบัตรประชาชน
- สำเนาบัตรประชาชน บัตรประชาชนที่มีรูปถ่าย คำยืนยันหรือสำเนาบัตรประชาชน

นิติบุคคล (รับมอบอำนาจ)

- ใบมอบอำนาจจากผู้เสียหายหรือผู้รับเงินแทนผู้เสียหาย
- บัตรประชาชน บัตรประชาชนหรือบัตรอื่นที่มีรูปถ่าย บัตรประชาชนที่มีรูปถ่าย คำยืนยันหรือสำเนาบัตรประชาชน
- ทะเบียนการค้า/ทะเบียนพาณิชย์/ทะเบียนนิติบุคคล
- ทะเบียนการค้า/ทะเบียนพาณิชย์/ทะเบียนนิติบุคคล (ถ้ามี)

หลักฐานที่น่าส่งพร้อมหนังสือแจ้งความประสงค์

- สำเนาบัตรประชาชน บัตรประชาชน
- สำเนาบัตรประชาชน บัตรประชาชน

หมายเหตุ

- ถ้าผู้มสิทธิรับเงินได้ถึงแก่กรรม ให้ทายาทหรือผู้รับมรดกเป็นผู้จัดการมรดกพร้อมคำสั่งศาลที่อนุญาตให้เป็นผู้จัดการมรดกมาแสดงด้วย
- ถ้ามีการเปลี่ยนตัวหรือที่ปรึกษาให้บ้างครั้ง ให้ผู้รับมรดกหรือที่ปรึกษาใหม่ไปแสดงตัว
- ค่าใช้จ่ายในการโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคาร หรือบัญชีฝากออมทรัพย์ของผู้มีสิทธิ

[http : www.facebook.com/กรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม](http://www.facebook.com/กรมบังคับคดี)

Add friend line @nsnบังคับคดี

www.led.go.th

๒.๑ จัดหาเอกสาร ได้แก่

- รายงานการตรวจสอบประวัติอาชญากรรมจากกองทะเบียนประวัติอาชญากร
- สำเนาหนังสือรับรองนิติบุคคล
- สำเนาหนังสือบริคณห์สนธิ
- สำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น

๒.๒ จัดทำสำเนา ได้แก่

- สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน
- สำเนาทะเบียนบ้าน
- สำเนาหลักฐานการศึกษา หลักฐานการอบรม และหลักฐานการสัมมนา
- สำเนาหลักฐานการนำส่งเงินสมทบต่อสำนักงานประกันสังคม
- สำเนาใบเสร็จรับเงินวางหลักประกันทั่วไป หรือสำเนาหนังสือค้ำประกัน
- สำเนาหนังสือเดินทางกรณีเป็นคนต่างด้าว
- สำเนาใบอนุญาตการทำงานของคนต่างด้าวกรณีเป็นคนต่างด้าว
- สำเนาใบอนุญาตหรือสำเนาหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

กรณีเป็นคนต่างด้าว

โดยการดำเนินการตามข้อ ๒.๑ - ๒.๒ ห้ามมิให้เรียกเก็บค่าใช้จ่ายใดๆในการได้มาซึ่งเอกสารนั้น

๓. กรณีการจ่ายเงินในคดี

การจ่ายเงินในคดีแพ่ง คดีล้มละลาย คดีฟื้นฟูกิจการของลูกค้า และวางทรัพย์ ให้ปฏิบัติตามคำสั่งกรมบังคับคดีที่ ๕๕๘/๒๕๕๙ เรื่อง การใช้เอกสารประกอบในการจ่ายเงินในคดี ซึ่งกำหนดให้

(๑) การส่งจ่ายเงินสด หรือเช็ค ให้ผู้รับแสดงบัตรประชาชน หรือเอกสารอื่นที่มีกฎหมายรับรองซึ่งต้องมีรูปถ่ายและสามารถแสดงตนได้

(๒) ในกรณีที่มีการมอบอำนาจหรือมอบฉันทะให้รับเงินแทน ผู้รับมอบอำนาจจะต้องมีบัตรประชาชน หรือเอกสารอื่นที่มีกฎหมายรับรองซึ่งต้องมีรูปถ่ายและสามารถแสดงตนได้ และแนบสำเนารับรองถูกต้องของผู้รับมอบอำนาจมาแสดง พร้อมกับบัตรตัวจริง หรือสำเนาบัตรประชาชน หรือเอกสารอื่นที่มีกฎหมายรับรองซึ่งต้องมีรูปถ่ายและสามารถแสดงตนได้ โดยรับรองถูกต้องของผู้มอบอำนาจมาแสดงในการรับเงินแทนด้วย

๔. กรณีหนังสือมอบอำนาจหรือใบมอบฉันทะ

ผู้มอบอำนาจหรือมอบฉันทะและผู้รับมอบอำนาจหรือรับมอบฉันทะจะต้องแสดงหลักฐานเพื่อแสดงความเป็นตัวตนของบุคคล จึงให้ส่งสำเนาเอกสารประกอบการมอบอำนาจหรือมอบฉันทะตามแนวปฏิบัติเดิม

๕. กรณีการยื่นคำร้อง หรือคำแถลง

การยื่นคำร้อง หรือคำแถลง ในกระบวนการบังคับคดีแพ่ง คดีล้มละลาย คดีฟื้นฟูกิจการของลูกค้า และการวางทรัพย์ ให้เจ้าหน้าที่ขอตรวจบัตรประชาชน หรือเอกสารอื่นที่มีกฎหมายรับรองซึ่งต้องมีรูปถ่ายและสามารถแสดงตนได้ของผู้ยื่นคำร้อง หรือคำแถลง และให้จดแจ้งเลขประจำตัวประชาชนไว้ในคำร้องหรือคำแถลง โดยไม่ต้องแนบสำเนาบัตรประชาชน หรือเอกสารอื่นใดดังกล่าว ทั้งนี้ หากเจ้าหน้าที่เห็นว่าจำเป็นต้องมีสำเนาบัตรประชาชน หรือสำเนาเอกสารอื่นใดดังกล่าว ให้เจ้าหน้าที่เป็นผู้จัดทำสำเนาเอกสาร

นั่นเอง หรือให้เจ้าหน้าที่คัดสำเนาจากฐานข้อมูลในระบบคอมพิวเตอร์ของหน่วยงานที่ออกเอกสารราชการ และมีให้เรียกเก็บค่าใช้จ่ายใดๆ ในการได้มาซึ่งเอกสารนั้น

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติ

(นางสาวรินวดี สุวรรณมงคล)
อธิบดีกรมบังคับคดี

(สำเนา)

คำสั่งกรมบังคับคดี
ที่ ๒๐๑ /๒๕๖๐

เรื่อง การโฆษณาคำสั่งหรือคำพิพากษาของศาล หรือประกาศหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์
ทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์สาธารณะอื่นใดแทนการโฆษณาในหนังสือพิมพ์รายวัน
ตามมาตรา ๑๔๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓

อนุสนธิประกาศอธิบดี กรมบังคับคดี เรื่อง กำหนดสื่ออิเล็กทรอนิกส์สาธารณะเพื่อ
โฆษณาคำสั่งหรือคำพิพากษาของศาล หรือประกาศหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในคดี
ล้มละลาย

เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และ
มีประสิทธิภาพ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน
พ.ศ.๒๕๓๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๔๕ จึงมี
คำสั่งดังต่อไปนี้

๑. ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ โฆษณาคำสั่งหรือคำพิพากษาของศาล หรือประกาศหรือ
คำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ลงในเว็บไซต์กรมบังคับคดี (<http://www.led.go.th>) แทนการโฆษณา
ในหนังสือพิมพ์รายวัน

๒. ในกรณีจำเป็นและมีเหตุสมควรโฆษณาคำสั่งหรือคำพิพากษาของศาล หรือประกาศหรือ
คำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ทางหนังสือพิมพ์ ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เสนอรายงานต่อผู้อำนวยการ
สำนักฟื้นฟูกิจการ ผู้อำนวยการกองบังคับคดีล้มละลาย ผู้อำนวยการสำนักงานบังคับคดีจังหวัด หรือสาขา
แล้วแต่กรณี พิจารณานุญาต

ทั้งนี้ ให้ถือปฏิบัติตั้งแต่วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

(ลงชื่อ) รื่นวดี สุวรรณมงคล

(นางสาวรื่นวดี สุวรรณมงคล)
อธิบดีกรมบังคับคดี

สำเนาถูกต้อง

(นายสหภัทร ไชยสง่าศิลป์)
นิติกรชำนาญการพิเศษ

ชนาธิป คัด
สหภัทร ทาน

Legal Execution Department's Order

No. 201/2560

Advertising Court's Order or Judgment, or the Receiver's Announcement or Order via Other Public Electronic Media instead of Daily Newspaper as of Section 148/1 of the Bankruptcy Act B.E. 2483 (1940)

Implementation of Announcement of Director-General of Legal Execution Department Determining Public Electronic Media to Advertise Court's Order or Judgment, or the Receiver's Announcement.

To sustain the performance of the receiver to be in order and efficient, by virtue of Section 32 of State Administration Act B.E. 2534 (1991) amended by State Administration Act (Volume 5) B.E. 2545 (2002), shall order as follow;

1. The receiver shall advertise court's order or judgment, or the receiver's announcement or order via website of the Legal Execution Department (<http://www.led.go.th>) instead of daily newspaper.

2. If necessary and reasonably to advertise court's order or judgment, or the receiver's announcement or order in daily newspaper, the receiver shall report to the Director of Reorganization Office, the Director of Bankruptcy Division, the Director of Provincial Legal Execution Office or Branch, as the case may be, for the permission.

This order shall active on 2nd May B.E.2560 (2017) and so on.

Ordered on this 1st of May B.E. 2560 (2017)

Signed

(Ms. Ruenvadee Suwanmongkol)

Director-General

Legal Execution Department

ประกาศอธิบดีกรมบังคับคดี

เรื่อง กำหนดสื่ออิเล็กทรอนิกส์สาธารณะเพื่อโฆษณาคำสั่งหรือคำพิพากษาของศาล
หรือประกาศหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในคดีล้มละลาย

ตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๑/๒๕๖๐ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเพื่ออำนวยความสะดวกในการประกอบธุรกิจ สั่ง ณ วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๐ ข้อ ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๔๘/๑ ของส่วนที่ ๒ อำนาจหน้าที่ ในหมวด ๕ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓

“มาตรา ๑๔๘/๑ ในกรณีที่บทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์โฆษณาคำสั่งหรือคำพิพากษาของศาล หรือประกาศหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในหนังสือพิมพ์รายวัน เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์อาจโฆษณาทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์สาธารณะอื่นใดแทนตามที่อธิบดีกรมบังคับคดีประกาศกำหนดก็ได้”

เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เป็นไปตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ข้อ ๑๕ ดังกล่าว อธิบดีกรมบังคับคดี จึงประกาศให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ลงโฆษณาในเว็บไซต์กรมบังคับคดี (<http://www.led.go.th>)

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๐

(นางสาวรีนวดี สุวรรณมงคล)

อธิบดีกรมบังคับคดี

Announcement of Director-General of Legal Execution Department

Determining Public Electronic Media to Advertise Court's Order or Judgment, or the
Receiver's Announcement or Order

According to National Council for Peace and Order Order No. 21/2560 on Amendment of Laws to Facilitate the Ease of Doing Business dated of 4th April 2017 Clause 15 adding the following statement to Section 148/1 of Part 2 Powers and Duties, Chapter 5 Receiver, of the Bankruptcy Act B.E. 2483 (1940);

“If any provision of this Act requires the receiver to publish the court's order or judgment, or the receiver's announcement or order in daily newspaper, the receiver may, instead, advertise through other public electronic media as may be determined by announcement issued by Director-General of Legal Execution Department .”

Thus, to sustain the performance of the receiver to conform to the National Council for Peace and Order Order Clause 15, Director-General of Legal Execution Department announces that the receiver to advertises via website of the Legal Execution Department (<http://www.led.go.th>)

This announcement shall active on 2nd May B.E.2560 (2017) and so on.

Announced on this 25th of April B.E. 2560 (2017)

Signed

(Ms. Ruenvadee Suwanmongkol)

Director-General

Legal Execution Department

ร่าง

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่..)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ ดังต่อไปนี้

- (๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “เจ้าหนี้มีประกัน” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖)
- (๒) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๒)
- (๓) แก้ไขเพิ่มเติมให้คำสั่งพิทักษ์ทรัพย์มีผลให้สถาบันการเงินหรือนิติบุคคลที่ลูกหนี้มีสิทธิเรียกร้องต้องหยุดทำการจ่ายเงินและแจ้งให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ทราบ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๔)
- (๔) แก้ไขเพิ่มเติมการประกาศโฆษณาคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ และประกาศอื่น ๆ ในกระบวนการล้มละลาย โดยเพิ่มช่องทางทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ตามที่อธิบดีกรมบังคับคดีประกาศกำหนดอีกช่องทางหนึ่ง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘ มาตรา ๓๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๕๕ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑ มาตรา ๗๖ มาตรา ๘๑ มาตรา ๑๗๓ วรรคสอง)
- (๕) แก้ไขเพิ่มเติมให้มีการไต่สวนลูกหนี้โดยเปิดเผยเฉพาะตามที่กฎหมายกำหนด หรือศาลเห็นสมควรเท่านั้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๒)
- (๖) แก้ไขเพิ่มเติมกำหนดระยะเวลาในการยื่นคำขอประนอมหนี้หลังล้มละลายให้ชัดเจน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๓)
- (๗) แก้ไขเพิ่มเติมเหตุแห่งการขยายระยะเวลาการปลดจากล้มละลาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘๑/๑ และยกเลิกมาตรา ๘๑/๒ มาตรา ๘๑/๓ และมาตรา ๘๑/๔)
- (๘) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับหนี้สินของลูกหนี้ในการร้องขอให้มีการฟื้นฟูกิจการ และข้อห้ามไม่ให้มีการขอฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ในกรณีที่ศาลได้เคยมีคำสั่งยกคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการ ยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ หรือยกเลิกการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ภายในระยะเวลาหกเดือน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙๐/๓ มาตรา ๙๐/๕ และมาตรา ๙๐/๖)
- (๙) แก้ไขเพิ่มเติมระยะเวลาสภาวะพักการชำระหนี้ให้มีผลถึงวันที่ศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการหรือวันที่ศาลมีคำสั่งยกคำร้องขอหรือจำหน่ายคดีหรือยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ (มาตรา ๙๐/๑๒)
- (๑๐) แก้ไขเพิ่มเติมให้เจ้าหนี้หรือผู้บริหารของลูกหนี้หรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานศาลขอให้มีคำสั่งตั้งผู้ทำแผนคนใหม่ และกำหนดให้เจ้าหนี้หรือผู้บริหารของลูกหนี้สามารถฟ้องร้องคดีต่อผู้ทำแผนแทนลูกหนี้ในกรณีที่ผู้ทำแผนก่อให้เกิดความเสียหาย (เพิ่มมาตรา ๙๐/๒๕ ทวิ และมาตรา ๙๐/๒๕ ตรี)
- (๑๑) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การนับมติในการประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาแผนฟื้นฟูกิจการ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙๐/๔๖)
- (๑๒) แก้ไขเพิ่มเติมให้หนี้ที่เกิดขึ้นอันเนื่องจากการกระทำที่จำเป็นเพื่อให้การดำเนินการ คำตามปกติของลูกหนี้สามารถดำเนินต่อไปได้ซึ่งเป็นประโยชน์ในการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ให้มีสิทธิ

ได้รับชำระหนี้ก่อนเจ้าหนี้ไม่มีประกัน ไม่ว่าจะต่อมาศาลจะมีคำสั่งให้ยกเลิกคำสั่งฟื้นฟูปฏิบัติการหรือคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูปฏิบัติการ (เพิ่มเติมมาตรา ๙๐/๖๒ ทวิ)

(๑๓) แก้ไขเพิ่มเติมการพิจารณาของศาลภายหลังศาลมีคำสั่งเห็นชอบแผนฟื้นฟูปฏิบัติการให้ศาลอาจมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูปฏิบัติการได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙๐/๗๐ มาตรา ๙๐/๗๑)

(๑๔) แก้ไขเพิ่มเติมผลของคำสั่งในกรณีศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูปฏิบัติการ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙๐/๗๔)

(๑๕) แก้ไขเพิ่มเติมสิทธิของลูกหนี้และผู้ค้ำประกันในการขอรับชำระหนี้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐๑)

(๑๖) แก้ไขเพิ่มเติมกำหนดระยะเวลาในการโต้แย้งคำขอรับชำระหนี้ให้ชัดเจน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐๔)

(๑๗) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์ในการร้องขอให้ศาลเพิกถอนการฉ้อฉลและนิติกรรมที่เป็นการให้เปรียบเจ้าหนี้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๓ มาตรา ๑๑๔ และมาตรา ๑๑๕)

(๑๘) แก้ไขเพิ่มเติมให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์สามารถออกหมายเรียกบุคคลภายในของลูกหนี้มาไต่สวน หรือสอบสวนเกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้

(๑๙) แก้ไขเพิ่มเติมรายละเอียดของค่าใช้จ่ายของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในการจัดการทรัพย์สินของลูกหนี้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓๐(๒))

(๒๐) แก้ไขเพิ่มเติมคุณสมบัติของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เพื่อยกระดับการบังคับคดีล้มละลายให้เป็นไปตามมาตรฐานทางวิชาชีพและจริยธรรมขั้นสูง (เพิ่มเติมมาตรา ๑๓๙/๑)

(๒๑) แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่ของเจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์และเจ้าหนี้ทั้งหลายในคดีล้มละลาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๕ และเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๕/๑)

(๒๒) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์ในการยื่นคำร้องขอให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ปล่อยทรัพย์สินที่ยึด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๘)

(๒๓) แก้ไขเพิ่มเติมการล้มละลายเกี่ยวกับต่างประเทศ (เพิ่มเติมมาตรา ๑๘๑/๑ ถึงมาตรา ๑๘๑/๓๓ และยกเลิกมาตรา ๑๗๗ และมาตรา ๑๗๘)

เหตุผล

เนื่องจากคดีล้มละลายเป็นคดีที่มีลักษณะพิเศษแตกต่างจากคดีแพ่งที่มุ่งให้เกิดความเป็นธรรมในการได้รับชำระหนี้ของเจ้าหนี้โดยเสมอภาคกัน และคดีล้มละลายมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจโดยรวม เพื่อให้กฎหมายล้มละลายมีความสอดคล้องกับสถานะเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบันที่มีความเจริญทางด้านเทคโนโลยีอำนวยความสะดวกทำให้การค้าและการลงทุนมีความรวดเร็วและข้ามพรมแดนมากยิ่งขึ้น เพื่อแก้ไขอุปสรรคในการจัดการและรวบรวมทรัพย์สินของลูกหนี้ที่มีลักษณะระหว่างประเทศ โดยให้สามารถบังคับคดีกับทรัพย์สินของผู้ล้มละลายที่อยู่ในต่างประเทศได้ อีกทั้งยังเป็นการสร้างความเชื่อมั่นต่อนักลงทุนชาวต่างประเทศต่อกฎหมายล้มละลายของประเทศไทย และทำให้กระบวนการล้มละลายกับการบังคับหลักประกันเกิดการสอดคล้องกันส่งผลให้ธุรกิจสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้มากขึ้น โดยมีการแก้ไขหลักการของกระบวนการฟื้นฟูกิจการให้เป็นไปในแนวทางเดียวกับหลักการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) แก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติกฎหมายล้มละลายให้เชื่อมโยงและรองรับกับพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๕๘ เพิ่มเติมบทบัญญัติกฎหมายให้รองรับการล้มละลายระหว่างประเทศ ตามกรอบของคณะกรรมการสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายการค้าระหว่างประเทศ (UNCITRAL) ปรับปรุงให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และยกระดับการบังคับคดีล้มละลายให้เป็นไปตามมาตรฐานทางวิชาชีพและจริยธรรมขั้นสูง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่...)
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “เจ้าหนี้มีประกัน” ในมาตรา ๖ แห่ง
พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เจ้าหนี้มีประกัน” หมายความว่า เจ้าหนี้ที่มีสิทธิเหนือทรัพย์สินของลูกหนี้ในทางจำนอง
จำนำ หรือสิทธิยึดหน่วง หรือเจ้าหนี้ที่มีบุริมสิทธิที่บังคับได้ทำนองเดียวกับหรือเหนือกว่าผู้รับจำนองหรือ
ผู้รับจำนำ รวมถึงเจ้าหนี้ที่กฎหมายอื่นให้ถือว่าเป็นเจ้าหนี้มีประกันในคดีล้มละลาย”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติ
ล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓

“การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีอำนาจเข้าถึงข้อมูล
อันเกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้ที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลนั้น”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติ
ล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓

“เพื่อให้การเป็นไปตามวรรคหนึ่ง ให้สถาบันการเงินหรือนิติบุคคลอื่นที่ลูกหนี้มีสิทธิ
เรียกร้องตรวจสอบบัญชีเงินฝากหรือรายการทรัพย์สินทุกประเภทของลูกหนี้ ถ้าพบต้องหยุดทำการจ่ายเงิน
และแจ้งให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ทราบโดยเร็ว”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย
พุทธศักราช ๒๔๘๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ร่างฉบับที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบอนุมัติหลักการเมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ (เสนอโดยกรมบังคับคดี)

“เมื่อศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์แล้ว ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์โฆษณาคำสั่งนั้น ในราชกิจจานุเบกษา และในหนังสือพิมพ์รายวันไม่น้อยกว่าหนึ่งฉบับหรือผ่านช่องทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ สาธารณะไม่น้อยกว่าหนึ่งช่องทางตามที่อธิบดีกรมบังคับคดีประกาศกำหนด ในคำโฆษณานั้นให้แสดง การขอให้ล้มละลาย วันที่ศาลมีคำสั่ง ชื่อ ตำบลที่อยู่ และอาชีพของลูกหนี้”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ต้องโฆษณากำหนดวัน เวลา และสถานที่ที่จะประชุมเจ้าหนี้ ครั้งแรกในหนังสือพิมพ์รายวันไม่น้อยกว่าหนึ่งฉบับหรือผ่านช่องทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์สาธารณะไม่น้อยกว่า หนึ่งช่องทางตามที่อธิบดีกรมบังคับคดีประกาศกำหนดล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน และต้องแจ้งไปยังเจ้าหนี้ ทั้งหลายเท่าที่ทราบด้วย”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๒ เมื่อได้มีการประชุมเจ้าหนี้ครั้งแรกเสร็จแล้ว ถ้าศาลเห็นสมควร หรือเป็น กรณที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้ทำการไต่สวนลูกหนี้โดยเปิดเผย ให้ศาลไต่สวนลูกหนี้โดยเปิดเผย เป็นการด่วน เพื่อทราบกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ เหตุผลที่ทำให้มีหนี้สินล้นพ้นตัว ตลอดจน ความประพฤติของลูกหนี้ว่าได้กระทำหรือละเว้นกระทำการใดซึ่งเป็นความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎหมายอื่นเกี่ยวกับการล้มละลาย หรือเป็นข้อบกพร่องอันจะเป็นเหตุให้ศาลไม่ยอมปลด จากล้มละลายโดยไม่มีเงื่อนไข

ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ส่งประกาศแจ้งความกำหนดวันเวลาที่ศาลนัดไต่สวน โดยเปิดเผยให้ลูกหนี้และเจ้าหนี้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันและให้โฆษณาในหนังสือพิมพ์รายวัน ไม่น้อยกว่าหนึ่งฉบับหรือผ่านช่องทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์สาธารณะไม่น้อยกว่าหนึ่งช่องทางตามที่อธิบดี กรมบังคับคดีประกาศกำหนด”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๕ เมื่อศาลได้มีคำสั่งเห็นชอบด้วยการประนอมหนี้แล้ว ให้เจ้าพนักงาน พิทักษ์ทรัพย์โฆษณาในราชกิจจานุเบกษาและในหนังสือพิมพ์รายวันไม่น้อยกว่าหนึ่งฉบับหรือผ่านช่องทาง สื่ออิเล็กทรอนิกส์สาธารณะไม่น้อยกว่าหนึ่งช่องทางตามที่อธิบดีกรมบังคับคดีประกาศกำหนดภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งเห็นชอบ”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เมื่อศาลได้พิพากษาตั้งกล่าวในวรรคก่อนแล้ว ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์โฆษณา คำพิพากษาในราชกิจจานุเบกษา และในหนังสือพิมพ์รายวันไม่น้อยกว่าหนึ่งฉบับหรือผ่านช่องทาง สื่ออิเล็กทรอนิกส์สาธารณะไม่น้อยกว่าหนึ่งช่องทางตามที่อธิบดีกรมบังคับคดีประกาศกำหนด

ร่างฉบับที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบอนุมัติหลักการเมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ (เสนอโดยกรมบังคับคดี) ในคำโฆษณาให้ระบุชื่อ ตำบลที่อยู่ อาชีพของลูกหนี้และวันที่ศาลได้มีคำพิพากษา ทั้งให้แจ้งกำหนดเวลา ให้เจ้าหนี้ทั้งหลายเสนอคำขอรับชำระหนี้ที่ลูกหนี้ได้กระทำให้ขึ้นในระหว่างวันที่ศาลได้มีคำสั่งเห็นชอบด้วยการประนอมหนี้ถึงวันที่ศาลพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลายต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ด้วย”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์โฆษณาคำพิพากษาในราชกิจจานุเบกษาและหนังสือพิมพ์ รายวันไม่น้อยกว่าหนึ่งฉบับหรือผ่านช่องทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์สาธารณะไม่น้อยกว่าหนึ่งช่องทาง ตามที่อธิบดีกรมบังคับคดีประกาศกำหนด ในคำโฆษณาให้ระบุชื่อ ตำบลที่อยู่ อาชีพของลูกหนี้และวันที่ ศาลได้มีคำพิพากษา”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๓ เมื่อศาลพิพากษาให้ล้มละลายแล้วลูกหนี้จะเสนอคำขอประนอมหนี้ก็ได้ ในกรณีนี้ให้นำบทบัญญัติในส่วนที่ ๖ ว่าด้วยการประนอมหนี้ก่อนล้มละลายมาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ถ้าลูกหนี้ได้เคยขอประนอมหนี้ไม่เป็นผลมาแล้ว ห้ามมิให้ลูกหนี้ขอประนอมหนี้ภายในกำหนดเวลาหก เดือนนับแต่วันที่มีการขอประนอมหนี้ครั้งสุดท้ายไม่เป็นผล”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๖ เมื่อศาลได้มีคำสั่งปลดจากล้มละลายแล้ว ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ โฆษณาในราชกิจจานุเบกษาและในหนังสือพิมพ์รายวันไม่น้อยกว่าหนึ่งฉบับหรือผ่านช่องทางสื่อ อิเล็กทรอนิกส์สาธารณะไม่น้อยกว่าหนึ่งช่องทางตามที่อธิบดีกรมบังคับคดีประกาศกำหนด”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๑ เมื่อศาลได้เพิกถอนคำสั่งปลดจากล้มละลายแล้ว ให้เจ้าพนักงาน พิทักษ์ทรัพย์โฆษณาในราชกิจจานุเบกษาและในหนังสือพิมพ์รายวันไม่น้อยกว่าหนึ่งฉบับหรือผ่านช่องทาง สื่ออิเล็กทรอนิกส์สาธารณะไม่น้อยกว่าหนึ่งช่องทางตามที่อธิบดีกรมบังคับคดีประกาศกำหนด ทั้งให้แจ้ง กำหนดเวลาให้เจ้าหนี้ทั้งหลายเสนอคำขอรับชำระหนี้ที่ลูกหนี้ได้กระทำให้ขึ้นภายหลังที่ศาลมีคำสั่งปลด จากล้มละลายก่อนที่ศาลได้มีคำสั่งให้เพิกถอนนั้นด้วย”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ ซึ่งบัญญัติเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความ ต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๑/๑ บุคคลธรรมดาซึ่งศาลพิพากษาให้ล้มละลายแล้ว ให้ปลดบุคคลนั้น จากล้มละลายทันทีที่พ้นกำหนดระยะเวลาสามปีนับแต่วันที่ศาลได้พิพากษาให้ล้มละลาย เว้นแต่

ร่างฉบับที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบอนุมัติหลักการเมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ (เสนอโดยกรมบังคับคดี)

(๑) บุคคลนั้นได้เคยถูกพิพากษาให้ล้มละลายมาก่อนแล้ว และยังไม่พ้นระยะเวลาห้าปี นับแต่วันที่ศาลได้พิพากษาให้ล้มละลายครั้งก่อนจนถึงวันที่ถูกศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์ครั้งหลังให้ขยายระยะเวลาเป็นห้าปี

(๒) บุคคลนั้นเป็นบุคคลล้มละลายทุจริตที่ไม่มีลักษณะตาม (๓) ให้ขยายระยะเวลาเป็นสิบปี เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุผลพิเศษและบุคคลนั้นถูกพิพากษาให้ล้มละลายมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี ศาลจะสั่งปลดจากล้มละลายก่อนครบกำหนดสิบปีตามคำขอของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์หรือของบุคคลล้มละลายนั้นก็ได้

(๓) บุคคลนั้นเป็นบุคคลล้มละลายอันเนื่องมาจากหรือเกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดอันมีลักษณะเป็นการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน ให้ขยายระยะเวลาเป็นสิบปี

(๔) บุคคลนั้นไม่ได้มาให้การสอบสวนกิจการและทรัพย์สินภายในระยะเวลาที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์กำหนด หรือมิได้ให้ความร่วมมือกับเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในการรวบรวมทรัพย์สินโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ขยายระยะเวลาเป็นห้าปี เว้นแต่ในกรณีที่พฤติการณ์เปลี่ยนแปลงไป เมื่อบุคคลล้มละลายยื่นคำขอต่อศาลให้มีคำสั่งปลดจากล้มละลายก่อนครบกำหนดห้าปีก็ได้ คำสั่งศาลที่ออกตามอนุมาตรานี้ให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่มีเหตุตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) มากกว่าหนึ่งเหตุให้ขยายระยะเวลาโดยอาศัยเหตุใดเหตุหนึ่งที่มีระยะเวลาสูงสุดเพียงเหตุเดียว

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๗๖ มาตรา ๗๗ และมาตรา ๗๘ มาใช้บังคับกับการปลดล้มละลายตามมาตรานี้โดยอนุโลม”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกมาตรา ๘๑/๒ มาตรา ๘๑/๓ และมาตรา ๘๑/๔ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ ซึ่งบัญญัติเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๗

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๐/๓ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ บัญญัติเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๐/๓ เมื่อลูกหนี้ไม่อยู่ในสถานะที่จะชำระหนี้ได้และเป็นหนี้เจ้าหนี้คนเดียวหรือหลายคนรวมกันเป็นจำนวนแน่นอนไม่น้อยกว่าสิบล้านบาท ไม่ว่าหนี้นั้นจะถึงกำหนดชำระโดยพลันหรือในอนาคตก็ตาม ถ้ามีเหตุอันสมควรและมีช่องทางที่จะฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ บุคคลตามมาตรา ๘๐/๔ อาจยื่นคำร้องขอต่อศาลให้มีการฟื้นฟูกิจการได้

ถ้ามีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดต่อไปนี้เกิดขึ้น ให้สันนิษฐานว่าลูกหนี้ไม่อยู่ในสถานะที่จะชำระหนี้ได้

(๑) ลูกหนี้มีทรัพย์สินไม่พอกับหนี้สิน

(๒) ลูกหนี้ไม่ชำระหนี้ภายในกำหนด และเมื่อได้รับหนังสือทวงถามจากเจ้าหนี้ให้ชำระหนี้แล้วยังไม่ชำระหนี้ภายในเวลาสามสิบวัน

(๓) ลูกหนี้ไม่มีทรัพย์สินที่จะพึงบังคับคดีได้ตามคำพิพากษาหรือเจ้าหนี้ร้องขอบังคับคดีแก่ลูกหนี้แล้ว ไม่มีทรัพย์สินพอชำระหนี้

ร่างฉบับที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบอนุมัติหลักการเมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ (เสนอโดยกรมบังคับคดี)

(๔) ลูกหนี้ผิดนัดชำระหนี้เจ้าหนี้รายใดรายหนึ่ง และมีพฤติการณ์แสดงให้เห็นว่าลูกหนี้ผิดนัดหรืออาจจะผิดนัดชำระหนี้เจ้าหนี้รายอื่นๆ

(๕) ลูกหนี้มีกระแสเงินสดไม่พอชำระหนี้”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙๐/๕ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ บัญญัติเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๙๐/๕ บุคคลตามมาตรา ๙๐/๔ จะยื่นคำร้องขอให้มีการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ไม่ได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ศาลได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด

(๒) ศาลหรือนายทะเบียนได้มีคำสั่งให้เลิกหรือเพิกถอนทะเบียนนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้ หรือมีการจดทะเบียนเลิกนิติบุคคลนั้น หรือนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้ต้องเลิกกันด้วยเหตุอื่น ทั้งนี้ ไม่ว่าการชำระบัญชีของนิติบุคคลดังกล่าวจะเสร็จแล้วหรือไม่

(๓) ศาลได้เคยมีคำสั่งยกคำร้องขอ ยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ หรือยกเลิกการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ภายในระยะเวลาหกเดือนก่อนยื่นคำร้องขอ”

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙๐/๖ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ บัญญัติเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๙๐/๖ คำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการ จะต้องแสดงโดยชัดแจ้งถึง

(๑) การที่ลูกหนี้ไม่อยู่ในสถานะที่จะชำระหนี้ได้

(๒) รายชื่อและที่อยู่ของเจ้าหนี้คนเดียวหรือหลายคนที่ลูกหนี้เป็นหนี้อยู่รวมกันเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าสิบล้านบาท

(๓) เหตุอันสมควรและช่องทางที่จะฟื้นฟูกิจการ

(๔) ชื่อและคุณสมบัติของผู้ทำแผน

(๕) หนังสือยินยอมของผู้ทำแผน

ผู้ทำแผนอาจเป็นบุคคลธรรมดา นิติบุคคล คณะบุคคล เจ้าหนี้หรือผู้บริหารของลูกหนี้ก็ได้

ถ้าเจ้าหนี้เป็นผู้ร้องขอ จะต้องแนบรายชื่อและที่อยู่ของเจ้าหนี้อื่นเท่าที่ทราบมาพร้อมคำร้องขอ

ถ้าลูกหนี้เป็นผู้ร้องขอ จะต้องแนบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินทั้งหมดที่มีอยู่ รายชื่อและที่อยู่โดยชัดแจ้งของเจ้าหนี้ทั้งหลายมาพร้อมคำร้องขอ”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๙๐/๑๒ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ บัญญัติเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ภายใต้บังคับของมาตรา ๙๐/๑๓ และมาตรา ๙๐/๑๔ นับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอไว้พิจารณาจนถึงวันที่ศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการหรือวันที่ศาลมีคำสั่งยกคำร้องขอหรือจำหน่ายคดีหรือยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ”

ร่างฉบับที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบอนุมัติหลักการเมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ (เสนอโดยกรมบังคับคดี)

มาตรา ๒๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๙๐/๒๕ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓

“มาตรา ๙๐/๒๕ ทวิ ก่อนศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน หากผู้ทำแผนปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต หรือดำเนินการฝ่าฝืนมาตรา ๙๐/๑๒ (ง) หรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าหนี้หรือลูกหนี้ หรือขาดคุณสมบัติของผู้ทำแผนตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง หรือมีเหตุอื่นที่ไม่สมควรเป็นผู้ทำแผนต่อไป เมื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานหรือเจ้าหนี้หรือผู้บริหารของลูกหนี้มีคำขอโดยทำเป็นคำร้อง ศาลจะมีคำสั่งให้ผู้ทำแผนพ้นจากตำแหน่งและตั้งผู้ทำแผนคนใหม่ หรือมีคำสั่งอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่เห็นสมควรก็ได้

ในกรณีที่ศาลจะสั่งตั้งผู้ทำแผนคนใหม่ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๑๗ มาตรา ๙๐/๒๐ และมาตรา ๙๐/๒๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๒๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๙๐/๒๕ ตริ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓

“มาตรา ๙๐/๒๕ ตริ ในกรณีที่ผู้ทำแผนต้องรับผิดชอบใดๆ ในทางแพ่งต่อลูกหนี้ เจ้าหนี้รายใด รายหนึ่งหรือผู้บริหารของลูกหนี้อาจฟ้องคดีต่อผู้ทำแผนแทนลูกหนี้ก็ได้

ถ้าลูกหนี้ได้รับสิทธิหรือทรัพย์สินอย่างใดอย่างหนึ่งจากการฟ้องคดีแทนตามวรรคหนึ่ง ให้ลูกหนี้ชำระค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่ผู้ฟ้องคดีแทนได้ชำระไปในการดำเนินคดี แต่ทั้งนี้ มิให้เกินกว่ามูลค่าของสิทธิหรือทรัพย์สินที่ได้รับมา”

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙๐/๔๖ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓ บัญญัติเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็น

“มาตรา ๙๐/๔๖ มติยอมรับแผนต้องเป็นไปดังนี้

(๑) ที่ประชุมเจ้าหนี้แต่ละกลุ่มทุกกลุ่ม มีมติของเจ้าหนี้ฝ่ายข้างมากและมีจำนวนหนี้ไม่น้อยกว่าสองในสามแห่งจำนวนหนี้ทั้งหมดของเจ้าหนี้ซึ่งได้เข้าประชุมด้วยตนเองหรือมอบฉันทะให้ผู้อื่นเข้าประชุมแทนในที่ประชุมเจ้าหนี้ และได้ออกเสียงลงคะแนนในมตินั้น หรือ

(๒) ที่ประชุมเจ้าหนี้อย่างน้อยหนึ่งกลุ่ม ซึ่งมีใช้กลุ่มเจ้าหนี้ตามมาตรา ๙๐/๔๖ ทวิ มีมติตาม (๑) และเมื่อนับรวมจำนวนหนี้ของเจ้าหนี้ที่ยอมรับแผนในที่ประชุมเจ้าหนี้ทุกกลุ่มแล้ว มีจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบแห่งจำนวนหนี้ของเจ้าหนี้ซึ่งได้เข้าประชุมด้วยตนเองหรือมอบฉันทะให้ผู้อื่นเข้าประชุมแทนในที่ประชุมเจ้าหนี้ และได้ออกเสียงลงคะแนนในมตินั้น”

มาตรา ๒๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๙๐/๖๒ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓

“นี้ตามมาตรา ๙๐/๖๒ (๑) ที่เกิดขึ้นอันเนื่องจากการกระทำที่จำเป็นเพื่อให้การดำเนินการค้าตามปกติของลูกหนี้สามารถดำเนินต่อไปได้ซึ่งเป็นประโยชน์ในการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ให้มีสิทธิได้รับชำระหนี้ก่อนเจ้าหนี้ไม่มีประกัน ไม่ว่าต่อมาศาลจะมีคำสั่งให้ยกเลิกคำสั่งฟื้นฟูกิจการหรือคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ”

คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ

ที่ ๒๑/๒๕๖๐

เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเพื่ออำนวยความสะดวกในการประกอบธุรกิจ

สืบเนื่องจากรายงานผลการจัดอันดับความยากง่ายในการประกอบธุรกิจของธนาคารโลก ซึ่งปรากฏว่าประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ ๔๖ จาก ๑๙๐ ประเทศ แม้ว่ารัฐบาลจะมีความมุ่งมั่นที่จะปรับปรุงแก้ไขปัญหาการเข้าถึงการประกอบธุรกิจนี้ ไม่ว่าจะเป็นการกำหนดมาตรการเร่งรัดการดำเนินการพัฒนากระบวนการปฏิบัติงานและการบริการในภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับรายงานผลของธนาคารโลกแล้วก็ตาม แต่ยังคงพบว่าสภาพแวดล้อมที่เป็นปัญหาและอุปสรรคสำคัญอีกส่วนหนึ่งนั้น เป็นความยุ่งยากและซับซ้อนเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข รวมทั้งขั้นตอนและระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมาย กฎ และระเบียบที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก จึงมีความจำเป็นต้องปรับปรุงและแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติที่มีความสำคัญในกฎหมายบางฉบับอันจะช่วยส่งเสริมสนับสนุนและรองรับความสะดวกในการประกอบธุรกิจ ซึ่งจะส่งผลต่ออันดับที่ดีขึ้นของประเทศไทยในการประเมินของธนาคารโลกครั้งต่อไป รวมทั้งเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศและเพิ่มโอกาสในการเป็นแหล่งลงทุนที่มีประสิทธิภาพ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิรูปและความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติโดยความเห็นชอบของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ จึงมีคำสั่ง ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๑๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐๑๖ การจดทะเบียนห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท การแก้ไขข้อความที่ได้จดทะเบียนไว้ในภายหลัง และการจดทะเบียนอย่างอื่นตามที่ลักษณะ ๒๒ หุ้นส่วนและบริษัท กำหนดให้จดทะเบียนให้จดทะเบียนต่อนายทะเบียน ณ สำนักงานทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทตามที่รัฐมนตรีเจ้ากระทรวงประกาศกำหนด”

ข้อ ๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๐๒๐/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

“มาตรา ๑๐๒๐/๑ ให้รัฐมนตรีเจ้ากระทรวงมีอำนาจออกกฎกระทรวงลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียมที่ออกตามมาตรา ๑๐๑๘ และมาตรา ๑๐๒๐”

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๑๐๑๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) ทำความตกลงตั้งข้อบังคับต่าง ๆ ของบริษัท ทั้งนี้ อาจกำหนดวิธีการแก้ไขปัญหาหรือข้อขัดแย้งที่ไม่สามารถหาข้อยุติระหว่างกรรมการหรือผู้ถือหุ้นไว้ด้วยก็ได้”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๑๒๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑๒๘ ในใบหุ้นทุก ๆ ใบให้กรรมการอย่างน้อยหนึ่งคนลงลายมือชื่อเป็นสำคัญ”

ข้อ ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่ของมาตรา ๑๒๐๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

“การจ่ายเงินปันผลนั้นให้กระทำภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ที่ประชุมใหญ่หรือกรรมการลงมติแล้วแต่กรณี”

ข้อ ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๕) ของมาตรา ๑๒๓๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

“(๕) เมื่อมีเหตุอื่นใดทำให้บริษัทนั้นเหลือวิสัยที่จะดำรงคงอยู่ต่อไปได้”

ข้อ ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐๘ ให้นายจ้างซึ่งมีลูกจ้างรวมกันตั้งแต่สิบคนขึ้นไป จัดให้มีข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานเป็นภาษาไทย และข้อบังคับนั้นอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับรายการ ดังต่อไปนี้

- (๑) วันทำงาน เวลาทำงานปกติ และเวลาพัก
- (๒) วันหยุดและหลักเกณฑ์การหยุด
- (๓) หลักเกณฑ์การทำงานล่วงเวลาและการทำงานในวันหยุด
- (๔) วันและสถานที่จ่ายค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุด
- (๕) วันลาและหลักเกณฑ์การลา
- (๖) วินัยและโทษทางวินัย
- (๗) การร้องทุกข์
- (๘) การเลิกจ้าง ค่าชดเชย และค่าชดเชยพิเศษ

ให้นายจ้างประกาศใช้ข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่นายจ้างมีลูกจ้างรวมกันตั้งแต่สิบคนขึ้นไป และให้นายจ้างจัดเก็บสำเนาข้อบังคับนั้นไว้ ณ สถานที่ประกอบกิจการ หรือสำนักงานของนายจ้างตลอดเวลา

ให้นายจ้างเผยแพร่และเปิดเผยข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานโดยเปิดเผย ณ สถานที่ทำงานของลูกจ้าง เพื่อให้ลูกจ้างได้ทราบและดูได้โดยสะดวก”

ข้อ ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑๐ ในกรณีที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงาน ให้นายจ้างประกาศข้อบังคับที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมนั้นภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ประกาศใช้ข้อบังคับที่แก้ไขเพิ่มเติม และให้นำมาตรา ๑๐๘ วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

ข้อ ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐๐ ผู้ถือหุ้นคนหนึ่งหรือหลายคนซึ่งมีหุ้นนับรวมกันได้ไม่น้อยกว่าร้อยละสิบของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้ทั้งหมด จะเข้าชื่อกันทำหนังสือขอให้คณะกรรมการเรียกประชุมผู้ถือหุ้นเป็นการประชุมวิสามัญเมื่อใดก็ได้ แต่ต้องระบุเรื่องและเหตุผลในการที่ขอให้เรียกประชุมไว้ให้ชัดเจนในหนังสือดังกล่าวด้วย ในกรณีเช่นนี้ คณะกรรมการต้องจัดให้มีการประชุมผู้ถือหุ้นภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือจากผู้ถือหุ้น

ในกรณีที่คณะกรรมการไม่จัดให้มีการประชุมภายในกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ผู้ถือหุ้นทั้งหลายซึ่งเข้าชื่อกันหรือผู้ถือหุ้นคนอื่น ๆ รวมกันได้จำนวนหุ้นตามที่บังคับไว้จะเรียกประชุมเองก็ได้ภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันครบกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ในกรณีเช่นนี้ ให้ถือว่าเป็นการประชุมผู้ถือหุ้นที่คณะกรรมการเรียกประชุม โดยบริษัทต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายอันจำเป็นที่เกิดจากการจัดให้มีการประชุมและอำนวยความสะดวกตามสมควร

ในกรณีที่ปรากฏว่าการประชุมผู้ถือหุ้นเป็นการเรียกประชุมเพราะผู้ถือหุ้นตามวรรคสองครั้งใด จำนวนผู้ถือหุ้นซึ่งมาร่วมประชุมไม่ครบเป็นองค์ประชุมตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๐๓ ผู้ถือหุ้นตามวรรคสองต้องร่วมกันรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการจัดให้มีการประชุมในครั้งนั้นให้แก่บริษัท”

ข้อ ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๘ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒๘ ผู้ถือหุ้นคนหนึ่งหรือหลายคนซึ่งมีหุ้นนับรวมกันได้ไม่น้อยกว่าร้อยละห้าของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้ทั้งหมด จะเข้าชื่อกันทำคำขอเป็นหนังสือให้นายทะเบียนแต่งตั้งผู้ตรวจสอบเพื่อดำเนินการตรวจสอบกิจการและฐานะการเงินของบริษัท ตลอดจนตรวจสอบการดำเนินงานของคณะกรรมการด้วยก็ได้

ในคำขอตามวรรคหนึ่ง ผู้ขอต้องระบุเหตุและประเด็นที่จะให้ตรวจสอบโดยแจ้งชัด พร้อมกับแจ้งชื่อและสถานที่อยู่ของผู้ถือหุ้นคนหนึ่งเป็นตัวแทนด้วย

ถ้านายทะเบียนเห็นว่ามิเหตุอันสมควร ให้นายทะเบียนมีคำสั่งแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่คนหนึ่งหรือหลายคนเป็นผู้ตรวจสอบ และในคำสั่งแต่งตั้งผู้ตรวจสอบ นายทะเบียนต้องระบุประเด็นที่จะให้ตรวจสอบโดยแจ้งชัด”

ข้อ ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๘๔/๒ แห่งลักษณะ ๔ พนักงานเจ้าหน้าที่และการตรวจตราและควบคุม แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

“มาตรา ๘๔/๒ ในกรณีมิเหตุสุดวิสัยหรือมิเหตุจำเป็นอย่างอื่น ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจขยายหรือเลื่อนกำหนดเวลาตามมาตรา ๓๙ หรือมาตรา ๔๗ ออกไปได้ตามความเหมาะสมหรือจำเป็น”

ข้อ ๑๒ ให้ยกเลิกความใน (๖) ของวรรคหนึ่งในมาตรา ๙๐/๑๒ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๖) ห้ามมิให้เจ้าหนี้มีประกันบังคับชำระหนี้เอาหลักทรัพย์ซึ่งเป็นหลักประกันไว้แต่จะได้รับอนุญาตจากศาลที่รับคำร้องขอ หรือเมื่อล่วงพ้นระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอ ระยะเวลาดังกล่าวศาลอาจขยายได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินหกเดือน”

ข้อ ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๙๐/๑๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓

“มาตรา ๙๐/๑๔ ทวิ ในกรณีทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันมีสภาพเป็นของสละเสียได้หรือหากหน่วยงานไ้จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหายหรือค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาจะเกินส่วนกับค่าของทรัพย์สิน เจ้าหนี้มีประกันอาจจำหน่ายทรัพย์สินดังกล่าวแล้วเก็บเงินไว้แทน”

ข้อ ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙๐/๔๖ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๙๐/๔๖ มติยอมรับแผนต้องเป็นไปดังนี้

(๑) ที่ประชุมเจ้าหนี้แต่ละกลุ่มทุกกลุ่ม ซึ่งมีใช้กลุ่มเจ้าหนี้ตามมาตรา ๙๐/๔๖ ทวิ มีมติของเจ้าหนี้ฝ่ายข้างมากและมีจำนวนหนี้ไม่น้อยกว่าสองในสามแห่งจำนวนหนี้ทั้งหมดของเจ้าหนี้ซึ่งได้เข้าประชุมด้วยตนเองหรือมอบฉันทะให้ผู้อื่นเข้าประชุมแทนในที่ประชุมเจ้าหนี้และได้ออกเสียงลงคะแนนในมตินั้น หรือ

(๒) ที่ประชุมเจ้าหนี้อย่างน้อยหนึ่งกลุ่ม ซึ่งมีใช้กลุ่มเจ้าหนี้ตามมาตรา ๙๐/๔๖ ทวิ มีมติของเจ้าหนี้ฝ่ายข้างมากและมีจำนวนหนี้ไม่น้อยกว่าสองในสามแห่งจำนวนหนี้ทั้งหมดของเจ้าหนี้ในกลุ่มนั้น ซึ่งได้เข้าประชุมด้วยตนเองหรือมอบฉันทะให้ผู้อื่นเข้าประชุมแทนในที่ประชุมเจ้าหนี้และได้ออกเสียงลงคะแนนในมตินั้น และเมื่อนับรวมจำนวนหนี้ของเจ้าหนี้ที่ยอมรับแผนในที่ประชุมเจ้าหนี้ทุกกลุ่มแล้ว มีจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบแห่งจำนวนหนี้ของเจ้าหนี้ซึ่งได้เข้าประชุมด้วยตนเองหรือมอบฉันทะให้ผู้อื่นเข้าประชุมแทนในที่ประชุมเจ้าหนี้และได้ออกเสียงลงคะแนนในมตินั้น”

ในการนับจำนวนหนี้ให้ถือว่าเจ้าหนี้ตามมาตรา ๙๐/๔๖ ทวิ ได้มาประชุมและได้ออกเสียงลงคะแนนในมติยอมรับแผนนั้นด้วย”

ข้อ ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๔๘/๑ ของส่วนที่ ๒ อำนวยการหน้าที่ ในหมวด ๕ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓

“มาตรา ๑๔๘/๑ ในกรณีที่ยกทรัพย์ในพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ โฆษณาคำสั่งหรือคำพิพากษาของศาล หรือประกาศหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ในหนังสือพิมพ์รายวัน เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์อาจโฆษณาทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์สาธารณะอื่นใดแทนตามที่อธิบดีกรมบังคับคดีประกาศกำหนดก็ได้”

ข้อ ๑๖ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๗๓ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเมื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้โฆษณาคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ในราชกิจจานุเบกษา และหนังสือพิมพ์รายวันหรือผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์สาธารณะอื่นใดแทนตามที่อธิบดีกรมบังคับคดีประกาศกำหนดแล้ว บุคคลทุกคนได้ทราบว่ามีคำสั่งนั้น”

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่กฎหมาย กฎ หรือระเบียบใดกำหนดให้ผู้ขอรับอนุมัติ อนุญาต หรือใบอนุญาต หรือผู้ยื่นขอจดทะเบียนหรือจดทะเบียน หรือผู้แจ้ง ต้องใช้เอกสารที่ทางราชการออกให้แก่ผู้นั้น เพื่อประกอบการพิจารณาหรือดำเนินการ ให้เป็นหน้าที่ของผู้มีอำนาจอนุมัติ อนุญาต ออกใบอนุญาต รับจดทะเบียน รับจดทะเบียน หรือรับแจ้งนั้น ที่จะต้องดำเนินการให้หน่วยงานที่ออกเอกสารราชการเช่นว่านั้น ส่งข้อมูลหรือสำเนาเอกสารดังกล่าวมาเพื่อประกอบการพิจารณาหรือดำเนินการ ในกรณีที่ผู้มีอำนาจดังกล่าวประสงค์ได้สำเนาเอกสารนั้นจากผู้ขอรับอนุมัติ อนุญาต หรือใบอนุญาต หรือผู้ยื่นขอจดทะเบียนหรือจดทะเบียน หรือผู้แจ้ง ให้ผู้มีอำนาจนั้นเป็นผู้จัดทำสำเนาเอกสารดังกล่าวเอง เพื่อประโยชน์แห่งการนี้ ห้ามมิให้เรียกเก็บค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการทำสำเนาดังกล่าวจากผู้ขอรับอนุมัติ อนุญาต หรือใบอนุญาต หรือผู้ยื่นขอจดทะเบียนหรือจดทะเบียน หรือผู้แจ้ง

ข้อ ๑๘ คำสั่งนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๔ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ

(Translation)

Order of the Head of the National Council for Peace and Order

No. 21/2560

On Amendments of Laws to Facilitate the Ease of Doing Business

Whereas Thailand ranks 46th in the World Bank Ease of Doing Business report out of 190 countries despite the Government's efforts to improve the environment for doing business which includes establishing accelerative measures, and improving operational process and services in various sectors in compliance with the World Bank report. It is found that certain conditions that create prominent problems and obstructions are the complexity and complication of criteria, procedures, conditions, steps, and time periods imposed by numerous laws, rules and regulations. Therefore, it is necessary to amend some provisions of the laws which have major impacts to promote and facilitate the ease of doing business as well as to help Thailand to rise in the rankings in the next evaluation of the World Bank, including to boost the country's competitiveness and to increase the opportunity of Thailand becoming an effective investment hub, which will contribute to the reform and the economic security of the country.

By virtue of Section 44 of the Constitution of the Kingdom of Thailand (Interim) B.E. 2557 (2014), the Head of the National Council for Peace and Order, with the approval of the National Council for Peace and Order, hereby issued the following order:

1. Section 1016 of the Civil and Commercial Code shall be repealed and replaced by the followings:

“Section 1016 Registration of partnerships and companies, any alterations subsequently made in the registered particulars, and any other matter required to be registered by the provisions under Title 22 Partnerships and Companies, shall be made to the Registrar at the Office of the Company Limited and Partnership Registration as determined by announcement issued by the competent Minister.”

2. The followings shall be added to Section 1020/1 of the Civil and Commercial Code:

“Section 1020/1 The competent Minister shall have the power to issue ministerial regulation to reduce or exempt the fees under section 1018 and section 1020.”

3. Section 1108 (1) of the Civil and Commercial Code shall be repealed and replaced by the followings:

“(1) the adoption of the regulations of the Company, which may also include regulation on how to deal with board or shareholders matters or unresolved disputes”

4. Section 1128 of the Civil and Commercial Code shall be repealed and replaced by the followings:

“Section 1128 Every share certificate shall be signed by at least one of the directors.”

5. The followings shall be added to paragraph four of Section 1201 of the Civil and Commercial Code:

“Payment of dividends shall be made within one month from the date of the resolution of the general meeting or of the meeting of the board of directors, as the case may be.”

6. The followings shall be added to Section 1237 (5) of the Civil and Commercial Code:

“(5) when there is any other cause making the continuance of the company an impossibility.”

7. Section 108 of the Labour Protection Act B.E. 2541(1998) shall be repealed and replaced by the followings:

“Section 108 An Employer who employs a total of ten or more persons shall provide work rules in Thai language and the rules shall contain at least details on the followings:

- (1) working days, normal working time and rest periods;
- (2) holidays and rules on taking holidays;
- (3) rules governing overtime work and holiday work;
- (4) date and place of payment of wages, overtime pay, holiday pay and holiday overtime pay;
- (5) leave and rules on taking leave;
- (6) discipline and disciplinary measures;
- (7) complaints; and
- (8) termination of employment, severance pay and special severance pay.

“The Employer shall announce and apply the work rules within fifteen days of the date that the Employer employs a total of ten or more persons; and the Employer shall at all times retain a copy of such rules at the place of business or at the Employer’s office.

“The Employer shall disseminate and conspicuously post the work rules at the work place of the Employees for the Employees’ information and acknowledgement so that the Employees shall be able to conveniently check the rules.”

8. Section 110 of the Labour Protection Act B.E. 2541(1998) shall be repealed and replaced by the followings:

“Section 110 Whereas there is any amendment to the work rules, the Employer shall announce the amended rules within seven days from the date of the application of the amended rules. Paragraphs two and three of Section 108 shall be applied, *mutatis mutandis*.”

9. Section 100 of the Public Limited Companies Act B.E. 2535 (1992) shall be repealed and replaced by the followings:

“Section 100 One or more shareholders holding the aggregate number of shares of not less than ten percent of the total number of shares sold may, by subscribing their names, request the board of directors in writing to call an extraordinary meeting at any time, but the reasons for calling such meeting shall be clearly stated in such request. In this regard, the board of directors shall proceed to call a meeting of shareholders to be held within forty-five days as from the date the request in writing from the shareholders is received.

“In case the board of directors fails to arrange for the meeting within such period under paragraph one, the shareholders who have subscribed their names or other shareholders holding the required aggregate number of shares may themselves call the meeting within forty-five days as from the date of expiration of the period under paragraph one. In such case, the meeting is deemed to be shareholders’ meeting called by the board of directors and the Company shall be responsible for necessary expenses as may be incurred in the course of convening such meeting and the Company shall reasonably provide facilitation.

“In the case where, at the meeting called by the shareholders under paragraph two, the number of the shareholders presented does not constitute quorum as prescribed by section 103, the shareholders under paragraph two shall jointly compensate the Company for the expenses incurred in arrangements for holding that meeting.”

10. Section 128 of the Public Limited Companies Act B.E. 2535 (1992) shall be repealed and replaced by the followings:

“Section 128 One or more shareholders holding shares in the aggregate number of not less than five percent of the total number of shares sold may, by subscribing their names, make an application in writing to the Registrar for appointing inspectors for the purposes of inspecting the business and financial standing of the Company, which may include inspecting the conduct of business of the board of directors.

“In the application under paragraph one, the applicants must clearly indicate the issues in respect of which the inspection is to be conducted and must also nominate the name and address of one shareholder who shall represent them.

“If the Registrar considers that there is a reasonable cause, the Registrar shall appoint one or more officers to be inspector or inspectors and the Registrar must clearly indicate the issues in respect of which the inspection is to be conducted in the appointment order.”

11. The followings shall be added to Section 84/2 of Title 4 Competent Officials, and Inspection and Regulations, of the Social Security Act B.E. 2533 (1990):

“Section 84/2 By reason of force majeure or any other reason of necessity, the Minister with the approval of the Cabinet may extend or postpone the period under section 39 or section 47 as may be appropriate or necessary.”

12. (6) of paragraph one of Section 90/12 of the Bankruptcy Act B.E. 2483 (1940) as amended by the Bankruptcy Act (No. 4) B.E. 2541 (1998) shall be repealed and replaced by the followings:

“(6) secured creditor shall not exercise enforcement for payment of the debt against property given as security unless upon permission by the Court receiving the petition or upon expiration of a period of one year from the date the Court has issued an order accepting the petition. The Court may extend such period on not more than two occasions for a period not exceeding six months for each occasion;”

13. The followings shall be added to Section 90/14 *bis* of the Bankruptcy Act B.E. 2483 (1940):

“Section 90/14 *bis* If the property given as security is of perishable nature, or the delay will involve a risk of loss or costs incurred will exceed the value of such property, a secured creditor may proceed to sale such property and hold the money as security in place of the property.”

14. Section 90/46 of the Bankruptcy Act B.E. 2483 (1940) as amended by the Bankruptcy Act (No. 4) B.E. 2541 (1998) shall be repealed and replaced by the followings:

“Section 90/46 The resolution approving the plan must be:

“(1) a resolution of a meeting of each and every group of creditors not being the group of creditors under section 90/46 *bis*, approved by a majority of the creditors and having the aggregate amount of debts owed to such creditors not less than two-third of the total debts owed to the creditors attending the meeting of creditors in person or by proxy and voting on such resolution; or

“(2) a resolution of a meeting of at least one group of creditors not being the group of creditors under section 90/46 *bis*, approved by a majority of the creditors and having the aggregate amount of debts owed to such creditors not less than two-third of the total debts owed to the creditors attending the meeting of creditors in person or by proxy and voting on such resolution and when computing the amount of debts, the aggregate amount of the debts of the creditors voting to approve in all meetings of every group of creditors represents not less than fifty percent of the total debts owed to the creditors attending the meeting of creditors in person or by proxy and voting on such resolution.

“In the computation of the amount of debts, it shall be deemed that the creditors under section 90/46 *bis* have also attended the meeting and voted on the resolution approving the plan.”

15. The followings shall be added to Section 148/1 of Part 2 Powers and Duties, Chapter 5 Receiver, of the Bankruptcy Act B.E. 2483 (1940):

“Section 148/1 If any provision of this Act requires the Receiver to publish the Court’s order or decision, or the Receiver’s announcement or order in daily newspaper, the Receiver may, instead, advertise through other public electronics media as may be determined by announcement issued by the Director-General of Legal Execution Departmen.”

16. Section 173 paragraph two of the Bankruptcy Act B.E. 2483 (1940) shall be repealed and replaced by the followings:

“For the purpose of this section, it shall *prima facie* be presumed that when the Receiver has published a receivership order in the Government Gazette and in a daily newspaper or advertise through other public electronics media, every person has had the knowledge of such order.”

17. In case the laws, rules, or regulations stipulate that a person who applies for approval, permission or permit, files for registration or declaration, or notifies must make use of documents issued to him by officials as accompanying document for consideration or proceeding, it shall be the duty of the person having the authority to approve, grant permission, issue permit, register, receive declaration or notification, to arrange for the department issuing such official documents to send information or copy of the documents as accompanying document for consideration or proceeding. If the person having such authority wishes to have a copy of the documents from the person who applies for approval, permission or permit, files for registration or declaration, or notifies, the person having the authority shall himself make the copy of such documents. For the purpose of this matter, the person who applies for approval, permission or permit, files for registration or declaration, or notifies shall not be charged for any expenses in the copying of such documents.

18. This Order shall come into force on the date of its publication in the Government Gazette.

Ordered on 4 April B.E. 2560 (2017)
General Prayut Chan-o-cha
Head of the National Council for Peace and Order

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองพัฒนาระบบการบังคับคดีและประเมินราคาทรัพย์สิน กลุ่มงานวิชาการ โทร. ๑๑๗๓

ที่ ยธ ๐๕๐๘/ว. ๙

วันที่ ๒๑ เม.ย. ๒๕๖๐

เรื่อง กำหนดแนวทางการปฏิบัติงานตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๑/๒๕๖๐ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเพื่ออำนวยความสะดวกในการประกอบธุรกิจ ข้อ ๑๗

เรียน หัวหน้าหน่วยงานสังกัดกรมบังคับคดี

ด้วยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๑/๒๕๖๐ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเพื่ออำนวยความสะดวกในการประกอบธุรกิจ ข้อ ๑๗ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๐ นั้น

เพื่อให้การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของกรมบังคับคดีเกี่ยวกับคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๑/๒๕๖๐ ข้อ ๑๗ เป็นไปในแนวทางเดียวกัน จึงกำหนดแนวทางในการปฏิบัติงาน ดังนี้

๑. กรณีการปฏิบัติราชการโดยทั่วไป

๑.๑ ในกรณีที่กฎหมาย กฎ หรือระเบียบใดกำหนดให้ผู้ขอรับอนุมัติ อนุญาต หรือใบอนุญาต หรือผู้ยื่นขอจดทะเบียนหรือจดทะเบียน หรือผู้แจ้ง ต้องใช้เอกสารที่ทางราชการออกให้แก่ผู้นั้น เพื่อประกอบการพิจารณาหรือดำเนินการหรือมีคำสั่งใดๆ ให้เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของกรมบังคับคดีผู้มีอำนาจอนุมัติ อนุญาต ออกใบอนุญาต รับจดทะเบียน รับจดทะเบียน รับแจ้ง หรือมีคำสั่งอื่นๆ เป็นผู้ดำเนินการให้หน่วยงานที่ออกเอกสารราชการนั้นส่งข้อมูลหรือสำเนาเอกสารดังกล่าวมาเพื่อประกอบการพิจารณาหรือดำเนินการ แทนการขอข้อมูลหรือสำเนาเอกสารจากผู้มาติดต่อราชการ โดยห้ามมิให้เรียกเก็บค่าใช้จ่ายใดๆ ในการได้มาซึ่งเอกสารนั้น

๑.๒ การดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งสำเนาเอกสารราชการจากหน่วยงานของรัฐให้เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของกรมบังคับคดีคัดสำเนาจากฐานข้อมูลในระบบคอมพิวเตอร์ของหน่วยงานที่ออกเอกสารราชการ หรือโดยวิธีติดต่อประสานระหว่างกัน และสำเนาเอกสารราชการนั้นไม่ต้องลงข้อความรับรองเอกสาร

๑.๓ ในกรณีที่หน่วยงานราชการอื่นต้องใช้เอกสารที่กรมบังคับคดีออกให้ เพื่อประกอบการพิจารณาหรือดำเนินการ ให้ทุกหน่วยงานของกรมบังคับคดีส่งข้อมูลหรือสำเนาเอกสารให้ โดยห้ามมิให้เรียกเก็บค่าใช้จ่ายใดๆ ในการดำเนินการนั้น

๑.๔ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของกรมบังคับคดีผู้มีอำนาจอนุมัติ อนุญาต ออกใบอนุญาต รับจดทะเบียน รับจดทะเบียน รับแจ้ง หรือมีคำสั่งอื่นๆ ประสงค์ได้สำเนาเอกสารที่ทางราชการออกให้ของผู้มาติดต่อราชการ ให้เจ้าหน้าที่นั้นเป็นผู้จัดทำสำเนาเอกสารดังกล่าวเอง โดยห้ามมิให้เรียกเก็บค่าใช้จ่ายใดๆ ในการทำสำเนาเอกสารนั้น

๑.๕ ห้ามมิให้แนะนำให้ผู้มาติดต่อราชการไปขอข้อมูลหรือขอสำเนาเอกสารราชการจากหน่วยงานที่ออกเอกสารนั้นเป็นเด็ดขาด

๒. กรณีการบังคับคดีพื้นฟูกิจการของลูกหนี้

ในการยื่นคำขอจดทะเบียนหรือต่อใบอนุญาตเป็นผู้ทำแผนหรือผู้บริหารแผน หากผู้ยื่นคำขอไม่ส่งเอกสารตามที่กำหนดในกฎกระทรวงให้เลขานุการ คณะกรรมการพิจารณาผู้ทำแผนและผู้บริหารแผนพื้นฟูกิจการ มีหน้าที่ดังนี้

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติ
ล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ *ยังไม่มีการบังคับใช้เป็นกฎหมาย* *ยังไม่มีการบังคับใช้เป็นกฎหมาย*

“เมื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ร้องขอ ศาลมีอำนาจส่งเงินประกันค่าใช้จ่าย
คงเหลือภายหลังหักค่าใช้จ่ายให้แก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในคดีล้มละลายนั้น”
ยังไม่มีการบังคับใช้เป็นกฎหมาย *ยังไม่มีการบังคับใช้เป็นกฎหมาย*

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย
พุทธศักราช ๒๔๘๓ *ยังไม่มีการบังคับใช้เป็นกฎหมาย* *ยังไม่มีการบังคับใช้เป็นกฎหมาย* *ยังไม่มีการบังคับใช้เป็นกฎหมาย*

“มาตรา ๒๔/๑ บุคคลผู้เป็นหนี้ลูกหนี้หรือมีทรัพย์สินของลูกหนี้อยู่ในครอบครอง
ซึ่งได้รับคำสั่งจากเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ให้แจ้งข้อมูลเกี่ยวกับหนี้หรือทรัพย์สินของลูกหนี้
มีหน้าที่ต้องแจ้งข้อมูลดังกล่าวให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ทราบภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ไดทราบ
คำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์” *ยังไม่มีการบังคับใช้เป็นกฎหมาย* *ยังไม่มีการบังคับใช้เป็นกฎหมาย*

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติ
ล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน *ยังไม่มีการบังคับใช้เป็นกฎหมาย* *ยังไม่มีการบังคับใช้เป็นกฎหมาย*

“มาตรา ๔๒ เมื่อได้มีการประชุมเจ้าหนี้ครั้งแรกเสร็จแล้ว ให้ศาลไต่สวนลูกหนี้
โดยเปิดเผยเป็นการด่วน เพื่อทราบกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ เหตุผลที่ทำให้หนี้สินล้นพ้นตัว
ตลอดจนความประพฤติของลูกหนี้ว่าได้กระทำหรือละเว้นกระทำการใดซึ่งเป็นความผิดตาม
พระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่นเกี่ยวกับการล้มละลาย หรือเป็นข้อบกพร่องอันจะเป็นเหตุ
ให้ศาลไม่ยอมปลดจากล้มละลายโดยไม่มีเงื่อนไข เว้นแต่ศาลเห็นว่ากระทำการไต่สวนลูกหนี้โดยเปิดเผย
ยังไม่มีความจำเป็น ศาลจะพิจารณางดการไต่สวนลูกหนี้โดยเปิดเผยไว้ก่อนก็ได้” *ยังไม่มีการบังคับใช้เป็นกฎหมาย* *ยังไม่มีการบังคับใช้เป็นกฎหมาย*

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย
พุทธศักราช ๒๔๘๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน *ยังไม่มีการบังคับใช้เป็นกฎหมาย* *ยังไม่มีการบังคับใช้เป็นกฎหมาย*

“มาตรา ๖๓ เมื่อศาลพิพากษาให้ล้มละลายแล้ว ลูกหนี้จะเสนอคำขอประนอมหนี้ก็ได้
ในกรณีนี้เห็นชอบด้วยของส่วนที่ ๖ การประนอมหนี้ก่อนล้มละลาย ในหมวด ๑ กระบวนพิจารณา
ตั้งแต่ขอให้ล้มละลายจนถึงปลดจากล้มละลาย มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ถ้าลูกหนี้ได้เคยขอประนอมหนี้
ไม่เป็นผลมาแล้วห้ามมิให้ลูกหนี้ขอประนอมหนี้ภายในกำหนดเวลาที่กำหนดนับแต่วันที่การขอ
ประนอมหนี้ครั้งสุดท้ายไม่เป็นผล

การขอประนอมหนี้ตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ต้องเลื่อน
หรืองดการจำหน่ายทรัพย์สิน เว้นแต่กรณีมีเหตุอันสมควรที่อาจเป็นประโยชน์แก่การขอประนอมหนี้
ถ้าศาลเห็นชอบด้วยการประนอมหนี้ ศาลมีอำนาจสั่งให้ยกเลิกการล้มละลาย
และจะสั่งให้ลูกหนี้กลับมามีอำนาจจัดการเกี่ยวกับทรัพย์สินของตนหรือจะสั่งประการใดตามที่เห็นสมควรก็ได้”
ยังไม่มีการบังคับใช้เป็นกฎหมาย *ยังไม่มีการบังคับใช้เป็นกฎหมาย* *ยังไม่มีการบังคับใช้เป็นกฎหมาย*

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙๐/๓ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย
พุทธศักราช ๒๔๘๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน *ยังไม่มีการบังคับใช้เป็นกฎหมาย* *ยังไม่มีการบังคับใช้เป็นกฎหมาย* *ยังไม่มีการบังคับใช้เป็นกฎหมาย*

“มาตรา ๙๐/๓ เมื่อลูกหนี้มีหนี้สินล้นพ้นตัวหรือไม่สามารถที่จะชำระหนี้
 ยังไม่ได้ ยังไม่มีการบังคับใช้เป็นกฎหมาย ตามกำหนดได้ และเป็นหนี้เจ้าหนี้คนเดียวหรือหลายคนรวมกันเป็นจำนวนแน่นอนไม่น้อยกว่า
 สิบล้านบาท ไม่ว่าหนี้นั้นจะถึงกำหนดชำระโดยพลันหรือในอนาคตก็ตาม ถ้ามีเหตุอันสมควร
 และมีช่องทางที่จะฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ บุคคลตามมาตรา ๙๐/๔ อาจยื่นคำร้องขอต่อศาล
 ให้มีการฟื้นฟูกิจการได้”

ยังไม่มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย ยังไม่มีการบังคับใช้เป็นกฎหมาย มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปเป็น (๓) ของมาตรา ๙๐/๕ แห่งพระราชบัญญัติ
 ล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓

ยังไม่มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย ยังไม่มีการบังคับใช้เป็นกฎหมาย (๓) ศาลได้เคยมีคำสั่งยกคำร้องขอ ยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ หรือยกเลิก
 การฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ตามความในหมวดนี้ ภายในระยะเวลาหกเดือนก่อนยื่นคำร้องขอ”

ยังไม่มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย ยังไม่มีการบังคับใช้เป็นกฎหมาย มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของวรรคหนึ่งในมาตรา ๙๐/๖
 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย
 (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) ความมีหนี้สินล้นพ้นตัวของลูกหนี้หรือไม่สามารถที่จะชำระหนี้ตามที่กำหนดได้”

ยังไม่มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย ยังไม่มีการบังคับใช้เป็นกฎหมาย ยังไม่มีการบังคับใช้เป็นกฎหมาย

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความใน (๖) ของวรรคหนึ่งในมาตรา ๙๐/๑๒
 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษา
 ความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๑/๒๕๖๐ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเพื่ออำนวยความสะดวก
 ในการประกอบธุรกิจ ลงวันที่ ๔ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ยังไม่มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย ยังไม่มีการบังคับใช้เป็นกฎหมาย ยังไม่มีการบังคับใช้เป็นกฎหมาย

“(๖) ห้ามมิให้เจ้าหนี้มีประกันบังคับชำระหนี้เอาหลักทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน

เว้นแต่จะได้อำนาจจากศาลที่รับคำร้องขอ หรือเมื่อล่วงพ้นระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่
 ศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอ ระยะเวลาดังกล่าวศาลอาจขยายได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกิน
 หกเดือน”

ยังไม่มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย ยังไม่มีการบังคับใช้เป็นกฎหมาย ยังไม่มีการบังคับใช้เป็นกฎหมาย

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙๐/๑๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย
 พุทธศักราช ๒๕๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๑/๒๕๖๐
 เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเพื่ออำนวยความสะดวกในการประกอบธุรกิจ ลงวันที่ ๔ เมษายน
 พุทธศักราช ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ยังไม่มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย ยังไม่มีการบังคับใช้เป็นกฎหมาย ยังไม่มีการบังคับใช้เป็นกฎหมาย

“มาตรา ๙๐/๑๔ ทวิ ในกรณีทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันมีสภาพเป็นของสด

เสียง่าย หรือหากทวงงำไข่วางจะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหายหรือค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษา
 จะเกินส่วนกับค่าของทรัพย์สิน เจ้าหนี้มีประกันอาจใช้สิทธิจำหน่ายทรัพย์สินดังกล่าว

ตามกฎหมายว่าด้วยหลักประกันทางธุรกิจหรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องแล้วเก็บเงินไว้แทน”

ยังไม่มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย ยังไม่มีการบังคับใช้เป็นกฎหมาย ยังไม่มีการบังคับใช้เป็นกฎหมาย

ยังไม่มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย

ยังไม่มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙๐/๔๖ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๑/๒๕๖๐

เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเพื่ออำนวยความสะดวกในการประกอบธุรกิจ ลงวันที่ ๔ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๙๐/๔๖ มติยอมรับแผนต้องเป็นไปดังนี้

(๑) ที่ประชุมเจ้าหนี้แต่ละกลุ่มทุกกลุ่ม ซึ่งมีใช้กลุ่มเจ้าหนี้ตามมาตรา ๙๐/๔๖ ทีวี มิตของเจ้าหนี้ฝ่ายข้างมากและมีจำนวนหนี้ไม่น้อยกว่าสองในสามแห่งจำนวนหนี้ทั้งหมด ของเจ้าหนี้ซึ่งได้เข้าประชุมด้วยตนเองหรือมอบฉันทะให้ผู้อื่นเข้าประชุมแทนในที่ประชุมเจ้าหนี้ และได้ออกเสียงลงคะแนนในมตินั้น หรือ

(๒) ที่ประชุมเจ้าหนี้น้อยหนึ่งกลุ่ม ซึ่งมีใช้กลุ่มเจ้าหนี้ตามมาตรา ๙๐/๔๖ ทีวี มิตของเจ้าหนี้ฝ่ายข้างมากและมีจำนวนหนี้ไม่น้อยกว่าสองในสามแห่งจำนวนหนี้ทั้งหมด ของเจ้าหนี้ในกลุ่มนั้นซึ่งได้เข้าประชุมด้วยตนเองหรือมอบฉันทะให้ผู้อื่นเข้าประชุมแทน ในที่ประชุมเจ้าหนี้และได้ออกเสียงลงคะแนนในมตินั้น และเมื่อนับรวมจำนวนหนี้ของเจ้าหนี้ ที่ยอมรับแผนในที่ประชุมเจ้าหนี้ทุกกลุ่มแล้ว มีจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบแห่งจำนวนหนี้ ของเจ้าหนี้ซึ่งได้เข้าประชุมด้วยตนเองหรือมอบฉันทะให้ผู้อื่นเข้าประชุมแทนในที่ประชุมเจ้าหนี้ และได้ออกเสียงลงคะแนนในมตินั้น

ในการนับจำนวนหนี้ให้ถือว่าเจ้าหนี้ตามมาตรา ๙๐/๔๖ ทีวี ได้มาประชุม และได้ออกเสียงลงคะแนนในมติยอมรับแผนนั้นด้วย”

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๙๐/๖๒ ทีวี แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓

“มาตรา ๙๐/๖๒ ทีวี กรณีศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ หนี้ตามมาตรา ๙๐/๖๒ (๑) ที่เกิดขึ้นเพื่อให้งิจการของลูกหนี้ดำเนินต่อไปได้ในระหว่าง การจัดทำแผนฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้โดยสุจริต ย่อมมีบุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินทั้งหมด ของลูกหนี้โดยให้อยู่ในลำดับเดียวกับบุริมสิทธิลำดับที่ ๑ ตามมาตรา ๒๕๓ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์”

มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๑๑๓ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓

“การขอให้เพิกถอนตามวรรคหนึ่ง ห้ามมิให้ขอเมื่อพ้นหนึ่งปีนับแต่เวลาที่ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้รู้ต้นเหตุอันเป็นมูลให้เพิกถอน หรือพ้นสิบปีนับแต่ได้ทำนิติกรรมนั้น”

มาตรา ๑๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๓๙/๑ ของส่วนที่ ๑ การแต่งตั้ง และถอดถอน ในหมวด ๕ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓

“มาตรา ๑๓๙/๑ ให้กรมบังคับคดีจัดให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เข้ารับ การฝึกอบรมก่อนเข้าปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้มีการพัฒนาความรู้ ความสามารถคุณธรรม จริยธรรม และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน รวมถึงการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มทักษะและความเชี่ยวชาญ

ตามหลักสูตรการฝึกอบรมที่อธิบดีกรมบังคับคดีกำหนดโดยได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี
 ยังไม่มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ซึ่งผ่านการฝึกอบรมตามวรรคหนึ่งให้ขึ้นตักให้หนึ่ง
 ที่มีเหตุพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และในการกำหนดให้ได้รับเงินเพิ่ม
 สำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษ ให้คำนึงถึงภาระหน้าที่ คุณภาพของงาน โดยเปรียบเทียบกับ
 ค่าตอบแทนของผู้ปฏิบัติงานอื่นในกระบวนการยุติธรรมด้วย ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบ
 กระทรวงยุติธรรมโดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง”
 ยังไม่มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย ยังไม่มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย ยังไม่มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย
 พุทธศักราช ๒๕๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๑/๒๕๖๐
 เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเพื่ออำนวยความสะดวกในการประกอบธุรกิจ ลงวันที่ ๔ เมษายน
 พุทธศักราช ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน
 ยังไม่มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย ยังไม่มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย ยังไม่มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย

“มาตรา ๑๔๘/๑ ในกรณีที่บทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้
 เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์โฆษณาคำสั่งหรือคำพิพากษาของศาล หรือประกาศหรือคำสั่ง
 ของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในหนังสือพิมพ์รายวัน เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์อาจโฆษณา
 ทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์สาธารณะอื่นใดแทนตามที่อธิบดีกรมบังคับคดีประกาศกำหนดก็ได้”
 ยังไม่มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย ยังไม่มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย ยังไม่มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๗๓ แห่งพระราชบัญญัติ
 ล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ
 ที่ ๒๑/๒๕๖๐ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเพื่ออำนวยความสะดวกในการประกอบธุรกิจ
 ลงวันที่ ๔ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน
 ยังไม่มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย ยังไม่มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย

“เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเมื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์
 ได้โฆษณาคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ในราชกิจจานุเบกษา และหนังสือพิมพ์รายวันหรือผ่านทางสื่อ
 อิเล็กทรอนิกส์สาธารณะอื่นใดแทนตามที่อธิบดีกรมบังคับคดีประกาศกำหนดแล้ว บุคคลทุกคน
 ได้ทราบว่ามีคำสั่งนั้น”
 ยังไม่มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย ยังไม่มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย ยังไม่มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย

มาตรา ๑๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๗๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย
 พุทธศักราช ๒๕๕๓
 ยังไม่มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย ยังไม่มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย

“มาตรา ๑๗๓/๑ ผู้ใดมีหน้าที่ตามมาตรา ๒๔/๑ แล้วไม่ปฏิบัติตามมาตราดังกล่าว
 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท
 ยังไม่มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย ยังไม่มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย
 ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิด
 ของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใด
 ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการ
 หรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด
 ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่งด้วย
 ยังไม่มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย ยังไม่มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย ยังไม่มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย

ยังไม่มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย ยังไม่มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย

ถ้าบุคคลตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองได้ยื่นคำขอต่อศาลแสดงถึงเหตุที่ตน

ไม่อาจแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับหนี้หรือทรัพย์สินได้ภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๒๙/๓ บังคับใช้เป็นกฎหมาย

เมื่อศาลเห็นว่ามิเหตุอันสมควรจะให้บุคคลนั้นแจ้งข้อมูลดังกล่าวแก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ทราบ

ภายในเวลาที่ศาลกำหนดก็ได้ เมื่อบุคคลดังกล่าวได้แจ้งข้อมูลให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ทราบ

ภายในกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว ให้คดีอาญาเป็นอันเลิกกัน”

มาตรา ๒๐ บรรดาคดีล้มละลายที่ไต่สวนฟ้องก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

และยังคงค้างพิจารณาอยู่ในศาลหรืออยู่ในระหว่างปฏิบัติการของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์

ให้บังคับตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓ ซึ่งใช้อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้

ใช้บังคับ จนกว่าคดีจะถึงที่สุด

มาตรา ๒๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ถูกต้องตักมัตยชองสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

.....

ร้อยตำรวจเอก ทูมิ่ง

.....

(วิรัชญา ประสพสุข)

.....

ผู้อำนวยการสำนักการประชุม

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

.....

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

(สำเนา)

คำสั่งกรมบังคับคดี
ที่ ๕๐๕/๒๕๖๐

เรื่อง การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานบังคับคดีในการงดและถอนการบังคับคดี

ตามที่ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๖๐ นั้น เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานบังคับคดีเป็นไปด้วยความเรียบร้อย เหมาะสม มีประสิทธิภาพ และเป็นไปในแนวทางเดียวกัน อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ จึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

๑. ให้ยกเลิกคำสั่งกรมบังคับคดีที่ ๔๕๔/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๘ เรื่อง การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานบังคับคดี

๒. เมื่อเจ้าหนี้ตามคำพิพากษายื่นคำขอตั้งเรื่องบังคับคดีต่อเจ้าพนักงานบังคับคดี ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีดำเนินการทันทีในวันนั้น เว้นแต่มีเหตุขัดข้องอย่างหนึ่งอย่างใดที่ไม่อาจดำเนินการบังคับคดีภายในวันดังกล่าว ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีกำหนดวันเวลานัดกับเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาเพื่อดำเนินการบังคับคดี ภายในระยะเวลาไม่เกิน ๑๕ วัน นับแต่วันยื่นคำขอตั้งเรื่องบังคับคดี หรือที่มีวันว่างตรงกัน โดยให้ผู้อำนวยการสำนักงานบังคับคดีกำกับดูแลการนัดหมายดังกล่าวไม่ให้มีกำหนดเวลานานเกินความจำเป็น ทั้งนี้ โดยพิจารณาด้วยว่ากำหนดนัดดังกล่าวจะมีผลกระทบหรือเกิดความเสียหายในคดีหรือไม่เพียงใด

ในกรณีเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาตั้งเรื่องบังคับคดีไว้ แต่ยังไม่ประสงค์บังคับคดี ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีลงนัดไว้ ๓ เดือนนับแต่วันตั้งเรื่องบังคับคดี

เมื่อครบนัดตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้ว หากเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาไม่มาดำเนินการบังคับคดี โดยไม่แจ้งเหตุขัดข้อง ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีหมายนัดเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาแถลงความประสงค์ในการบังคับคดีพร้อมทั้งแจ้งไปด้วยว่าหากไม่มาภายในกำหนดจะถือว่าไม่ประสงค์จะบังคับคดีตามที่ได้ยื่นคำขอไว้ และให้มารับค่าใช้จ่ายคืน มิฉะนั้นเจ้าพนักงานบังคับคดีจะนำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน เมื่อครบกำหนดนัด หากเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาไม่แถลงความประสงค์ในการบังคับคดีหรือขอรับเงินค่าใช้จ่ายคงเหลือคืน ให้นำจำนวนลงสารบสงเก็บ พร้อมลงนัดไว้ ๕ ปี เพื่อนำส่งเงินเป็นรายได้แผ่นดินต่อไป

๓. ในกรณีเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาประสงค์จะของดการบังคับคดีจึงต้องนำส่งหนังสือแสดงความยินยอมของลูกหนี้ตามคำพิพากษาลงจนผู้มีส่วนได้เสียในการบังคับคดีต่อเจ้าพนักงานบังคับคดี เพื่อพิจารณาประกอบการงดการบังคับคดี ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีงดการบังคับคดีไว้ตามที่เจ้าหนี้ตามคำพิพากษาแถลง และให้ลงนัดนำจำนวนมาดำเนินการบังคับคดีต่อไปทันทีเมื่อครบกำหนดนัด

หากเงินค่าใช้จ่ายไม่พอในการบังคับคดีต่อไป ให้หมายแจ้งเจ้าหนี้ตามคำพิพากษามาวางเงินค่าใช้จ่ายเพิ่มเติม หากไม่มาดำเนินการให้เจ้าพนักงานบังคับคดีงดการบังคับคดีไว้จนกว่าเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาจะนำเงินค่าใช้จ่ายมาวาง หากเจ้าหนี้เพิกเฉยเกินกว่า ๓ เดือน ให้หมายสอบถามความประสงค์ของเจ้าหนี้ตามคำพิพากษามาตามข้อ ๔

/ ๔. ในการ ...

๔. ในการออกหมายให้เจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษามาแถลงความประสงค์ในการบังคับคดีหรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด (นอกจากการให้วางเงินค่าใช้จ่ายเพียงอย่างเดียว) ให้ระบุเงื่อนไขตามมาตรา ๒๙๓ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งทุกครั้ง หากเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษาเพิกเฉยไม่มาดำเนินการภายในระยะเวลาที่เจ้าพนักงานบังคับคดีกำหนดโดยไม่แถลงเหตุขัดข้องติดต่อกันถึง ๒ ครั้ง ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีรายงานศาลขอให้มีการสั่งถอนการบังคับคดีทันที

ให้ผู้อำนวยการสำนักงานบังคับคดีกำกับดูแลการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานบังคับคดีให้นำสำนวนที่ไม่มีวาระคดีเลื่อนไหวติดต่อกันนานกว่า ๓ เดือน มาดำเนินการตามวรรคหนึ่งโดยเคร่งครัด

๕. ในกรณีที่ลูกหนี้ตามคำพิพากษาหรือบุคคลภายนอกนำเงินมาวางชำระหนี้ตามคำพิพากษา โดยประสงค์ให้ถอนการบังคับคดี หากมีเจ้าหนี้ผู้ขอเฉลี่ยตามมาตรา ๓๒๖ ซึ่งศาลมีคำสั่งอนุญาตแล้ว ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีแจ้งให้ผู้วางชำระหนี้ทราบว่า การวางชำระหนี้ดังกล่าวต้องวางให้ครบจำนวนหนี้ของเจ้าหนี้ตามคำพิพากษา และเจ้าหนี้ผู้ขอเฉลี่ยดังกล่าวทุกราย พร้อมค่าธรรมเนียมยึดหรืออายัดเงินหรืออายัดทรัพย์สินแล้วไม่มีการขายหรือจำหน่ายและค่าใช้จ่าย (ถ้ามี) เมื่อวางชำระครบถ้วนแล้ว เจ้าพนักงานบังคับคดีจึงจะถอนการบังคับคดีได้ เว้นแต่ มีผู้ร้องขอที่ได้รับอนุญาตจากศาลตามมาตรา ๓๒๔ ด้วย เจ้าพนักงานบังคับคดีต้องดำเนินการตามมาตรา ๓๒๗ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งก่อน

๖. ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษาแถลงต่อเจ้าพนักงานบังคับคดีขอถอนการยึด ถอนการอายัด หรือถอนการบังคับคดี กับทรัพย์หรือสิทธิเรียกร้องรายการใด ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีจัดการให้เจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษาระบุเหตุผลและความประสงค์ว่าจะบังคับคดีต่อไป หรือสละสิทธิในการบังคับคดี เพื่อให้ทราบถึงสิทธิในอนาคตของเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาดังกล่าว และลดข้อโต้แย้งที่อาจเกิดขึ้นในภายหลัง

๗. เมื่อถอนการยึดหรือถอนการบังคับคดีแล้ว ให้คืนต้นฉบับเอกสารสิทธิของทรัพย์ที่ถอนให้แก่ผู้นำส่ง เว้นแต่ ศาลจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

๘. ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งให้เพิกถอนกระบวนการบังคับคดีหรือการขายทอดตลาดทรัพย์สินของเจ้าพนักงานบังคับคดี ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีเจ้าของเรื่องรายงานคำสั่งศาลพร้อมสำเนาคำสั่งเสนอต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นเพื่อเสนอต่ออธิบดี หรือรองอธิบดีผู้ได้รับมอบหมายภายใน ๑๕ วันนับแต่ทราบคำสั่ง

๙. ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ถือปฏิบัติโดยอนุโลม

คำสั่งกรมบังคับคดี หรือบันทึกข้อความใดที่ขัดหรือแย้งกับคำสั่งนี้ ให้ถือปฏิบัติตามคำสั่งนี้

ทั้งนี้ ให้ถือปฏิบัติตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลใช้บังคับ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๐

(ลงชื่อ) รื่นวดี สุวรรณมงคล

(นางสาวรื่นวดี สุวรรณมงคล)

อธิบดีกรมบังคับคดี

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวทัศนาวลัย กุสุโมทย์)
นิติกรชำนาญการพิเศษ

 ชีรภัทร์ คัด
ทัศนาวลัย ทาน